

سه‌رپه‌رشتیاری پرۆژه: جه‌بار سابیر

- # ناوی کتیب: سادقی هیدایهت
- # ناوی نووسه‌رو وه‌رگیپر: حه‌مه که‌ریم عارف
- # بابه‌ت: لی‌کوئینه‌وه
- # تایپ و هه‌له‌بیری: نوسه‌ر
- # نه‌خشه‌سازی و به‌رگ: ناوه‌ندی دیزاین (یانه‌ی قه‌له‌م)
- # تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- # چاپ: چاپی یه‌که‌م (۲۰۰۷)
- # سه‌رپه‌رشتیاری هونه‌ری: ئارام سدیق
- # سه‌رپه‌رشتیاری چاپ: ئاسۆ پینجیوینی
- # ژماره‌ی سپاردن: (۸۲) ی وه‌زاره‌تی رۆشنییری دراوه‌تی.

له‌چاپ‌کراوه‌کانی پرۆژه‌ی کتیبی یانه‌ی قه‌له‌م
زنجیره‌ی ژماره‌(۱۷)

سادقی هیدایهت

نمونه‌ی مه‌رگی نووسه‌ر

نووسین و گو‌پینی:

حه‌مه‌که‌ریم عارف

سلیمانی ۲۰۰۷

و. ھەممە كەرىم عارف

كراوھ. بەھەر حال ئەگەر ئەم شۆپرشە زمانەوانىيەى سوسورىش پەيدا نەبووايە، ديسان بۆچوونى ناوھپۆك بازان، بە تايبەتى توندېرەوھەكان، پەسند نەدەكرا، چونكە لە ھىچ دياردەيەكدا قۇرم و ناوھپۆك بە تەواوھتى قابىلى لىكىدى جيابوونەوھ و جياكردنەوھ نىن..

جا بابىنەوھ سەر مەبەستى خۇمان، ئەوھى بەرھەرمىكى ئەدەبى لە بەرھەمىن مېژووى يان سياسى يان كۆمەلناسى و يان... جيادەكاتەوھ (ئەدەبىيەتى) ئەوھ بەرھەمەيە، جا ئەو (ئەدەبىيەتە)ش لەوئوھ پەيدا بووھ كە ئەدەبىيات بە زەبرى (ئەوزار) يان (فەندى) تايبەتى خۇى دەبووھ مايەى ئەوھ كە بابەتەكەى، مانا و ناوھپۆكەكەى (ناپا) بى، واتە روون و ئاشكرا نەبى، تەنيا لەم رىگەيەوھ بەرھەمىن خالىسە و بى غەل و غەش چى دەبوو بۆ وئىنە ئەگەر بەرھەمىك تەنيا دەنگدانەوھى بېرۇبۆچوون و باوھپۆن نووسەرەكەى بى، يان نمايندەى رووداووھ ديارە باوھ كۆمەلایەتییەكان بى، ئەگەر لە ئەنجامدانى ئەو مەبەستانەشدا سەرکەوتنى بە دەست ھىنابى ناچىتە خانەى بەرھەمى ئەدەبى خالىسەوھ.

بەلكو دەشىت بچىتە خانەى بەرھەمى بىوگرافى، ئوتوبىوگرافى، كۆمەلناسى و ئەو شتانەوھ كە بە ھەندى كەرەستەى ئەدەبى (بۆ وئىنە: كىش و قافىيە) رازىنرايىتەوھ.

ھەلبەتە ئەم بۆچوونە پاشان لە ئەنجومەنى زمانەوانى پراگدا (كە ياكوبسن ديارترىن ئەندامى بوو) پەيگىرى كرا، و پاشتر لەگەل پەيدا بوون و دەرکەوتنى بونىادگەرى و ھەلەشاندنەوھگەرييدا - ھەلبەتە بە زمان و شىكردنەوھى پيشكەوتوتتر - گەييە لوتكە خۇى.. كە لەم مېتۆدەدا بايەخ و گرینگى نووسەر و ھاندەرەكانى نووسەر بەرادەيەك لە توئىژىنەوھى بەرھەمىكدا كەم دەبىتەوھ دەگاتە رادەى سېرىنەوھ و نەمان و بەمەش دەگوتترى مەرگى نووسەر ھەلبەتە (مەرگى نووسەر) ناوى يەككە لە

-۱-

ھەلبەتە سەبارەت بە دەقى داھىنراوى ئەدەبى، دەبى ئەوھ رەچا و بکرىت كە نووسەر، دەق، رەخنەكر و خوئنەر پەيوەندىيەكى ئورگانىيان پىكەوھ ھەيە و لە حالى كارلىكدان و ھەر يەككە لە لایەنانە نەخش و دەورى خۇى لە پىكەتەى بەرھەم يان دەقەكەدا ھەيە و بە زمانى تازەى رەخنەيى دەبى بگوتترى كە ھەر يەككە لە لایەنانە تاچ ئەندازەيەك بەرھەمە كە دەنووسىت يان دەقەكە دەخولقىنى. بۆ وئىنە بەلای ئەليوت - ھوھ (خوئنەر بە ھەمان ئەندازەى خودى شاعىر ماناى شىعەرىك ديارى دەكات). ھەلبەتە ئەمە بۆ چوونىكى تازەيە و زۆر جياوازە لە بۆ چوون و مېتۆدە رەخنەيىەكانى پيش خۇى.. جارار توئىژەران و رەخنەگران، بە تايبەتى ئەوانەى كە (ناوھرۆك) و (فورم) - يان لىكىدى دادەبېرى و لایەنى ناوھپۆكيان لەسەر حىسابى فورم دەگرت، يىختوبارىكى ئەوتۆيان بۆ زمان وەكو لایەنىكى دەق دانەدەناو زمانىيان بە ھۆيەك لە ھۆيەكانى دەرپىنى ئەدەبى دادەنا كە گوايە ھىچ رۆلىكى لە ديارىكردنى ناوھپۆكدا نىيە. بەلام تىورى بونىادگەرى - لەسەر بنەماى تىورى زمان ناسى فەردىنان دوسوسور - تەقرىبەن سەلماندى كە زمان دەورىكى كاراى لە ديارىكردنى مانا و نىوھپۆكى بەرھەم و دەقى ئەدەبىيدا ھەيە، و لەم بارەيەوھ زىدەرۆيش

دهچیته وه سهر گه لیک سهرچاوه ی روشنیبری... تاقه خالیك که لایه نه هه مه جو ره کانی دهقیك کۆیکاته وه و بگریته خو خوینره - نهك نووسهر وهکو تا ئیستا باو بووه - خوینره بریتیه له هاماچ و کەش و ههوایه که هه موو نهو دهسته وازانه دهگریته خو که دهقیك یان نووسینیك پیك دههینن، بی ئه وه ی هیچ یه کیك لهو دهسته وازانه له دست بچن.

له روانگه کلاسیکیه که وه نووسهر بهر له بهر هه مه که ی ههیه: نووسهر دهخوینیته وه، فیڕ ده بی، تاقی دهکاته وه، رهنج ده بات و له ناکامدا بهر هه مه که ی چی ده بی. واته په یوه ندییه کی زه مانى - میژووی له نیوان نووسهر و دهقی نووسینه که یه ههیه وهکو نه وه ی نووسهر باوک بی و نووسینه که فهرزهنده بی، یان نووسهر نیهاد بی و نووسینه که ی گوزاره، به لام له روانگه و بۆچوونی تازه ی نه ده بییه وه، له بهر هه مین تازه ی رۆژگاری ئیمه دا هم مه ودا زه مانیه له نیوان نووسهر و دهقدا نییه، ئیدی دهق نهو بهر هه مه نیه که پاش سالانیك له کارو کۆشش له بوته ی نه زمونی تاکیکه وه په یدا بووی و هه لقولابی، به دهستی نهو (نووسهر) مشت و مال درابی، وهکو راپۆریك له لایه نه وه وه عه رز کرابی. نووسین، ئیدی - جگه له زمان، که له زمانه وانى تازه دا، هه ر سهرچاوه یه ک یان سهره تیه کی دی رت دهکاته وه - هیچ سهرچاوه و سهره تیه کی دیکه ی نییه، نووسهر ئیستا هه یه و نووسینه که ش هه نووکه دیته نووسین. له راستیدا نووسهر زیاتر سه یری بهر هه م دهکات تا بینوو سیئ. (یه کیتی دهقیك له دست پیکیدا نییه به لکو له مه خسه د و مه به ست و نامانجیدایه) و اتا یه کیتی له ویدا نییه که لییه وه ده ست پیده کات، به لکه له ویدا یه که پیی دهکات. که واته یه کیتی بهر هه میك له خوینره دا بهرجه سته ده بیته نهك له نووسهر دا. به لام نه م مه به سته - نه م خاله ی که دهق دهیگاتى - شه خسی نییه، چونکه خوینره به واتای گشتی وشه، تاکیکی تایبهت و

گوتاره کانی رۆلان بارت - ه که به ووردی لهو مه سه له یه ده کۆلیته وه. واته هه ر که پرۆسه ی نووسین ده ست پیده کات ئیدی په یوه ندى نیوان خوینره و نووسهر ده پچری و نووسهر له مهرگی خو ی نزیك ده بیته وه. رۆلان بارت ده لیته بهر له رینیسانس که سایه تی نووسهر له ناوا نه بوو، به لکو (گوتیار) کاره که ی نهوی نیشاندده دا و ده خسته روو. لی له وه به دا وه، واته له گه ل سهره لدانى سهرده می رینیسانسدا ئیدی تایبه تمه ندییه کانی نووسهر و ژینگه ی نووسهر له هه لسانگاندن و تووژینه وه ی بهر هه می نووسهر دا، گرینگیه کی زوریان په یدا کرد و له نه جامی دهقی نه ده بی هه ر نووسهر یك له بهر روشنایى ره وشت و رهفتار و راو بۆچوون و بارى ده ورونی و لایه نه جوړاو جو ره کانی ژیانى خودی نووسهر دا ده خرایه بهر شه رو فقه و هه لسانگاندن و لیكدانه وه، نه مه ش بووه هو ی نه وه ی که نهك هه ر ده سه لاتی نووسهر به لکو ده سه لاتی ره خنه گریش بچه سپی و هیچ ده وریك بۆ خوینره له دیار یکردنى ناوه رۆکی بهر هه مه که (دهقه که) نه مینى، واته چه سپینی ده سه لاتی نووسهر و روخنه گر له سه ر چه ساوی خوینره بوو، چونکه کاتى که تایبه تمه ندى شه خسی و کومه لایه تی نووسهر له ناوجه گه رى دهقه که دا چه سا و بکری، هه نگینی میژوونوو سی نه ده بی، تووژهرى نه ده بی و ره خنه گری نه ده بی، که له خه لکانى دیکه پتر ناگادارى نهو تایبه تمه ندییه نه ی نووسهر ن، رۆلى (رونکه ره وه ی) دهقه که ده بینن به گوته یه کی دیکه ره خنه گر دی به خوینره ده لی که (مه به سته) نووسهر له دهقه که یدا نه م یان نهو شته یه. نه مه له کاتیکدا که نه گه ر نووسهر و تایبه تمه ندییه کانی نووسهر وه لابنرین، ئیدی مه سه له ی رونکردنه وه و شه رو فقه، به تال ده بیته وه نهو بایه خه ی نامینی.

به مجۆریه که نووسینیك وهکو یه که یه کی یه کپارچه ده رده که وى و ته جه لی دهکات چونکه هه ر دهقیك لایه نی جوړاو جوړی هه یه که ره گی

دیاریکراو نییه، و ژیاننامه و چین و باری سایکۆلۆژی و دهرۆنی تایبهتی نییه. به لکو ته نیا فاکته ریک - له که له یهک بنکه دا، له یهک خالدا ههه موو ئه و رهگهزانه کو دهکاته وه که دهقیکیان پیک هیئاوه. (رهخنه ی کلاسیک هه رگیز بایه خی به خوینهر نه داوه و به هه ندی نه گرتوه، له روانگه ی کلاسیکه وه نووسهر تاقه که سی (کارا و کاریگه ر و دیاریکه ره) له ئه ده بیاتدا... جا بو ئه وه ی ئاینده ی نووسین دروست بکه ی پێویسته ئه فسانه ی (نووسه ر) سه رنگون بکه یین: ده بی له دایکبوونی خوینهر به به های مه رگی نووسه ر بی.)

دیاره ئه م روانگه و بۆچوونه، له بنه رته دا له سه ره تاکانی سه ده ی بیسته مه وه ده ستی پیکردوه و له ئاخ و ئۆخری سه ده ی بیسته مدا - به تایبه تی له بواری تیوری ئه ده بی بونیادگه ری و بونیادشکینیدا - گه ییوه ته لوتکه ی خو ی و ته واو ره واجی په یدا کردوه و به وه ی سه ندوه و بووه به مۆدی رۆژ و هه لبه ته پێویسته ئاماره بو ئه وه بکه یین که هه یج به ره و سه ندنیک تا سه ر نامینی و .. هه یج هه قیقه تیک به ده قی خو یه وه نامینی و له ناو پرۆسه ی گۆرانددا ده گۆری، و هه ر کۆنیک ئه مه رۆکه ش بگه ری تازه ی دۆینی بووه، هه ر تازه یه کی ئه مه رۆکه ش ده بی به کۆنه ی سه به ینی و هه یج دیاره و روداویک له م سوننه ته ی ژیان ناخه له سی و ده رباز نابیت.

به م پیه و له به ر رۆشنایی بۆچوونه کانی رۆلان بارتدا ئه وه مان بو ساغ ده بیته وه تا رۆشنیری و ئه ده بیات له کۆمه لگه دا به رینتر و گشتی تر بی، واتا دیموکراتیک تر بی، ده وری ریزه یی وه رگه ر و خوینهر (واته تیکه رای مه رد) له پیکه ییان و پیناسه ی ئه ده بیاتدا پتر ده بی و رۆلی نووسه ر که متر ده بی. له کۆمه لگه ی سه ره تاییدا ئه ده بیات به ریزه یه کی زۆر (جه ماوه ری) یه، یانی زیاتر له داستان و ئه فسانه و شیعهر و مه ته ل و ئاواز و گۆرانی عامیانه پیکه اتوه، له حاله تی وه هادا ئه ده بیات (خاوه ن) و

(دانه ر) و (بیژه ری) دیار و ئاشکرای نییه، به لکو له ریکه ی نه قل بیژ و گوتیار و شایه رانه وه ده گه یه نریته خه لکی.

لێ کاتی له سه ر بناغه ی هه مان ئه وه نه قل و سرود و داستان و ئه فسانانه .. به ر هه مین هه ماسی و لیریکی و وه سفی و ئه و شتانه هاته رۆنان و تۆمار کران، ئیدی خاوه نه کانیان له عه وامی خه لک و هه روه ها له نه قل بیژان و شایه ران و سرود بیژان جیا کرانه وه و هاتنه ناسین. ئه وه بوو به ره مه یین ئه ده بی به ناوی هومه ر و سوفوکلیس و بیلی تیس و فیرجیل.. و امری القیس و فه ره زده ق و ئه بو نواس... و روده کی و رابیه و فه رخی و فیرده وسی... و رونیسار و رابلیه و شکسپیر هاتنه ناسین. به لام جاریکی دیکه و له قوناغیکی بالآتردا - به تایبه تی له نیوه ی دووه می سه ده ی بیسته مدا، به تایبه تی له ولاتانی پێشکه وتوو دا - که خوینه واری و کتیب خویندنه وه و ته نانه ت سینهما و رادیو و ته له فزیو ن په ره ی سه ند و گه لیک له خوینه ران به ریزه ی جۆراو جۆر هه م له خولقان و هه م له نه قدی به ره مه یین ئه ده بی و هونه ریدا شاره زاییان په یدا کرد، ناوه رۆک و ره مز و ئه وزار و ته کنیکی ئه ده بی که مادیبیزیک حاله تی تایبه تی و ریزه یه ری خو ی له ده ست داو به هه مان ریزه ش خوینه ری ئه مه رۆش له خولقاندن و نه قدی به ره مه یین ئه ده بییدا - به تایبه تی له به ره مه یین ئه ده بی سه رده می خویدا - به شیکه گه وره تر به ده س دینی و به شدارییه کی پتر ده کات.

به هه رحال که ده ق به وشه سپێردراو، وشه له ناو پیکه اته ی ده قدا بوو به تانوپۆی زمان و خوینه ریش په ی به ره مز و رازی برد، ئیدی ده ستکراوه تر ده بی له چۆنیه تی مامه له کردن له گه ل ده قه که دا و پێویستی به نووسه ر نامینی، و نه مانی نووسه ریش ره نگه نه مانی ره خنه گری به داوا بی و ئیدی هه م ده سه لاتی نووسه ر و هه م ده سه لاتی ره خنه گر

هەرەس دەینن و خۆنەری جەددی لە دایک دەبێ و بە خۆی هەموو
 بۆشاییەکان - ئەگەر بۆشایی رووبەت - پڕ دەکاتەو و بە خۆی نیوەپۆک
 و مانا و بایەخی دەقەقە دیاری دەکات.

و. حەمە کەریم عارف

-۲-

دەلێن هەر کەسێک - و لە ئەنجامدا هەر نووسەرێک - لە بنەرەدا زادهی
 سەردەم و شوێنی خۆیەتی، یانی زادهی کۆ فاکتەرێن کۆمەلایەتی و
 رۆشنیبری و پەرەردەیی و میژوویی ئەو شوێن و سەردەمەیه کە تیایدا
 پەرەردە دەبێ و بەرھەمی خۆی تیادا دەخولقیی. هەلبەتە ئەم رێسایە
 ناتوانی بە وردی مانا و چەمکی بەرھەمی نووسەرێک یان مەبەست و
 نیازی نووسەرێک دیاری بکات. ئەمە جگە لەوەی، وێرایی ئەوەی کە ئەو
 فاکتەرە هەر یەکێکیان بە رێژەیهک دەوریان لە خولقانی بەرھەمییدا
 هەیە، دابەزینی بەرھەمی بۆ ناستی نموونەیهکی دەروناسی، یان
 تیورییهکی کۆمەلایەتی، یان بەرنامەیهک یا شیکردنەوێهکی سیاسی،
 ئیدی هیچ شتێک بۆ ئەدەبیات نایەلێتەو. بۆ نموونە ئەگەر تاوان و سزا -
 ی دۆستۆفسکی تەنیا رەنگدانەوێهکی حالەتە وردە دەرونییهکان بێ و
 دادگا - ی کافکا وێنە گرتنیکی فۆتوگرافی کۆمەلایەتی مەسەلە ی روونی
 کۆمەلایەتی بێ ئەدی رۆل و فایدە ی ئەدەبیات چییە؟ هەر هەموو ئەم
 فاکتەرە بەشیو و رێژە ی جۆراوجۆر دەور لە خولقانی بەرھەمییدا
 دەبینن، لێ بەرھەمی ئەدەبی - ئەگەر بەراستی ئەدەبییهتی تیادا بێ -
 نایەتە خوارەو و بۆ ناستی هیچ یەکێک لەوانە، واتە نابێ بە هیچ یەکێک
 لەوانە، ئەگەر بێ ئەوا لەسەر حیسابی ئەدەبییهتەکیە و لە ئەدەبییهت

مهسه لهی حوزوری ریژهی سادقی هیدایهت له به ره مه کانی ده کریت به دوو شیوه بخریته روو: یه کهم هاندرو نیازو نییه تی هیدایهت له به ره مه یان له و به ره مه میدا یان له کوئی به ره مه کانی چی بووه، و مانا و چه مکی چیرۆکه کانی چیبیه. دووهم: شه خسی خۆی“ خودی خۆی تا چ راده یه که له چیرۆکه کانی حازره، واته تهبع و ته بیعت و خوو خده و ئەتوار و، بیرو بوچوونه کۆمه لایه تییه کانی به چ ریژهیسه که له چیرۆکه کانییدا رهنگی داوه ته وه و به رجه سته بووه؟!

سه بارهت به هاندرو نیازو نییهت و مه به سستی نووسه رو ئەوجا ئەو مانا و چه مکی خۆی له ناو به ره مه که ییدا پینی قاییله و مه به سستیته تی، له باشتترین حالته دا هه ر نووسه ر خۆی ده توانی دیاری بکات و ئەم شته ش یه جگار که مه و ئەوجاش ئەو به ره مه قسه و لیکنده وه و شه رحو شرۆقه ی دیکه ش هه لده گریت. سه بارهت به پرسیا ری دووهم ئەمه قاییلی لیکنده وه توژینه وه یه چونکه هه م ژیان و بیرو پوچوون و ژینگه ی نووسه ر به جوړیک له جوړان له به ره مه میا رهنگه داته وه و خو سه بارهت به یه کیکی وه کو هیدایهت، ئەوا زانیاری - جیا له به ره مه ئەده بییه کانی - له بهر ده سته هه یه.

لیره دا زیاتر چیرۆکه کانی هیدایهت مان مه به سته تا کاره کانی دیکه ی. کاره چیرۆکه کانییه کانی ده کرا به سه ر چوار جوړدا دابه ش بکرین چیرۆکین ریالستی و ره خنه وانی وه کو (طلب امرزش، علویه خانم)، نمایشنامه و چیرۆکه ناسیونالیستی و رۆمانتیکه کانی وه کو: (پروین دختر ساسان، اخرین لبخند)، چیرۆکین ته نرنامیزو ته نرنامه کانی وه کو (حاجی اقا، قضیه زیربته، و وغ وغ ساهاب)، چیرۆکه سایکولوژییه کانی وه کو (بوف کور، سه قطره خون)، زنده به گور، مردی که نفس را کشت، عروسک پشت پرده).

ده که وه ی. که واته ده رگا به پله ی جوړا و جوړ و جیا واز بو ره خنه و ره خنه گر کراوه یه. و خوینه ریش به ریژهی جیا واز به شداری له ره خنه یه دا هه یه و له وه شه له هه ندی جارا به ته واوه تی جیی ره خنه گر بگریته وه و (که ئەمه خۆی له خۆیدا به رانبه ر به مه رگی ره خنه گر و پاشان مه رگی نووسه ر ده وه سستیته وه).

به هه ر حال پییوسته ئامازه بو ئەوه بکری که جاران گه لیک له تایبه ته ندییه جوړا و جوړه فه ردی و کۆمه لایه تییه کانی نووسه ر یکیش له ریگه ی ره خنه گر وه ده گه ییه خه لکی، واته خه لکی زیاتر له ریگه ی شه رح و شرۆقه و توژینه وه ی ره خنه گر له که سایه تی و ژینگه ی کۆمه لایه تی نووسه ر، نووسه ر یان ده ناسی به تایبه تی که هیه چ ژینامه و بیرو وه رییه که ده رباره ی ئەو نووسه رانه له به رده سته نا بووه، و ئەمه پتر له ریگه ی زهینی ره خنه گر و خوینه ره وه مانای په یدا کردوه و به م شیوه یه ئەو ژینامه و بیرو وه ریانه ش قاییلی ته ئویل و لیکنده وه ی جیا وازن“ به لام خالی گرینگ ئەمه یه که له زور بوارا، گه لیک له (زانیارییه کانی) ره خنه گرو خوینه ر ده رباره ی ژیان و ژینگه و تایبه ته ندی فه ردی و کۆمه لایه تی نووسه ر له خودی به ره مه ئەده بییه کانی ئەوه وه هه لینجراوه. به مجوره خودی نووسه ریش تا ئەندازه یه کی زور له ریگه ی به ره مه که یه وه ده ناسریت، ئەمه له حالیکه یه که به روا لهت وا پیده چییت که ناشنایی ده گه ل تا به ته ندی فه ردی و کۆمه لایه تی نووسه ر ژینگه ی کۆمه لایه تی نووسه ردا، مانا و چه مکی به ره مه که ی دیاری کردوه. به هه ر حال زور جار به ره مه ی نووسه ر کاریگه ری خۆی هه یه له ناساندنی نووسه ردا. واته نووسه ر بوونیکی ریژهی له به ره مه میدا هه یه و به ره مه که ی ده بی به کلاوژنه یه که بو ناساندنی. سادقی هیدایهت یه کیکه له نووسه رانه.

***

به‌رهمه ناسیونالیستی و رۆمانتیکیه‌کانی هیدایهت، پێچه‌واهی گروپی پێشوو. واتا ئاماده بوون و حوزوری سۆز و باوه‌رین نووسەر له‌م به‌رهمانه‌دا - که ژماره‌شیان زۆر نییه - به‌ راده‌یه‌که که هه‌ندی جار کار ده‌گاته‌ شیعاراتبازی و ته‌نانه‌ت حنیو دان. ئه‌م به‌رهمانه‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و ناسیونالیزمه‌ رۆمانتیکیه‌یه که ره‌گی له‌ سه‌ده‌ی نۆزه و بناوانه‌ قۆله‌کانی شو‌پرسی مه‌شروته‌ دایه، به‌لام له‌ گه‌رمه‌ی جه‌نگی جیهانی یه‌که‌مدا - و به‌ تایبه‌تی پاش کۆتایی جه‌نگ - ته‌قییه‌وه و کارێکی زۆری کرده‌ سه‌ر هه‌موو لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی و شارستانی ئێران. لایه‌نی ره‌سمی و ده‌وله‌تی ئه‌م ناسیونالیزمه‌ به‌ خێرای بوو به‌ ئایدولوژی ده‌سه‌لاتی حوکمران. به‌لام لایه‌نه‌ رۆشنیبری و نا ره‌سمیه‌کانی له‌ نیوان رۆشنیریان و نووسه‌ران و شاعیران و خوێنه‌واراندا - ته‌نانه‌ت له‌ناو ئه‌وانه‌شدا که وه‌کو هیدایهت له‌ گه‌ل ده‌سه‌لاتی حوکمران ته‌با نه‌بوون - ره‌واجی په‌یداکرد و په‌ره‌ی سه‌ند.

به‌ هه‌رحال بیر و بۆچوونی ناسیونالیستی و رۆمانتیکی نووسه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی زه‌ق له‌ نمایشنامه‌ین پروین دخ‌تر ساسان و مازیار، و هه‌روه‌ها له‌ کورته‌ چیرۆکین سایه‌ مغول، آخ‌رین لبخند دا، ده‌رده‌که‌وی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ده‌کریت بگوتری چونکه‌ ناسیونالیزمی رۆمانتیکی یه‌کیک بووه‌ له‌ دیارده‌ بلاوو باوه‌ کاریگه‌ره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئه‌و زه‌مانه، بۆیه‌ نووسه‌ر (هیدایهت) له‌ به‌رهمه‌کانیا کاری له‌سه‌ر کردووه، واته‌ مه‌رج نییه‌ ئه‌و هه‌سته‌ ناسیونالیزمیه‌ له‌لای نووسه‌ر هه‌بووی، یان له‌و هه‌سته‌دا شه‌ریک بووی. به‌لام کاتی که‌ ته‌مه‌شای هه‌ندی به‌ره‌می ناچیرۆکی وه‌کو سه‌فه‌نامه‌ی اصفهان نصف جیهان و پێشه‌کی ترانه‌های خیام ده‌که‌ین و به‌ هه‌مان شیوه‌ و بگه‌ره‌ توخ‌تریش ئه‌و هه‌سته‌ به‌رجه‌سته‌کراوه، ئیدی هه‌یج گومان له‌وه‌ دانامینی که‌ راوبۆچوونی خودی

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌م خانه‌به‌ندییه‌ به‌و مانایه‌ نییه‌ که هه‌یج جو‌ره‌ تیکه‌لاوی و ی‌کچوونیک له‌ نیوان ئه‌و چیرۆکانه‌دا نیه، به‌لکو ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌یه که هه‌ر گروپیک له‌و چوار گروپه‌ ئه‌وه‌نده‌یان تایبه‌تمه‌ندی و خالی هاوبه‌ش له‌ نیوان دا هه‌یه که له‌ گروپه‌کانی دی جیا بکریته‌وه.

یه‌کیک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی چیرۆکه‌ ریالیستی و ره‌خنه‌وانیه‌کانی هیدایهت ئه‌وه‌یه که حوزوری نووسه‌ر وه‌کو ژبانی تایبه‌تی و سایکولوژی و ته‌بع و ته‌بیعه‌ت و بۆچوونه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و له‌ چاو گروپه‌ چیرۆکه‌کانی دیکه‌یدا یه‌جگار که‌م و ناچیزه‌یه‌وه هه‌ستی پی‌ ناکریت. ئه‌م چیرۆکانه‌ لایه‌نه‌ جو‌راوجۆره‌کانی ژبان و داب و نه‌ریت و ئه‌توارو ره‌وشت و هه‌لس و که‌وتی خه‌لکی ئاسایی شارنشین سهرده‌می ئه‌وه (هیدایهت) به‌لام ئه‌مانه له‌ قالی به‌ره‌می ئه‌ده‌بیدان نه‌که له‌ قالی راپۆرتی رۆژنامه‌وانی و تیبینی و شه‌رح و شیکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لناسی. هیدایهت به‌زمان و ته‌کنیکن چیرۆکفانی ره‌وشت و داب و نه‌ریت و ره‌فتار و په‌یوه‌ندی و باوه‌رو گروگرفتی ئه‌و خه‌لکه‌ به‌رجه‌سته‌ ده‌کات و پێشانی ده‌دات. هه‌لبه‌ته‌ له‌م چیرۆکانه‌دا هه‌یج لایه‌نگیرییه‌کی چینی چه‌وساوه‌ به‌دی ناکریت و هه‌یج ریچکه‌و ریبازو به‌رنامه‌یه‌کی سیاسی زه‌ق هه‌ست پیناکری“ خو ئه‌گه‌ر به‌ریکه‌وت و به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌وته‌نی و به‌له‌ز جو‌ره، داوه‌ری و قه‌زازه‌تیک به‌دی بکری، ئه‌وا داوه‌رییه‌کی سه‌لبی یه، چونکه‌ گه‌لیک له‌ کاراکته‌رانی ئه‌م چیرۆکانه‌ خه‌لکانی دو‌پروو، درۆزن، به‌د خوو به‌د ره‌وشت و جار جار دزو پیاو کوژان، ئه‌مه‌ش زاده‌و به‌ره‌نجامی خه‌سه‌له‌تین ریالیستی و ره‌خنه‌وانی خودی چیرۆکه‌کانه. به‌هه‌ر حال نووسه‌ر داوه‌رییه‌کی ئه‌وتۆ سه‌باره‌ت به‌ گوفتارو کرداری ئه‌وانه‌ ناکات و خو ئه‌گه‌ر ره‌خنه‌گر یان خوێنه‌ر داوه‌رییه‌کی له‌و بابته‌ی به‌میشکدا بی، ئه‌وا داوه‌ری ئه‌وه‌ نه‌که هی نووسه‌ر.

دەربارەى ئەم جۆرە بەرھەمانە دروستە، کە بە حوکم و زەبىرى شىۋان و تەکنیک و کەرەستەى ئەدەبى بەتەم و مژوو ئالۆز و پىر پىچ و پەنایە، بەلام کەشفکردنى حوزورى ریزهیی نووسەر (یانى راو بەهاو مەسەلە فەلسەفی و سايكۆلۆژى و کۆمەلایەتییەکانى نووسەر) لەم جۆرە بەرھەمانەدا لە گوینە، ھەم لە رینگەى بەراوردکردنى ئەم بەرھەمانە لەگەڵ یەكدییدا، و ھەم لە رینگەى بەراوردکردنى ئەم بەرھەمانە لەگەڵ بەرھەمە ناخەيالییەکانى نووسەردا.

بۆ نمونە گەر تۆزى بەوردى سەرنج بەدەین دەبینین کە زۆر رەگەزى بنەپەتى (بوف کور)، کەم و زۆر لە چیرۆکە سايكۆلۆژییەکانى دیکەى هیدایەتدا، چ لەوانەى پىش (بوف کور) نووسراون و چ لەوانەى پاش (بوف کور) نووسراون بەدى دەکرین. بە ھەر حال نووسەرى ھەموو ئەم چیرۆکانە، هیدایەتە، بۆیە لیکچوونى نزیكى بیروبوچوون و بەھاو داوەرییەکانى ناو ئەم چیرۆکانە بمانەوى و نەمانەوى جۆرە رەنگدانەوہیەكى حالات و بیرەکانى خودى هیدایەتە.

زندە بەگور

یەکیکە لە چیرۆکەکانى سەرەتای هیدایەت. لە ۲۶ سالییدا لە پاريس نووسیویەتى. ئەمە سەرگوزەشتە و حیکایەتى خۆینکارىكى ئیرانییە کە لەبەر ھەندى ھوى ناديار لە ژيان تیر بوو و چەند جارێک ھەولێ خۆکوژى دەدات تا لە کۆتاییدا خۆى دەکوژیت. ئەگەر تەماشای ھەندى نامەى هیدایەت بۆ مەحمودى براى و بۆ دکتۆر تەقى رەزەوى بکەین ھىچ گومانێک لەویدا نامینى کە ھەولێ خۆکوژییەکانى هیدایەت لە ئەوروپادا، ھەوین و بنەمای چیرۆكى (زندە بەگور) ە، ھەرچەند چیرۆکە کە ئەدەبییەتى خۆى ھەبەو بریتى نییە لە شەرح و شەرۆقەپەكى سادەى حالەت و تەجرەبەکانى شەخسى هیدایەت.

(بوف کور)ش ھەر (زندە بەگور)ە و رەنگە بەزەبى شىۋانزەکەى قولییەكى ھونەرى زیاترى وەرگرتى بەلام مەرگ و ئارەزووى مەرگ سەرانسەرى چیرۆکەکەى تەنیوہ. تا چاوەتەر دەکات ھەر مەرگە و تا گوى دەبیستى ھەر دەنگى مەرگە و بەشەر لەو چیرۆکانەدا مەرگە مەرگ، مەرگ لە فریوو و تەفرەکانى ژيان نەجاتى دەدات.

بە ھەر حال لە ئەنجامى بەراوردیكى خیرای نیوہرۆكى ھەر چوار گرووپە چیرۆکەکانى هیدایەتەوہ ئەوہمان بۆ بە دیار دەکەوى کە کارینگەرى و رەنگدانەوہى بىر و بۆچوونەکانى و بەھاکانى لە چیرۆکە ناسیونالیستى رۆمانتیکی و تەنز و تەنزنامە - کانیدا، ھەرۆھا سۆز و ئاکار و

ئەزمونەکانی و کەسایهتی خۆی لە چیرۆکە سایکۆلۆژییەکانیدا بەرپێژەیی جۆراوجۆر هەستی پێدەکرێت.

بە هەرحال بەپێی تەقسیمبەندی رۆلان بارت بۆ بەرھەمی ئەدەبی، بەرھەمی ئەدەبی دەکرێت بە دوو بەشەوه، بەشی خوانشی (بۆ خویندەوه) و بەشی نگارشی (بۆ نووسین) واتە لە بەشی یەکەمدا خوینەر تەنیا بە شداریی خویندەوه دەکات، و لەبەشی دووەمدا خوینەر بەشداریی نووسین دەکات، بە هەرحال ئەمە حوکمی بنجپێش نییە. بەرھەمی خوانشی رێژەیهکی زۆر لە رابوچوون و بەهاکانی نووسەر دەگرێتە خۆ، و خوینەر ناتوانی لە (نووسینەوهی) بەرھەمەکاندا رۆڵێکی تەواو بدینی. جا لەبەر رۆشنایی ئەم رابوچوونانەدا بەرھەمی ناسیونالیستی و رۆمانتیکی هیدایهت خوانشی ترین بەرھەمی هیدایهت، چونکە حوکم و بەهاو داوهرییهکانی خودی نووسەر زۆر بەفراوانی و بەخەستی لەو بەرھەمانەیدا دەبینرێن، هەلبەتە ئەمە نابێتە مایهتی ئەوهی که خوینەر بەزەرورەت ئەو رابوچوون و بەهاو کەلکەلانە پەسند بکات... بەشیوهیهکی گشتی تا ئەدەبییهتی بەرھەمی لاوزتر بی خوینراوتر دەبی (ئەگەر چی لەوهشە بەرھەمی خوانشی لە کوللییهتدا لە بەرھەمی نگارشی باشتر بی) هەلبەتە ئەو حوکمانە سەری سەبارەت بە تەنز و چیرۆکە تەنز نامیزەکانی هیدایهت زۆر کەمتر تەتبیق دەبێت.

یەکیک لە گروگرفتهکانی هەلسەنگاندنی چیرۆکەکانی هیدایهت ئەوهیه، که لە کاتی پێویستە چیرۆکی ریالیستی و رەخنەیی خوانشی تر بی و چیرۆکی سایکۆلۆژی نگارشی تر بی، که چی ئەم ریسیایه سەبارەت بە چیرۆکە ریالیستی و چیرۆکە سایکۆلۆژییهکانی هیدایهت بەزەرورەت دروست نییە. ئێمە لە بەراوردی چیرۆکەکانی هیدایهتدا ئەوهمان بۆ بەدیارکەوت که شەخسی هیدایهت وەکو رابوچوون و ئایدۆلۆژیا و

داوهری ئەوهنده بەرجهسته و بەرچاو نییە، که چی حوزوری لەناو چیرۆکە سایکۆلۆژییهکانیدا تا ئەندازەیهکی زۆر دیاره و هەستی پێدەکرێ. لەگەڵ ئەمەشدا دەستی خوینەر لە شەرح و تەعبیر و لیکدانەوه و شروقه - و بە مانایهکی دی لە (نووسین) ی (بوف کور)، سەقطرەخون، مردی که نفس راکشت، و زنده بەگور کراوه تره تا لە علویه خانم، طلب آمرزش و حاجی مراد و مرده خورها.

دەکرێت ئەم ناکۆکییە روالەتییه بەپشتیوانی ئەم خالانە بێتە روونکردنەوه "حوزوری هیدایهت لە چیرۆکە سایکۆلۆژییهکانیدا لە بنەڕەتدا حوزوری عاتیفی و دەروناسییه نەك حوزوری ئەقلى و کۆمەلایهتی لەم بەرھەمانەدا ئیمە لە تەماسی نووسەر لەگەڵ زاراوهین گەرەمی زەمینی و ناسمانی - بوون، نەبوون، ئەشق، ئەخلاق، چاره نووس و ئەو شتانه - نزیک دەبینەوه.

ئەمەش نیشانهی ئەوهیه که هەر یەکیک لە ئیمە ئازادە که بە مەزەندە و بۆ چوونی خۆی مانا و چەمکی ئەو بەرھەمانە، و نووسەری ئەو بەرھەمانە بدۆزێتەوه و کەشفی بکات و شەرح و شروقهی بکات.. بە هەر حال دەکرێت بگەینە ئەو ئەنجام و ریسیایه که حوزوری عاتیفی و دەروناسی نووسەر لە نووسینەکانیدا ناکاتە سەرینەوهی نگارشی بوونی ئەو بەرھەمه، لەبەر ئەوهی:

۱- زاراوهین ئەقلى و کۆمەلایهتی بناغەى کارەکه پێک ناهینى

۲- ئەو شیواز و تەکنیک و ئەوزارە ئەدەبییهکانی که لە بەرھەمهکاندا بەکار براون لە جیى خویناندا و بەدەوری خوینان کاریگەریان بەسەر خوانشی بوون یان نگارشی بوونی ئەو بەرھەمهوه هیه که تیايدا بەکار هاتوون. واتە تەکنیک و شیواز و کەرەستە ئەدەبییهکان خوانشی بوون یا نگارشی بوونی دەقەکه دیاری دەکەن.

و. همه که ریم عارف

گشتی (المفتش العام) له رۆمانی براییانی کارامان ژۆفدا له زیندندا به تاپۆیه که یه مه سیحی گوت که ئه و جیهانیکی دابوو به یه کدا، و ئه وان - به ناوی ئه وه وه - نه زمیکیان بۆ جیهان گه پاندبووه وه (ئیستا بۆ چی گه پراوینه وه که ئیمه بجهیه زه حمه ته وه؟)

بیگومان لیڤه دا مه به ست ئه وه نییه که بگوتری هیدایهت بی غه ل و خه وش و عه یب بووه و هه رچی ده گوت و ده کرد هه ر له سه ر هه ق بوو، و هه ر که سی له باره یه وه بلێ له ل له خاچ بدری.

-۳-

مه سه له که مان ئه مه یه که نووسه ر تا چ ئه ندازه یه که به ره که مه ی (خۆی ده ی نووسی). واته رۆلی ریژیه ی نووسه ر، ره خنه گر و خۆینه ر له دیاریکردنی مانا و چه مک و به ها و گرینگی به ره مه دا چیه. له کۆندا رۆلی خۆدی نووسه ر، ژیا نی، چینی، ژینگه ی کۆمه لایه تی، نا کار و مه به سه ته کا نیان ده خسته ریزی پێشه وه ی تۆژینه وه و هه لسه نگان دن و لی کۆلینه وه. له سه ده ی بیسته میشدا ریبازه جیاوازه کا نی ره خنه ره خنه ی کلاسیک و ریالیزمی سوسیالیستی و ره خنه ی شیکاری ده روونی - هه ره که یان، و یپرای جیاوازی و نا کۆکیان ده گه ل یه کدی دا - له هه لسه نگان دن ی به ره مه ی ئه ده بیدا تاکیدی ان له سه ر تایبه ته ندیه فه ردی و کۆمه لایه تییه کا نی نووسه ر ده کرد. به لام ئه م ره وت و ریبازه له هه ندی تی یۆریانی دیدا - له فۆرمالیستی روسی و ئه نجومه نی پراگ - وه بیگره تا ره خنه ی نووی ئینگلیزی - ئه مریکایی - به ره به ره وه لانرا، تا ئه و شوینه ی که بونیاد گه رایان و بونیادشکینان - به گوته ی رولان بارت - (مه رگی نووسه ریان) را گه یاند.

به هه رحال له کۆنیشدا، له هه ندی قۆناغاندا هه ساوی زۆر بۆ گو یگر و خۆینه ر کراوه و ده وریان له پیک هینان و تیگه یان دن و له دوا ئه نجامدا له (نووسین) ی به ره مه میکی ئه ده بیدا هه بووه. هه ر بۆیه حیکایه ت و ئه فسانه

وه ختی هیدایهت مرد ئیدی گه لیک ئه فسانه و حیکایه تی به په رو بال ده رباره ی خۆی و ژیا نی ها ته هه لبه ستن و هۆنده وه، له ئه نجامیشدا ئه وه روون نه بووه وه که ئه و ژیا نه چ بوو که به م مه رگه کۆتایی ها ت.

بیگومان ئه ویش مرۆفیک بوو له چوارچۆیه گشتیه که دا وه کو هه ر مرۆفیکی دی حیسابات و گه رو گه رت و گه رتاری خۆ هه بوو، یا نی له مه سه له و گه رتارییه گشتیه که اندا وه کو هه ر مرۆفیکی سه ره ده می خۆی و ابوو، لی له ورده کاری و تایبه ته ندیه که اندا له زۆربه ی خه لکی جیاواز بوو. جا ئه م جیاوازییه خۆی له خۆیدا خالی وه ره ره خان و داپه ران و سه ره چا وه ی سه ر یه شه کا نه، چونکه که ئه ویا ن نه ناسی لیی ترسان، که لیی ترسان، ده ریانه کرد، و حاشایان لی کرد و نکو لییان لی کرد و ترسان دیان، ئه م هه لۆیسته سه ته مامیزه بووه هۆی ئه وه ی که هیدایهت زیاتر لییان به ترسیت و ده ست له سه ر ئه و شتانه دابگری که ئه وانی ده ترسان. به هه رحال وه ختی مرد ئه و ترسه یان له دلدا ره و ییه وه و ئه و جا ها تن به ره مه که نیان کرد به چه کیک بۆ ترسان دن خه لکی دی..

به هه رحال ئه مه شتیکی تازه نه بوو، کۆمه ل له سه ره تا وه ئه و با به ته خه لکه ده کوژن و پاشان ده یان که ن به شه هید. ئه وه تا سه ره په رشتیاری

کۆنهکان - بهر له وهی شیوهی ئەدەبیاتی نووسراو وەرگیرن - دانەر و نووسەری دیاریان نەبوو. (مەرگی نووسەر). کەچی لە قۆناغەکانی کلاسیکدا - بۆ نموونە لە یونان و رومی کۆن، لە ئێرانی پاش ئیسلام، و لە ئەوروپای پاش رینیسانس - رۆلی - نووسەر و گوتیار زۆر بوو. لە دنیای ئەمڕۆدا - دیسانەوه لە نیووی دووهمی سەدهی بیستەمەوه - دیسانەوه خوینەر رۆلیکی چالاکتر و دیارتری لە خولقاندنی بەرهەمی ئەدەبیدا وەرگرتووە. جا لەم بوارەدا دەبێ رۆلی رەخنەگریش رەچاوبکری، چونکە زۆری لەو رۆلە دیارەتە پال نووسەر لە حەقیقەتدا رۆلی رەخنەگرە. ئێمە بە زۆری شەخسی نووسەر و ئەو دەورە دەیبینی ئەو رۆلە رەخنەگرە دەیناسین. کەواتە ئەگەر قەرار بێ مەرگی - هەلبەت بە مانا استعارییەکی - لە ئارادا بێ ئەوا (مەرگی رەخنەگر) لە پێش (مەرگی نووسەردایە). کاتی که رەخنەگر (مرد) نووسەریش خۆ بەخۆ (دەمری)

-٤-

بەرەمی هیدایهت - جگە لە لیکۆلێنەوهکانی لەمەر دەقین پەهلەوی و کەلتووری عامیانە فارسی - دەتوانی بکری بە چوار گوروپەوه. چیرۆکێن ناسیونالیستی و حیکایەت و دەقین تەنژامین، بەرەمی ریاڵیستی و چیرۆکە سایکۆلۆژییەکان. هەلبەتە ئەم خانەبەندییەش، خانەبەندییەکی یەكجارەکی و بنجەر نییە، واتە چیرۆکەکان بە تەواوەتی لیکدی دانەپراون. بەلکو لە راستیا هەست و کەلکە ناسیونالیستیەکانی هیدایهت لە گەلیک لە بەرەمه جۆراو جۆراکانیدا کەمدا بێژێک دیار و بەرجەستەیه.

چیرۆکە ناسیونالیستیەکانی هیدایهت رەنگدانەوهی ئەو هەستە توند و رۆمانتیکیانەیه کە لە سەردەمی جەنگی جیهانی یەكەمدا لە نیو رۆشنیران، هونەرەندان و خوینەوارانی مودیرنی ئێرانیدا رەواجی پەیدا کرد، و پاشان لە سەردەمی پەهلەویدا گۆراو بوو بە نیمچە ئایدۆلۆژییەکی دەولەتی.

یەكێک لە دیاردە گرینگەکانی ئەم هەستە توندە خۆ بەستەوهی توند و خەیاڵی بە ئێرانی بەر لە ئیسلامەوه بوو کە هەمیشە لەگەڵ ئێرانی هاوچەرخوا - واتە ئەو ئێرانەکی کە ١٣ سەده موسوڵمان بوو - بەروارد دەکرا، هەلبەتە ئەنجامی ئەم بەراوردە زۆربەکی کات ئەوه بوو کە دەبێ لە کەلتوری ئیسلامیدا بۆ رەگ و ریشە هەژاری و داماووی و لاوازی و

ناسیونالیستییه‌کانی هیدایهت دوو لایه‌نی دهرونناسی به دی ده‌کری: یه‌کیان لایه‌نی دهرونناسی کۆمه‌لایه‌تییه و ئه‌و دیکه‌یان ئه‌و توندی و زبیری و توپه‌یییه که له به‌یان و دهر‌پیرینی ئه‌م هه‌سته ناسیونالیستیانه‌دا په‌نانه. ده‌کری بگوتری که لایه‌نی دووهمی باری دهرونناسییه که له‌ناو به‌ره‌مه ناسیونالیستییه‌کانی هیدایه‌تدا زالت‌تره. ته‌نز بۆ هیدایهت وه‌سیله‌یه که هه‌م بۆ پۆشینی رق و توپه‌یی و هه‌م بۆ دهر‌پیرینی ئه‌و رق و توپه‌یییه به شیوه‌ی پیکه‌نیناوی و هیرش نامیز. ته‌نز خو‌ی له خویدا چه‌کیکی به‌ره‌قانییه که هیدایهت هه‌م برینه‌کانی پی ده‌پپچیت و داده‌پۆشییت و هه‌م تۆله‌ی خو پی له‌و که‌س و شتانه ده‌کاته‌وه که به سه‌رچاوه‌ی ئه‌و په‌ریشانییه‌یان ده‌زانی که گیرۆده‌ی بووه.

دیاره گرووپی سییه‌می به‌ره‌مه‌ین هیدایهت، واته چیرۆکه ریالیستییه‌کانی که‌متر له دوو گرووپی هه‌وه‌ل قابیلی شیکاری دهرونییه، دیاره هه‌چ به‌ره‌مه‌یکی هونه‌ری - به تایبه‌تی چیرۆک - له حاله‌تی دهرونی به‌در نابی و به‌مه‌ش به جۆریک له جۆره‌کان ده‌که‌ویته بازنه‌ی تۆژینه‌وه و شیکاری دهرونییه‌وه.

واته هه‌رچه‌نده به‌ره‌مه ریالیستییه‌کانی هیدایهت هه‌وینی دهرونناسی فهردی و کۆمه‌لایه‌تی به‌هیزیان تیدا، به‌لام ئه‌و ناوه‌پۆک و هه‌وینه زیاتر به‌نده به خودی چیرۆکه‌که‌وه تا به نووسه‌ری چیرۆکه‌که‌وه (هیدایهت) بۆ نمونه چیرۆکین علویه خانم، طلب آمرزش، محلل، و ... به‌ره‌مه ریالیستییه‌کانی دیکه‌ی هیدایهت پرن له هه‌وینی دهرونناسی په‌یوه‌ست به خودی چیرۆکه‌کانه‌وه، به‌لام باری دهرونی نووسه‌ر و ته‌نانهت بیر و باوه‌ره کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی هیدایهت - ش له میانه‌ی ئه‌م به‌ره‌مانه‌وه به ده‌ست نایهت. له‌م جۆره چیرۆکه‌کانه‌دا که بابه‌ته‌کانیان پتر ره‌خنه‌ی که‌لتوری - کۆمه‌لایه‌تییه، هیدایهت - به پپچه‌وانه‌ی زۆر له نووسه‌رانی

پاشکه‌وتوویی ئیران - ی سه‌رده‌می قاجارییه‌کان بگه‌رپی. ئیدی ئه‌مه‌ش جۆریک له رقی سه‌بارهت به‌ عه‌ره‌ب لیده‌که‌وته‌وه به‌و هه‌ساوه‌ی نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب هه‌م دا‌هینه‌ری ئیسلام بووه و هه‌م فاکته‌ری ته‌سلیم بوونی کۆمه‌لگه‌ی کۆنی ئیران بووه.

هه‌له‌به‌ته له‌ناو به‌ره‌مه‌کانی هیدایه‌تدا، نمایشنامه‌ی (پروین دختر ساسان و مازیار)، کورته چیرۆکی (آخرین لبخند) هه‌روه‌ها به‌شیک له پیشه‌کی (ترانه‌های خیام و سه‌فه‌نامه‌ی (أصفهان نصف جهان) نمایندگی ئه‌م جۆره هه‌سته تونده ناسیونالیستی و رۆمانتیکیه‌ن.

راسته هیدایهت هه‌رگیز به‌ ته‌واوه‌تی ده‌ستبه‌رداری هه‌ستی ناسیونالیستی نابی، به‌لام له ناوه‌پراستی سه‌رده‌می ره‌زا شاهه - که ئه‌م جۆره هه‌ستانه بوونه ده‌ستمایه‌ی گه‌وره‌ی بانگه‌شه‌و پرو پاگه‌نده‌ی ده‌وله‌تی - ئیدی هیدایهت نه‌که هه‌ر چیرۆکی ناسیونالیستی نا‌نووسیت به‌لکو له کورته چیرۆکی (میهن پرست)دا ئه‌م جۆره بانگه‌شه ده‌وله‌تییه ده‌داته به‌ر ته‌وس و توانج و به‌ ته‌واوه‌تی خو‌ی له ناسیونالیزمی ده‌وله‌تی جودا ده‌کاته‌وه. له (توپ مروارید)دا هیدایهت پاشماوه‌ی هه‌ستین ناسیونالیستی خویشی وه‌لاوه‌ ده‌نی و گالته‌ی پیه‌ده‌کات.

(توپ مروارید) له گرووپی دووهمی به‌ره‌مه‌کانی هیدایهت. واته نموونه‌یه‌که له نووسینه ته‌نز نامیز و پتر ته‌وسه‌کانی. ته‌وس و توانج و ته‌نز چ له قسه‌و گفتوگۆدا و چ له نووسیندا یه‌کیک بوو له تایبه‌ته‌ندییه‌کانی هیدایهت. له راستیدا له زۆر به‌ره‌می ته‌نز نامیزی خویدا، له سنووری ناسایی و باوی ته‌نز هیوه‌تر ده‌روات و کار ده‌گاته گالته‌پیکردن و داشۆرینی راسته‌وخۆ.

بیگومان چ به‌ره‌مه‌ین ناسیونالیستی و چ ته‌نزه‌کانی هیدایهت، له رووی دهرونناسییه‌وه قابیلی باس و تۆژینه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ن. له به‌ره‌مه

زۆربەى چىرۆكە سايكۆلۆژىيەكانى ھىدايەت، رىك وەكو تراژىدىيەكانى شەكسىز، كە دەگەنە كۆتايى، يەك دو جەنازە لەسەر شانۆكە دەكەون.

بەلام بە ھەرحال دەبى ئەو ھەمان لەبەر چاوبى كە ھەر بەرھەمىكى ئەدەبى بەر لەو ھەندى لايەنى سايكۆلۆژى يا كۆمەلناسى يا ھەر زاراوھەكى دىكەى لەو بابەتە ەكس بکاتەو و بنوینى، بەرھەمىكى ئەدەبىيە. داگرتنى بەرھەمىكى ئەدەبى بۆ ناستى زاراو و تىورى سايكۆلۆژى كارىكى تا رادەيەك ئاسانەو و پىويستە بە ھۆشيارىيەو ھۆتى لى پپاريزى.

گوتمان بوف كور لوتكەى چىرۆكە سايكۆلۆژىيەكانى ھىدايەتە و ماكى لە چىرۆكە سايكۆلۆژىيەكانى پىشوووتى ھىدايەتدا ديارە و ھەيە بە تايبەتى لە (عروسك پشت پردە)، (سەقطرە خون)، (مردى كەنفش راکشت).. (بوف كور) بە مانا تەقلیدیيەكەى چىرۆك، چىرۆكىكى رىاليستى نييە، بە ھەرحال ھىكايەتى ئەم چىرۆكە لە دوو زەمانى جياوازدا روو دەدات. ھىكايەتى (زن اشىرى) پەيوەستە بە سەردەمى ھاوچەرخەو، و ھىكايەتى (زن لكاتە) لە سەدەكانى ئاقيندا، و لە سەردەمى زىرپىنى شارى رەيدا روودەدا.

* * *

بە ھەرحال ئەدەبىيەت پىگەى راستەقىنە و ھونەرى ھەر بەرھەمىكى ئەدەبى ديارى دەكات. واتە بەرھەمىكى ئەدەبى بەر لەو ھەرى ھەر شتىك - ى تىر بى، بەرھەمىكى ئەدەبىيە، نەك بەرھەمىكى دەروونناسى يا بەياننامەيەكى سىياسى، يان تىورىيەكى كۆمەلایەتى - ئەگەرچى لەو ھەشە لە ناوھەرۆكدا ماكىكى ئەوانەشى تىدا بى. ھەلبەتە مشت و مپە كۆنەكەى (ھونەر بۆ ھونەر، يا ھونەر بۆ كۆمەل) لە بنەپەتدا غەلەت خرا بوو ھەرو. ھونەر ھەم بۆ ھونەرە و ھەم بۆ ھونەرىش نييە: بۆ ھونەرە چونكە لە

غەيرى ئەم شىوھەدا ھونەر نييە. بۆ ھونەر نييە، چونكە ناسىنى ھونەر پىويستى بەو ھەرگەر و موخاتەب ھەيە. واتا خوینەر و بىنەر و بىستەر ھونەر دەكەن بە ھونەر. ھەر بە ھەمان پىوانە ھونەر ھەم بۆ كۆمەلە و ھەم بۆ كۆمەلەيش نييە: بۆ كۆمەلە چونكە نەك ھەر موخاتەبى ھەيە، بەلكو كارىگەرى تىورىان و زاراو و دياردەين كۆمەلایەتیشى بە سەردەو ھەيە (ئەگەر لە رىگەى زەين و زەينياتى داھىنەرەكەشەو بى). بۆ كۆمەلە نييە، چونكە تايبەتەندىيەكانى لە رۆژنامەوانى رووت، لە بانگەشەى سىياسى، لە مپژوونوسى، لە كۆمەلناسى و ئەو شتانە جياوازە، بىگومان ھەر بەرھەمىكى ئەدەبى بگىرى كەم دايبىژىك كارىگەرى ئەو بابەتەنى پىو ھەيە، بەلام ئەمە بەرھەمەكە ناكات بە بەرھەمىكى نا ئەدەبى.

بۆ نموونە (زىستانى) اخوان ثالث دەكرى لە روانگەى سىياسى و دەرووناسىيەو شى بگىتەو، بەلام (زىستان) ھۆزانە بەياننامەيەكى سىياسى يان تىورى دەرووناسى نييە. (بوف كور) ھىدايەت گەلەك جار و بەشىو ھى جۆراو جۆر لە روانگەى سىياسى، دەرووناسى و كۆمەلناسىيەو خراوتە بەر رەخنەو شىكردەو، بەلام (بوف كور) رۆمانە، ھىچ يەككى لەو بابەتەنە.

بابەتەكى گرىنگ لە بوارى ئەفراندندا ھەيە كە پىويستە ئامازەيەكى كورتى بۆ بگەين ئەويش رۆل و بايەخى ژيانى ھونەرەندە لە خولقاندنى بەرھەمەكەيدا. ئەم بابەتە بە تايبەتى لە رۆمان و چىرۆكدا مشت و مپى زۆرى لەسەر چى بوو. سەردەمانى گەلەك لە رەخنە ئەدەبىيەكان لەسەر بناغەى ژيانى خودى نووسەر رۆدەنرا، يان بە پىچەوانەو ژياننامەنووسان بەرھەمى نووسەرئىكيان دەكرد بە سەرچاوى سەرەكى كارى خويان لە نيووى يەكەمى سەدەى بىستەمدا قوتابخانەى (رەخنەى نووى انگليزى - ئەمريكايى) مەسەلەى ژيانى شاعىر و نووسەر، و

* * * *

یه‌کێک له‌ گه‌رفته‌ خه‌ته‌ره‌کانی کۆمه‌لگه‌کانی رۆژه‌لآت نه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌نده‌ پێشینه‌که‌وتوو هه‌ بتوانی به‌ هۆشیاریه‌وه‌ به‌ره‌می هونه‌ری، بیر و بۆچوون و به‌رنامه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و ته‌نانه‌ت خودانی نه‌و به‌ره‌م و بۆچوونانه‌ بخاته‌ به‌ر ورده‌بینی لیکۆلینه‌وه‌ و هه‌لسه‌نگاندنه‌وه‌ و هه‌ر لایه‌نیک له‌ لایه‌نه‌کانی هه‌ر روداو دیارده‌یه‌ک به‌ پێوه‌ر و پێوانه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌لسه‌نگینی و له‌ مه‌حه‌کی ره‌خنه‌ی بدات. له‌ لای ئێمه‌ یان سپیه‌ یان ره‌ش، یان ره‌فه‌ یان په‌سند، یا با بژییه‌ یان با بپوخی، له‌مه‌ش خراتر نه‌وه‌یه‌ رۆژیک په‌سند و رۆژیک دی ره‌فه‌، رۆژی با بژییه‌ و رۆژیک دی با برۆخیه‌. دیاره‌ نه‌مه‌ هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌یه‌وه‌ هه‌ر گرووپ و ده‌سته‌و میلیه‌تیک و ابی له‌ کاروانی شارشتانیه‌ت دوا ده‌که‌وی و ناتوانی به‌شداری له‌ به‌ره‌مه‌پێنانی میژوودا بکات.

بۆ نمونه‌ هیدایه‌ت تا له‌ ژياندا بو هه‌میشه‌ بیزاوو ده‌رکراو بو. نه‌گه‌ر به‌گه‌ژ ده‌سه‌لاتی باوی نه‌ده‌بی و سیاسیی دا نه‌چووایه‌، نه‌هه‌ویش مامۆستایه‌کی موخته‌ره‌م ده‌بوو و کتیه‌یه‌کانی ره‌واج و بازاریان ده‌بوو، ده‌یتوانی جی و ری و پارهی خۆی هه‌بی و پشت به‌دایک و بابی نه‌به‌ستی. نه‌گه‌ر به‌گه‌ژ حزبی توده‌دا نه‌چووایه‌ ملی بۆ نامانجه‌ سیاسیه‌ ستالینییه‌کان و رچه‌ و ری‌بازه‌ هونه‌رییه‌ جیدانۆفیه‌یه‌کان بدایه‌، ده‌ریان نه‌ده‌کرد و - له‌گه‌ل کافکادا - به‌ناو می‌دو به‌زیویان هه‌ساو نه‌ده‌کرد.

به‌ره‌ر حال هه‌شتا کهنه‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی زه‌ردنه‌بوو بووکه‌ ئاله‌تی بت سازی و بتپه‌رستی له‌ چه‌ند لایه‌که‌وه‌ که‌وته‌ کار. به‌خۆی له‌ناو ناوان دا نه‌ما بوو و چیت له‌ که‌س نه‌ده‌بوو مووی لووت، مردنه‌که‌یشی کرا به‌ شتیکی جوان و شیک و مۆدیلیکی بالآ نه‌وه‌بوو که‌ له‌ زه‌رقی ۲-۳ ساڵ دا هیدایه‌تی بیزراوی ده‌رکراوی ته‌نیا و ده‌ربه‌ده‌ر بوو به‌ بتیک که‌س

جورنه‌تی نه‌ده‌کرد له‌ گۆل کاتری پی بلی. کار گه‌یه‌یه‌ نه‌وه‌ چ به‌قسه‌ و چ به‌ نووسین مه‌رگی هیدایه‌تیان دایه‌ پال ئیمپریالزم.

هیدایه‌ت له‌ رۆژی ۳/دیسیمبر / ۱۹۵۰ دا له‌ تاران‌وه‌ رووی کرده‌ پاریس و رۆژی ۹/۴/ ۱۹۵۱ جه‌نازه‌که‌یان که‌ش‌فکرد، هیدایه‌ت به‌مه‌به‌ستی سه‌ره‌لگرتن له‌ ئێران وه‌ده‌رکه‌وت نه‌ک به‌مه‌به‌ستی خۆکوژی، به‌لام که‌بینی ریگه‌ی سه‌ره‌لگرتن گه‌راوه‌، خۆی کوشت.

دوا به‌ره‌می چاپکراوی هیدایه‌ت (پیام کافکا) یه‌ که‌ بی ئومیدی و بی‌زاری و بی‌تاقتی هیدایه‌ت به‌روونی له‌ بن دیره‌کانی نه‌ به‌ره‌مه‌دا، که‌ له‌ ساڵی ۱۹۴۸ دا بۆ بووه‌وه‌، به‌رجه‌سته‌و دیاره‌.

شه‌وی ۹/۴/ ۱۹۵۱ جه‌نازه‌که‌ی هیدایه‌ت که‌ش‌فکرا پاش نه‌وه‌ی هه‌موو کون و که‌له‌به‌ره‌کانی به‌ چاکی گرتبوو، به‌لوعه‌ی غازی موبه‌قه‌که‌ی کردبووه‌وه‌ و له‌سه‌ر نه‌زه‌که‌ راکشایوو. نه‌وانه‌ی که‌ بوو بوونه‌ مایه‌ی که‌شف بوونی جه‌نازه‌که‌ی، ژن و می‌ردیکی ئه‌رمه‌نی ئێرانی بوون که‌ له‌ پاریس نیشه‌ته‌جی بووبوون، مالباتی نه‌م پیاوه‌ ئه‌رمه‌نییه‌ له‌ تاران له‌ نزیکه‌ی مالی باوانی هیدایه‌ت دوکانی خۆراک فرۆشییان ده‌بی، نه‌م پیاوه‌ (صادق خان)ی له‌ویوه‌ ده‌ناسی. هیدایه‌ت له‌و ماوه‌یه‌ی که‌ له‌ پاریس ده‌بی چه‌ند جاریک له‌ مالی نه‌م ژن و می‌رده‌ ئه‌رمه‌نییه‌دا شامی کرد بوو. نه‌مجاره‌یان هیدایه‌ت نه‌وانی ده‌عوته‌ کردبوو که‌ ئیواره‌ بۆ شام میوانی نه‌و بن. جا نه‌مه‌ی که‌ نایا له‌ کاتی ده‌عوتکردنه‌که‌دا لێپرابوو خۆی بکوژی و ویستیه‌تی جه‌نازه‌که‌ی له‌ لایه‌ن نه‌وانه‌وه‌ بدۆزیته‌وه‌، یان پاش ده‌عوته‌که‌ پیریاری دابوو خۆی بکوژی نه‌مه‌ دیار نییه‌. به‌هه‌ر حال نه‌م ژن و می‌رده‌ له‌ ده‌رکه‌ده‌ن و که‌س وه‌لامیان ناداته‌وه‌. به‌لام بۆنی غاز ده‌که‌ن . ئیدی به‌م جوړه‌ خودانی ماله‌که‌ پۆلیس ناگادار ده‌کاته‌وه‌.

سادی هیدایهت له دیدی نووسهرانی بیانیهوه

-۱-

سادی هیدایهت له روی نیویانگی جیهانییهوه له زۆریه نووسهره ئیرانییهکان بهختهوهتره. زۆریه بهرهمهکانی وهرگێردراونهته سهه زمانه ئهوروپاییهکان. رۆژهلاتناسان چ به وهرگێران و چ به لیکۆلینهوهی بهرهمهکانی بایهخی زۆریان داوهتی.

ههلبهته نههه شتیکی سهیر نییه، چونکه هیدایهت به راستی ریبهرو ئالا ههنگری چیرۆکی نوی ئیرانه، وپرای ئهوهی چهندین ساله مردوه کهچی هیشتاش نهوهی سهردهمی خوی و ئهوانی پاش خویشی سههرپای جیاوازی دیدو بۆچوونی فیکری و سیاسیان، ههه شوین پپی ههئدهگرن و بهو نموونهیهی دهزانن که شوین پپی ههلبگیری. ئالا ههنگرانی چیرۆکی نوی ئیرانی زۆر بوون، لهوانه: سادی هیدایهت، محهمهدهلی جهمال زاده، بزرک علسوی، سادی چوبک و جهلال ئال ئهحمهه. بهلام بهپرای رهخنهگرانی ئیران و ئهوروپاش سادی هیدایهت ماموستای ههموویانهو بهراستی بهداهینههیری چیرۆکی نوی ئیرانی دیته ژماردن.

بهشی دووهه

هیدایهت دهربارهی خۆی دهلی: "به هەر حال میژووی ژیانی من شتیکی سهرنج راکیشی تیدا نییه، رووداوکی ئهوتوی تیدا نییه که شایانی ناوړلیدانهوه بی، پلهو پایهیهکی گرینگم نییه، خاوهن شهادهو کارنامهی گهوره نیم، له ژیانی قوتابیتیدا ههرگیز قوتابیهیکی دیار نهبوومه، بهلکو بهپیچهوانهوه تهملهل و سهرنهکهوتوو بوومه. بهر پرسیارهکانم لیم رازی نهبوون، رهنگه ئهگهر وازم هیناباو استعفام دابا زوریان پی خوشبایه".

پاش نهوهی له سالی ۱۹۵۱ داو له پاریس و له پریکا خۆی کوشت، ئیدی خهلکانیکی زور کهوتنه بایهخ پیدان و کوکردنهوهی بهرهمهکانی و ههسهنگاندنیان.

هیدایهت له ۱۹۰۳/۲/۱۷ له تاران و لهخیزانیکی ئورستوکراتی له دایک بووه، هیدایهت نهوهی رهزا قولی هیدایهتیه کهدانهریکی نیوداری ئیرانه ئهوهی دهربارهی ژیانی هیدایهت دهگپردریتهوه ئهوهیه که ههر له مندالییهوه له ژیانی ئورستوکراسی بیزار بووه خوا خوای بووه لهو خیزانه دوور بکهویتهوه ههرگیز نهیویستوو له ریگای ئهو خیزانهوه ببی به خاوهن پلهو پایه و سهروهت و سامان، ئهگهر بیویستایه دهبوو.

هیدایهت له سالی ۱۹۲۵ دا خویندنی نامادهی له قوتابخانهیهکی فرهه نسایی له تاران تهواو کرد، پاشان نیردرا بو بهلجیکا تا ئهه ندازهی ریگاو بان بخوینی و ببی ئهه ندازیار. پاش سالیك ههر لهویوه لهگهه لهگهه له هاوړپیهکیدا گواسترانهوه بو فرهه نساو چوونه کولجی ئهه ندازهی تهلارکاری، بهلام هیدایهت زوو پهی بهوه برد که ئهه ندازهو سهزو ئارهزوهکانی ئهوه دوو دنیاوی جیاوازن، بویه خویندنی بالای تهواو نهکردو وازی هیئا، هیدایهت زمانی فرهه نسایی به چاکی دهزانی، ههروهها ههردوو زمانی عهه بهی و ئینگلیزی بهشی ئهوه دهزانی که سوودیان لی

وهبرگری، پاشان خووی دایه موتالاکردنی ئهه دهبیات و زانستی زمان و میژووی هونههکان.

ههر چهه نده کاری دایهههکان لهگهه تهبیعهت و سروشتی ئهه ودا نههه گونجاو وهختی زوری لی دهگرت، بهلام چونکه چ ریگایهکی دی شک نههه برد تا بژیوی خۆی پی دابین بکا، بویه وهختی له سالی ۱۹۳۰ دا له پاریس گهراپهوه له بانقی میلی ئیران دامهزرا، پاش ماوهیهکی کهم گواسترایهوه بو دایههه ی بازگانی گشتی، پاشان چووه کومپانیای ئینشانت، له سالی ۱۹۳۷ دا نهقل بوو بو دایهه ی موسیقای میلی و بهشداری له دهکردنی گۆقاری موسیقادا کرد، پاشان له کولجی هونههه جوانهکاندا بووه به وهرگیرو تا سالی ۱۹۵۰ لهسهه ئهه کاری بهه دهوام بوو و ههر لهو سالهه دا چوو بو پاریس و ئیدی نهگهراپهوه.

هیدایهت هینده دهست کورت بوو، ناچار بوو بهرهمهکانی به چهه ند نووسخیهکی کهم چاپ و بلاو بکاتهوه، یهکهم چاپی چیروکی "بوڤ کور" بریتی بوو له "۱۵۰" دانه، ههر چهه نده ههوادارانی زانست و ئهه دهبیات زوریان ههول لهگهه دا دهه او دهیانویست یارمهتی بهه ن، بهلام چ یارمهتییهکی قهه بوول نهه کرد.

و. همه کهریم عارف

لۆمه و تانه و ته شهه ری خه لکی که و تووین، به لام ئەم کاره یان له وه تی
نه ده پهری که فرمانه برانی ده ولت یاری شه تره نچمان لی قه ده غه بکه ن،
یا بۆ ههر شوینی بچین زه لام بنیرنه تاقیبمان".

هیدایهت له رۆژگارێکی یه کجار سهخت و تووش و ناله باری میژوی
ولته کهیدا گه پرایه وه، له سالانی ۱۹۲۰- ۱۹۳۰ دای بی کاری و هه ژاری و
دهست کورتی و ئەم بابته ناسورانه سهریان کردبووه گهلانی ئیران،
بچووکتیرین ناپه زایی به توندی و له ریگای زه برو زهنگه وه
دانه مرکینرایه وه، دیاره خهباتی قه له م به ده ستانیش له زه برو زهنگ به ده ر
نه بووه.

هیدایهت ملی بۆ زۆلم و زۆرداری و چه و ساندنه وه نه دایه خهت، بۆ
ئه وهی له گۆشه گیری رزگاری بی له سالانی ۱۹۳۶ دای روی کرده هیندستان،
له بهر دهست کورتی و بۆ ئه وهی نه بی به بار به سه ر دۆسته کانییه وه دای
سالیگ گه پرایه وه بۆ تاران، تا ئه و کاته نهیده توانی چ به ره میکی خۆی له
تاران بلا و بکاته وه.

پاش ئه وه "۵۰" نووسه ر گیران و به شیوه یه کی گالته جارانه مه حکه مه
کران و چ تۆمه تیکی ئاشکرایان له سه ر ساغ نه بووه، بارودۆخی ولت
ئالۆزتر بوو، تیرۆر روی له زیادی کرد، هیدایهت هه ر به هیوا بوو و له
نازادی ئومید بر نه بوو.

بزرگ علوی له وتاریکیا ده رباره ی هیدایهت ده لی: "هیدایهت پیاوی
به رگری و خه بات بوو، دۆسته کان چاک ده زانن هیدایهت له رۆژگاری
ته نگانه داو له و سه ر به نده دا که هیزی شه پو تاریکی زال بوو، چون به دل
و گیان ژانی نازادیه خوازانی ده لاواندو خۆی خسته بووه تالوکه وه".

هیدایهت له ماوه ی ئەم ده ساله دژواره دا خهباتی فیکری خۆی بۆ
رهخنه ی ئه ده بی ته رخان کردو بیروبۆچونه کانی خۆی له ریگای رهخنه وه

-۲-

وهختی هیدایهت له سالانی ۱۹۳۰ له پاریس گه پرایه وه، نووسه ران: بزرگ
علوی، مجتبی مینوی و مسعود فرزادی ناسی، ئەم چوار نووسه ره یه کیان
گرت و ده ستیان کرد به لیکۆلینه وه ی گروگرفته ئه ده بی و فیکری و
هونه رییه کان. که ئاشنایه تی و پیوه ندییان زیادی کرد، کۆمه له یه کی
ئه ده بییان به نیوی "ریعه" وه پیکهینا، پاش ماوه یه کی که م کۆمه له کیان
په ره ی سه ندو ئه ندامانی دیکه ی وه ک پرویز خانلری، عبدالحسین نوشین و
معین باشیان و هی دی له ده ور خه ربوونه وه.

مینوی سه بارهت به پرانسییی هیدایهت و گروپه ئه ده بییه که ی ده لی:
"له پیناوی نازادی خۆدا ده خه بتین، هیدایهت ته وه ری گروپه که مان بوو
هه رییه که مان خۆیبوون و که سییتی خۆی هه بوو و خوانی خۆشه ویستی
هونه ری و ئه ده بیات کۆی کردبووینه وه، ئەمه جگه له وه ی گه لیک لایه نی
لیکچوو شمان له نیواندا هه بوو، گازینۆو رسته ورانه کان جیگای زۆربه ی
کۆبوونه وه کانه مان بوون، هه ز ناکه م قسه کان به وه لیک به نه وه که جار ی
خراپه کاری و ئه نارشیزمان ده دا- هه ندی جار زۆرمان ده خواره وه،
ئه و جا ده نگمان لی هه لده بری و قسه ی تونده مان ده کرد، رهخنه ی تیزمان
ده گرت، زۆر جار ریکه و تووه له سه ر ئه و ده نگ هه لپه رین و توندوتیژییه به ر

خسته پرو، ئه وهی سه لماند که چه ند له گه له وه نزیکه، چه ند به وردی و قوولی له ده قه فارسییه کان گه یشتوو.

له سالی ۱۹۴۲ د کتیبی "ترانه های خیام" ی بلوو کرده وه، پيشه کيبه کی تیرو ته سه لی بو نووسی و له و پيشه کيبه دا جگه له باسی ژيان و به ره مه کانی شاعیر، باسی بوچوونه ئیلحادیه کان و نازیه ته شاعیری کردوه که چون توانویه ته پوخله واتی کومه لگاکه ی خو ی بخته پرو، ئه و جا وه کو یه کیک ژیراو ژیر به گومان و ئیلحادی شاعیر خوشحال بی، پشتیوانی له م بوچوونه ی ده کا که ده لی:

ئه گهر ئه وانه ی هیشتا نه هاتوونه دنیا وه
ده زانن حالمان چیه به ده ست روژگار وه
هه رگیز نایه ن.

وتاری: "چه ند په یقیک له مه پ وهیس و رامین" لیکۆلینه وه یه که که له پشت ئه م چیرۆکه کۆنه وه گه لی مانای نه ته وه یی له گه ل خویدا هه لگرتوو وه، هیدایهت که ده ستی به کۆکردنه وه و لیکدانه وه ی هونه ره میلییه کان کرد، توانی سه رنجی خه لکیان به لادا رابکیشیت. له سالی ۱۹۳۱ د نامیلکه یه کی بچکۆله ی به ئیوی ئه فسانه بلوو کرده وه که بریتیه له شیعو گۆرانی و مه ته ل و وازی میلی، له م نامیلکه یه دا ناماژه ی بو ئه وه کردوه که: "ده ستوری شیعر له لای ره مه کی مه رد م هیشتا ریچکه ی به ره له ئیسلامی به رنه داوه". هیدایهت توانی بایه خی هونه ری میلی بخته پرو، و گه لی لیکۆلینه وه ی له م باره یه وه له گوڤاری "سخن دا" بلوو کرده وه و ژۆبه ی نووسه رانی گروپی "ربه" له م رووه وه یارمه تیان داو هاوکاریان له گه ل کرد.

له و سه روبه نده دا که له هندستان بو، زۆر لیکۆلینه وه ی تیرو ته سه لی ده رباره ی زمانی کۆنی ئیرانی "په هله وه ی" نووسی و له سالی ۱۹۳۶ د

چه ند و تاریکی ده رباره ی زانستی زمان بلوو کرده وه. له سالی ۱۹۳۹ د نامیلکه ی "نه فره تی زیندوو" ی له په هله و ییه وه کرده فارسی، له هه مان سالد قورسترین کتیبی ئه م مهیدانه ی بلوو کرده وه که بریتیه له لیکدانه وه ی مه زنتین ده قی ئه ده بی فارسی ناوه راست "په هله وه ی" به ناو نیشانی "کارنامه ی اردشیر بابکان" له سالی ۱۹۴۳ د کتیبی "یادگار جاماسب" ی له په هله و ییه وه کرده فارسی که هه ندی خالی ئایینی تایبه تی ده رباره ی ئیرانی کۆن تیدایه.

هه موو ئه م کارانه هه ستی نه ته وه ییان له لای سادق هیدایهت قوول کرده وه. له سالی ۱۹۴۰ د گه لی گفتوگو که وه ته نیو روژشنگرانی ئیران ده رباره ی چاک کردنی ئه و ئه بجه دییه ئیرانییه ی که له عه ره بییه وه وه رگراوه. هیدایهت و تاریکی تیرو ته سه لی به نیوی "خه تی په هله وه ی" ئه بجه دییه ی فۆنه تیک" نووسی و له کۆتایی وتاری نیوبرادا ئه وه ی ده ست نیشان کردوه که گۆرینی ئه بجه دییه ی ئیستای فارسی کاریکی پیویسته و ده بی له پال ره چا و کردنی که لک وه رگرتن له زانستی فۆنه تیک پشت به ئه بجه دییه ی لاتینی به سه تری. هیدایهت هه ره له و وتاره دا سه رنجی خه مخۆرانی ئه و مهیدانه ی بو ئه زموونی تۆماره کانی ئاسیای ناوه راست و نازربایجانی شوره ی راکیشاوه.

هیدایهت گه لیک نووسینی هه ن ده رباره ی ئینسانیات و هونه ره کانی ئیران، له وانه وتاری: "هونه ری ئیرانی له ژووری میدالیاتدا"، کتیبی "نیرنگستان" که ده رباره ی بیروباوه ری میلی و په ندی پيشینان و عاده ت و ره وشتی ئیرانییه کانه، کتیبی: "اصفهان نصف جهان" که ده رباره ی بارودۆخی ته بیعه تی ئه سفه هان و شوینه وارو هه والی خه لکانی وینده ره.

چاک بوون و بووژانه وه ی بارودۆخی رامیاری له نیوان سالانی ۱۹۴۲- ۱۹۴۵ د یارمه تی گه شه کردنی هونه ری گه لی نووسه ری به ره مه ندی

کهوتنه وه ژێر فشارو سانسۆر. توپهیی هیدایهت بوو به ناؤمییدی و خهه،
 ئهوه بوو "پیام کافکا" ی بلۆکردهوه. ههندی له رهخنهگران پێیان وایه ئهه
 بهرهمه هیدایهت جوړه چاردا نیکه بو گه پانه وهی هیدایهت بو باوهشی
 ناؤمییدییه کۆنه کهی، ههندیکی دی وای ده بینن گوايه دژ به وانه بوو که
 راپه رینی چه پیان له ئێراندا ریکخست، به لام وهختی گهلی ئێران راپه ری و
 داوای ناشتی و ئازادی کرد، هیدایهت به دل و به گیان تیدا بوو، به لام
 به هوی گروگرفتی دهوامی دایه ره وه نهیتوانی به دهنگی
 "جولیوکوری" یه وه بچی تا له یه کهم کۆنگره ی ناشتی جیهاندا به شداری
 بکا، ئه وه بوو بۆی نووسی: "ئیمپریالیستان ولاته که مانیان کردووه به
 زیندانیکی گه وه، قسه کردن تاوانه، بیرکردنه وهی دروست تاوانه،
 پیروزیایی کۆششی ئیوه له پیناوی بهرگری له ناشتی ده کهم".

ئێرانیدا. هیدایه تیش له م سه ره وه بنده دا ئه ستییره ی که وته به رزی و له
 زۆربه ی خه باتگیره کۆمه لایه تییه کان کارامه تر بوو. خو ی و گه لی
 چه وساره ی به تامه زو ی پاشه پوژی ئازادی ده ناسی. له سا لی ۱۹۴۲-وه
 گه لیک چیرۆک و کورته رو مانی بلۆکرده وه که به ناشکرا ناما ژه ی بو
 پوخله واتی کۆمه لایه تی گه لی ئێران کردبوو، و پرای ئه وه ی پێوه ندی نیوان
 ئێران و شوره ی هه میشه به به رده وای به رقه رار نه بووه، به لام هیدایهت
 هه میشه له و روانگه یه وه روانیویه تی سه ره به ستی و پیروزی و ره سه نی فیکر
 که هه لقو لاوی ناو جه رگه ی گه ل بن. به شداری ته و او کردنی کاره کانی
 کۆمه له ی پێوه ندی زانستی نیوان ئێران و شوره ی کرد، هه ندی له
 نووسین و وه رگیره پانه کانی له گو قاری "پیام نو" دا که ئورگانی کۆمه له ی نیو
 برا و بوو، بلۆکرده وه. له سا لی ۱۹۴۴ دا به ره زامه ندییه وه بانگه یشتی
 به شدار بوونی له ئاههنگی په نجا سا له ی دامه زانندی زانستگای تاشقه ند
 قه بوول کرد، پاش ئه وه ی دوو مانگ له ئۆزباکستان مایه وه، خو شحالی
 خو ی سه بارت به پێشکه وتنی هونه رو زانست و ئه ده بیات له کۆماره کانی
 ناسیای ناوه راستی شو په ی ده رپری. له سا لی ۱۹۴۶ دا یه کهم کۆنگره ی
 نووسه رانی ئێران له سایه ی دروشمی: "خه بات له پیناوی ئه ده بیاتی
 نوی و پرشنگذار" دا به ریا کرا و هیدایهت به شداری تیدا کرد و یه کیک بوو له
 ئه ندامانی ئه و ده سته یه ی که سه روکی کۆنگره یان هه لبژارد، بو یه که مجار
 زۆربه ی نووسه رانی نیوداری ئێران له و کۆنگره یه دا گردبوونه وه تا باسی
 گروگرفته بنه په تییه کانی ئه ده بیاتی فارسی بکه ن، به تی کرای ده نگ
 له سه ر ئه وه ریکه وتن که کار له پیناوی خزمه تی گه ل و رو شنیرانی گه لدا
 بکری.

ئهم ئازادییه زۆری درێژه نه کیشا، ئه وه بوو له سا لانی ۹۴۷- ۹۴۸ دا و
 له ئه نجامی رو دا وه کانی ئازریا یجانه وه چاریکی دی هیژه فکرییه کان

و. همه کهریم عارف

"تاریکی... ئەو مایه خهسته شلهی گشت شوین و شتی دله وتینی"،
 ناخۆ دۆزهخ له کورته رۆمانی "بوف کور"ی هیدایهت هیمایه یا سیبهری
 ئەو پیاوه نییه که خۆی له چوار دیواری ژوورکهیدا زیندان کرد... ناخۆ
 ئەوه دۆزهخهکهی سارتهرمان وهبیر نایه نیتتهوه؟"

هنری ماسیه بهراوورد له نیوان هیدایهت و جیرادی نرفالی نووسهری
 فهپهنسایه دهکا، هه موو ئەو ههست و نهستانهی دهربارهی نرفال زانراون
 له لای هیدایهتیش ناسراوه و زانراوه، ئەو لیکچوونهی له نیوان
 بهرهمهکانیاندا بهدی دهکری دهگه پرتتهوه بۆ لیکچوونی ژبانی تایبهتی
 ههردووکیان، دیاره لیکچوونی بهرهمهکانیان ناگه پرتتهوه بۆ ئەوهی
 هیدایهت که وتبیتته ژیر کارتیکردنی ئەوهوه، روحیه لیسکو جاری
 هیدایهت له تاران دهبینی و لیبی دهپرسی: "جیرار دی نرفال" ت ناسیوه؟ له
 وهلامیا دهلی: بهلی، بهلام بهداخهوه ژور درهنگ ناسیم.

هیدایهت وهرگێرانی به لایه نیک له چالاکییه هونهرییهکانی خۆی زانیوه،
 بۆیه وهرگێرانهکانی رهوان و بی گری و جوان بوون.

گریسنسن-ی رۆژههلاتناس به خۆی دهلی جاریکیان - به پیچهوانه
 کاره زانستی و لیکۆلینهوه قه بهکانی - کۆمهله چیرۆکیکی ئیرانی به زمانی
 فهرنسی نووسیوه و ناردوویهتی بۆ دهستهی نووسهرانی گۆقاری
 "سخن" و داوای کردووه هیدایهت بیانکا به فارسی، هیدایهتیش هه ندیک
 لی وهرگێرپان و پیشهکی و روون کردنهوهی بۆ نووسیون.

هیدایهت ناوێتهیه که بوو له رۆشنییری ئیرانی کۆن و رۆشنییری ئیرانی
 ئیسلاهی، له پال لیکۆلینهوهی "ترانه های خیام" دا، له چیرۆکه ژور
 زه بهندهکانیشیدا گهلی شیعری فارسی و قسهی نهستهق و پهندی
 پیشینان و رستهی خوازاو له کهله پورهوه بهدی دهکری، چیرۆکی "ئهو
 پیاوهی خۆی کوشت" چاکترین نمونهیه بۆ ئەو رایه مان.

-۳-

(باستور فالیری رادو)ی رهخنهگری فهرنسای پیبی وایه وهختی
 بهرهمه هیدایهت دهخویندریتتهوه سی ناو دینه بیر: دوستوفسکی،
 ئەدگار ئالن پو، کافکا، ئەمه ی دوا بیان پیبوستی به هه لوهستهیهکی
 تایهتی هیه.

ئهو ی راستی بی هیدایهت له گهلی سهراوه و ریبازهوه بهرهمه
 وهرگێراونهته سه زمانی فارسی یه کهم کهس بوو که بهرهمه چیخه فی
 وهرگێرپایه سه زمانی فارسی، له سالانی ۹۳۲- ۱۹۳۴ هه ندی له
 چیرۆکهکانی چیخه فی کردن به فارسی و بلاوی کردنهوه، بهلام به زوری
 بهرهمهکانی کافکای وهرگێرا، مسخ و محاکمه کهی وهرگێراوه له سالی
 ۱۹۴۸ پهیامی کافکای بلاو کردهوه که له نووسینه دا پشتیوانی ره فزی
 ژبان له لای کافکا دهکا، شتیکی به لگه نهویسته که هیدایهت ژور دل بهندی
 سارتهر بووه، به تایهتی کتیبی "هیلتنج" ههروه ها چیرۆکی "دیوار" ی
 کرده فارسی.

خوینهر وای به خه یالا دیت که هه ندی دهسته واژهی هیدایهت له
 بهرهمهکانی سارتهر هوه وهرگێراون وهک:

له سالی ۱۹۲۶دا کورته رۆمانی "بوؤف کور"ی بۆیه که مجار له شاری بومبى بلأویوووهو سه رکه و تنيکی چاکی و ده دست هیئا، پاشان له سالی ۱۹۴۱دا له تاران چاپی دووم کرایه وه.

هیدایهت لهو سه روه بنده دا که له بومبى بوو دوو چیرۆکی به زمانی فه ره نسی نووسین، "گيژا، رین" مونتییه ده لی: چیرۆکی دوو مه میان له ژماره دووی جورنال دی ته ران بلأوکرایه وه، به لام چونکه ده سته ی نوو سه رانی رۆژنامه ی نیوبراو ده ستکاری ده که هیان کردبوو ئیدی هیدایهت زویر بوو و داوای کرد چیرۆکه که ی دیکه ی بلأونه که نه وه، پاشان هه ر دوو چیرۆکه که له گه ل وه رگيژانی فارسییاندا له سالی ۱۹۵۴دا له کو مه له چیرۆکی "پروین دختر ساسان"دا بلأوکرا نه وه.

کارتیکردنی نه ده بیاتی نه و روپا و رۆژئاوا له م ماوه یه دا به ناشکرا به هونه ری هیدایه ته وه دیاره، نه م کارتیکردنه ش به روونی له کو مه له چیرۆکی "سایه روشن"دا دیاره، به تایبه تی له چیرۆکی: "عروسک پشت پرده" و "افرینگان".

هیدایهت چیرۆکی دی هه ن که ره نگدانه وه ی بارودۆخی نیگه رانی رۆحن، هه میشه وایان باس ده کا که ناوی ته یه کن له هه ژاری و شوپرش و نه خووشی، له م ماوه به پیت و پرشته ی چالاکی هونه ریدا سه ی ده که ی هیدایهت به ناشکرا روو ده کاته واقیع، له کو مه له چیرۆکه کانی به راستگویی ته وا وه وه سفی نه و پالنه وانه ئیرانیانه ده کا که رووبه رووی پۆخ له واتی کو مه لایه تی سه رده م ده بنه وه وه کو چیرۆکی: "نه و ژنه ی میرده که ی ون کرد" له کو مه له چیرۆکی "سایه روشن"دا، هه روه ها چیرۆکی "محلل" له کو مه له چیرۆکی "سه قطره خون"دا هه له به ته ره خنه گران راو بۆچوونی جیا وازیان ده رباره ی روانگه ی هیدایهت بۆ ژیان له نه ده ب و هونه ری نه م سه رده مه یدا هه یه، ره خنه گره فه رنه ساوییه کان پییان وایه هیدایهت نا ئومیدی و ره ش بینی له

نیو خوینه ره کانی بلأوده کاته وه، به لگه شیان چیرۆکی: "زنده بگور" و رۆمانی "بوؤف کور"ه. قاره مانى چیرۆکی "زنده بگور" خه لقه نده یه کی بی هیوایه، چ ئومیدیکی به ژیان نه ماوه گه رچی به جه سته زیندوووه، به لام ده روون مردوووه.

گه لیك ده سته واژه ی توو پره یی و ره فزو بیهوده یی ژیان له چیرۆکی هیدایهتدا به رچاو ده که ون، له چیرۆکی "زنده بگور"دا قاره مانه که به غاز خوئی ده کوژیته، هه ر چه نده ره خنه گره فه رنه ساوییه کان پییان وایه نه م چیرۆکه سه راپا ره شیبینییه، که چی کمیسرۆف به پیچه وانه وه پیی وایه نه م دوو به ره مه ره نگدانه وه ی سه ر له به ری به ره مه کانی نوو سه ر نین و ره خنه گران ئاوپیان له هه ندی ورده کاری ناو نه و چیرۆکانه نه دا وه ته وه که گه لی شتی نه یی ده رباره ی پالنه وانه کانی به رجه سته کردوووه، چیرۆکی "زنده بگور" به م شیوه یه ده ست پیده کا: "گۆج و ئیفلیج و بی جووله له جیدا که تووم، به ئاسته م هه ناسه ده دم، فرمیسک به چاوما دینه خواری، ده م تاله، سه رم دیشی و جه سته م شه که ت و نه خووش و که نه فته.. " نه م خه لقه نده کلۆله نا ئومیده، له مه رگ ده گه ری، مه رگ به و شته ده زانی که له ژان و نازاره کانی رزگار ده کا، خوئی نازار ده دا، ده یه وی ژه هر بخوا، به لام مه رگ ناتوانی سنوور بۆ توانا کانی دابنی، وه ختی قاره مانه که له خوئی نازاره کانی بیزار ده بی و نازار ته نگی پی هه لده چنی هاوار ده کا: "بیرم که وه ته وه که ناگر له ده رووبه ری دوو پیشک ده که نه وه، به خویه وه ده داو خوئی ده کوژی! ئایا من بازنه یه کی ناگرم به ده ورا نه کی شراوه؟".

رووداوه که له ریگی راناوی قسه که ره وه، ده گیرد ریته وه، بویه هه موو ره خنه گره کان وای بۆچوون که نه م چیرۆکه ژیاننامه ی نوو سه ر خوئی بی، وای تیگه یشتوون کاره ساتیکی فه ردی تایبه تی نوو سه ره، ره نگه نه م ره نگه نه م بۆچوونه له گوین بی و زاده ی نه و حاله ته بی که نوو سه ر له

کەسی، نییه فییری نەخشەدانان بی بۆ خۆ کوشتن، خۆ کوژی لەلای هەندی کەس تیکەل بە مۆخیان، بە رەچەلەکیان و بە سروشتیان بوو و ناتوانن لێی لابدن، ئیدی حوکمی قەدەرە....".

قارەمانی چیرۆکی "قەلای نەفرەت لیکراو" دەلی: "هەموو هەر تەنیاين.. پیویست ناکا هەلخەلەتین، ژیان زندانه، بەلکو کۆمەلە زندانیکی جیاوازه بەلام هەندیکمان هەول دەدەین دیوارەکانی ئەم زندانه بنەخشین، بەوەش دەمانەوی ئولفەتی لەگەڵ بگرین، هەندیکی دی هەول دەدەین هەلین و بە خۆپای دەستی خۆ بریندار دەکەین، هەندیکی دی دەیکەین بە پرسەخانە... بەلام کاکلە شتەکە ئەوێه دەبی خۆ هەلخەلەتین... بەلام وەختی دی مروژە لە خۆ هەلخەلەتاندنیش بیزارو وەرس دەبی تەنانهت مەرگیش چ لە زەتیک لەگەڵ خۆیدا هەلناگری، بەلکو لەزەت لە نەمانی گشتی دایە... هەر لەسەر هەمان نەزم سەیر دەکەین لە چیرۆکی "افریندگان" دا رۆحەکان کۆدەبنەوه و مونا قەشە دەکەن و ئەوه روون دەبیتەوه کە چ شتی نییه بەنیوی پاداشت یا سزاوه، رۆحیش دەمری.

گرینگ نییه هیدایەت رەش بین بی و چ رەخنەگریکیش هەقی ئەوهی نییه داوکی لی بکا، رەش بینی تۆمەتیک بوو دەدرايه پالی، هەلویستیکە بەرانبەر بە ژیان وەکو هەر هەلویستیکە دی کە خەلکانی دی دەینوینن، هیدایەت توانی قۆناغی دووهمی ژیانی ئەدەبی خۆی لەسەر بناغە تەنزو ساتیر بینا بنی و خەوشەکانی کۆمەل بختە بەرچاوان.

هیدایەت لە قۆناغی دووهمی چالاکي ئەدەبی خۆیا بەلای ریاڵیزمدا دای دەشکینن، گروگرفتی کۆمەلایەتی زەق و کیشەکانی خەلکی و نیشتمان کۆلەگە چیرۆکی ریاڵیستی ئەم سەردەمە بوون، گۆرانی بارودۆخی ئییران لە سەردەمەدا زەمینە گەشەکردنی شەپۆلی ریاڵیستی لەلای هیدایەت

سانسۆری سەر بەرەمهکانی دەترسا. بەلام رەوتی گشتی چیرۆکەکە ئەو بۆچوونە رەت دەکاتەوه، دەنگی رەفزو نائومییدی لەم چیرۆکەدا، خۆی لە خۆیدا رەفز کردنی ژیانی پر لە شەکتی و ماندیتییە، ئەم زیندوووە ناتوانی لە گۆرستانی زۆرو ستهمدا بژی، کیشە و مەلانیی نیوان چاکە و ژیان و مەرگ تیکەل بە بوونی بووه، هەندی جار وەناگا دیتەوه، کە لاوازی ویست و ترسنۆکی خۆی دەبینی دەکەوتتە سەرزەنشست کردنی خۆی و پرۆژە ژیانیکی نوی دەخاتە بەردەم خۆی و چاو دەبریتە ئاسۆی ژیانیکی چاک و پر لە سەرفرازی، ئەوجا چەشنی ئەسفەندیاری قارەمانی ناو شانامەکی فیردەوسی دەکەوتتە وەسفی خۆی... بەلام دەرەتی ژیانی نازادو داھینانی هونەری بۆ ناپەخسی، هەرچی شتی چاکە هەیه لەخۆیدا دەیکوژی و دەبی بە مردوویەکی زیندوو.

هەر چەندە کمیسرۆف بەرگری لە ئامانجی چیرۆکەکە بکا، هەرگیز ناکری گیانی رەش بینی لە تەواوی بەرەمهکانی هیدایەتدا، بەتایبەتی لەم ماویەدا فەرامۆش بکری، ژیانی بەلاوه پووجە، زۆریە قارەمانی چیرۆکەکانی بەزیوو هەلاتوون. نموونە بەزین و هەلاتن لە گەلی چیرۆکیدا دووبارە دەبیتەوه وەک چیرۆکی "لالە، صورتکە، گرداب، سایه، مغول، محلل"، ژیان لەلای هیدایەت بنکە سەرنەکەوتنە، تیکرای قارەمانەکانی دەجەنگن و بەشیان سەرنەکەوتن دەبی و لە ئاکاما دووچارای یەک جوړە نائومییدی دەبن، دەرووخی و دەربەدەر و ناوارە دەبن یا زۆربەیان لە ریگای خۆ کوشتنەوه دەست بەرداری ژیان دەبن. هەندی جار کە شوپرش لە چیرۆکەکانیا بەرپا دەبی، تەمەنی زۆر کورتە و چەشنی بلقی سەر ئاو زوو بە زوو دەنیشیتتەوه، چاکترین دیاردە ئەم ئەلها رەش بینییە ئەوێه کە هیدایەت بە عەشقه و نیوی مەرگ دەبات. قارەمانی چیرۆکی "زنده بگور" کە هاوتەدنیواوه، ئامادەییەکی تەواوی هەیه بۆ مردن و هاوار دەکات، "چ

خۆشکردو وای لیهات که زۆربهی بهرهمهکانی له جهماوهوه ههڵدههینجا.

هیدایهت له سالی ۱۹۴۳ کۆمهله چیرۆکی "سگو و لگرد"ی بلاوکردهوه، له گهرمه‌ی دوهم شه‌ری جیهاندا، یانی له سالی ۱۹۴۴ کۆمهله چیرۆکی "ولنگاری"ی بلاوکردهوه. ئەم کۆمهله چیرۆکه چیرۆکی وای تیدایه پر له هیماو وروژاندنی بیرو گوزارشت کردن له مه‌یدانه‌کانی ژيانی روژانه‌و ره‌خنه‌گرتن له چینی بۆرژوا، هیدایهت له چیرۆکی "اب زندگی"دا پشتیوانی له هیزه پیشکه‌وتوخوازه‌کان ده‌کا که له ململانییه‌کی خویناویدا بوون دژ به فاشیزم و نازیسم، له سالی ۱۹۴۵ دا رۆمانی "حاجی اقا"ی بلاوکردهوه که له رووی قه‌واره‌وه قه‌به‌ترین به‌ره‌میته‌ی هیدایهت له‌و چیرۆکه‌دا هیرش ده‌کاته سهر کۆنه‌په‌ره‌ستیته‌ی ئییران و له‌شه‌خسیه‌تی بازگانیک‌ی شیوه‌ کۆن و نه‌زان و چه‌وسینه‌ردا ده‌یخاته‌په‌رو، چیرۆکی "فردا"ش گوزارشته له ژیان و گوزهرانی سه‌خت و دژوارو ناله‌یاری کرێکارانی ئییران.

"تۆپ مروارید" چیرۆکی تری هیدایهت‌ه که دوا‌ی مردنی خۆی بلا‌بووه‌ته‌وه و له‌و چیرۆکه‌یدا به‌ ئاشکرا گالته به ئیمپریالیزم و سه‌رمایه‌داران و کلکه‌کانیان ده‌کا. ههر چه‌نده هیدایهت به‌ر له‌ خۆ کوشتنه‌که‌ی گه‌لیک له به‌ره‌مه‌کانی خۆی سووتاندوو، به‌لام گومانی تیدا نییه که هه‌ندی نووسین و نامه‌ی له‌لای خزم و دۆسته‌کانی ماون و لیکۆله‌ره‌وانی ئەده‌بی هاوچه‌رخ‌ی فارسی به‌ ته‌واوی نا‌ئومید نه‌بوون له دۆزینه‌وه و به‌ده‌ست هیسانی ئەو به‌ره‌مانه، ئەوی راستی بی‌هه‌ندی له‌و به‌ره‌مانه بلا‌بوونه‌ته‌وه، لیکۆله‌ره‌وه‌کان بایه‌خیک‌ی زۆر به بلا‌وکرده‌وه‌ی، که‌له‌پووری هیدایهت ده‌ندن و ده‌یان‌ه‌وی پیناسه‌یه‌کی بابه‌تیانه‌ی ته‌واوی به‌ره‌مه‌کانی به‌ده‌ن ده‌سه‌ته‌وه.

ئهو‌ی له به‌ره‌می ئەم سه‌رده‌مه‌ی هیدایه‌ت‌دا ده‌بینری ئەوه‌یه که دژی داگیرکه‌رانی بیگانه و بنه‌ماله‌ی فه‌رمانه‌وه‌یبه‌وه‌ وادارو لایه‌نگری گه‌لی چه‌وساوه‌ی نیو کیلگه‌و کارخانه‌... پی‌ ده‌چی هه‌ولی دابی‌ هاوولاتیان بۆ به‌رگری له نیشتمان هان بدا.

هه‌ردوو شانۆگه‌ری: "پروین دختر ساسان" و "مازیار" پرن له هه‌ستی نیشتمانپه‌روه‌ری، هه‌ر چه‌نده رو‌داوه‌کانیان باسی رابوردوو، به‌لام ناوه‌رۆکیان باسی نیستایه. ناوه‌رۆکی راسته‌قینه‌ی ئەو دوو شانۆگه‌رییه بریتییه له کیشه‌ی ئییرانیان و خه‌باتیان دژ به داگیرکه‌رانی بیگانه، هیدایهت هه‌ر به‌وه‌وه نه‌وستاوه و هیرشی کردۆته سهر نیشتمانپه‌روه‌ری ساخته‌ش.

چیرۆکی: "میهن پرست"ی هیرشه بۆ سه‌ر نیشتمانپه‌روه‌ری ساخته‌و ریاو ریاکاری و لاف و گه‌زافی گه‌وجانه‌و بۆش و به‌تال، ئەو شتانه له ساله‌کانی سیدا له ئییران ببوون به مۆدو باو. هیدایهت شان به‌شانی جاردانی بیری نه‌ته‌وه‌یی و جۆش‌دانی هه‌ستی میلی، قینی خۆی به‌سه‌ر ئیمپریالیزمیشدا ده‌پێژێ و له: "خردجال"دا چینی بۆرژوا و ده‌وله‌مندان و هه‌کو که‌رو گورگو مه‌ر ته‌مasha ده‌کا، به تایبه‌تی ئەو ده‌وله‌مندان‌ه‌ی به‌لایانه‌وه گرینگ نییه نۆکه‌ری هه‌ر که‌سی بکه‌ن به مه‌رجی جیی خۆیان له‌ق نه‌بی و به‌رژه‌وه‌ندیان نه‌که‌ویتته‌ خه‌ته‌ره‌وه، هه‌ر له‌و چیرۆکه‌دا ئیشاره‌تی ئاشکرای تیدایه بۆ نۆکه‌رانی ئینگلیزو ئەوانه‌ی هاوکاریان له‌گه‌ل ده‌کن، هه‌روه‌ها به به‌رده‌وامی هیرشی کردۆته سهر ته‌ماح و هه‌لپه‌ی ئەمریکا له ئییراندا، له‌چیرۆکی "فردا"دا نووسه‌ر به‌ زمانی کرێکارانی کارخانه‌وه له سیاسه‌تی ئیمپریالیزم و ده‌سه‌لاتی سه‌رمایه‌داران ده‌دوی و ئەوه ده‌گێرێته‌وه که چۆن سه‌ریازیکی به‌دمه‌ستی بیگانه ژنه ئییرانییه‌که ده‌فرینی و چ که‌سیک له پیاوانی ده‌سه‌لاتی سوپایی دا‌کوکی له ئافره‌ته‌که ناکه‌ن و وه‌ختی کرێکاریک به‌ جواب دی و ده‌یه‌وی ئافره‌ته‌که رزگار بکا،

سه‌بازی بیگانه ده‌یگرن و ده‌یبه‌نه شوینیکی دور، نیوه‌گیانی ده‌کن و پاشان بۆ ماوه‌ی سی مانگی خشت ده‌ زیندانی داوین، ئایا ژنه‌که لی‌ره‌دا ره‌مزی ئیران نییه؟ بۆ زیاتر ناسینی هه‌ستی هیدایهت به‌رانبه‌ر به ئیمپریالیزم ده‌توانی به‌ سه‌رنجه‌وه سه‌یری دوا به‌ره‌می بکه‌ی واته "توپ مروارید" له‌م به‌ره‌مه‌یدا ده‌لی: "

"کۆلۆمبوس به‌نیازی داگیرکردنی زه‌وی تازه‌که‌وت‌ه‌په‌ی، تووشی چه‌ره‌سه‌ری زۆر هات، ئازووقه‌ی هاته‌که‌زی و ته‌واو بوون، چ تارماییه‌کی زه‌وی و وشکایی به‌دی نه‌کرد، ئاومیدی به‌سه‌ریا زال بو، وای لی‌هات ناماده‌بوو ده‌ست به‌رداری گه‌شته‌که‌ی ببی و بگه‌په‌ته‌وه به‌مه‌رجی تیا نه‌چی و به‌زیندوویی بمینی، کوتوپر که‌ناری لێ به‌دیار که‌وت، سه‌یری کرد کاپتنه‌ نیشتمان په‌روه‌ره‌کان ده‌وری توپیکی به‌ریزان داوه و ده‌ره‌قسن و هه‌لیان کردۆته‌ گۆرانی و ستران، له‌ پر تۆپه‌که‌ ناله‌ی کرد، ده‌ریاوانه‌کانی سه‌ر که‌شتیه‌که‌ هه‌موو به‌لادا هاتن و شه‌پۆل هه‌لی لوشین. کۆلۆمبوس زۆر ترسا، هاوکاره‌کانی خۆی تیگه‌یاند جو‌ره‌ فی‌ل و ده‌هویه‌کی شه‌په‌ لای عه‌ره‌ب، ئه‌وجا گه‌یاندنییه‌ که‌نارو ئالای سپیان هه‌لکرد. کۆلۆمبوس رووی تیکردو گوتی: بریارم دابوو که‌لینیکی گه‌وره‌تان تی بخه‌م، به‌لام چونکه‌ گه‌ییوومه‌ته‌ ولاتیکی دۆست، ئیدی ناماده‌م بێ هیچ مه‌رجی خۆم به‌ده‌سته‌وه‌ بده‌م، ده‌م راستی هۆزی هنده‌ سووره‌کان وه‌لامی دایه‌وه‌ گوتی:

كوپری خۆشه‌ویستم تۆ لی‌ت تیک چوه‌، ولاتی عه‌ره‌ب و ئیره؟ ئیره کۆستاریکایه‌ له‌ ولاته‌کانی "دنیا‌ی نوییه" ئیمه‌ نیازمان خراب نییه، لی‌ره‌دا ئاهه‌نگی سالانه‌ له‌ ده‌وری ئه‌م تۆپه‌ ده‌گی‌رین و ئه‌م ئاهه‌نگه‌ جو‌ره‌، نا‌ره‌زاییه‌که‌ به‌رانبه‌ر شه‌په‌ر کیشه‌و داگیرکه‌رو چه‌وسینه‌رو هه‌موو جو‌ره‌ زۆرو سه‌ته‌میک، خۆ ئه‌گه‌ر له‌ ئاهه‌نگه‌که‌مان ترسان، ئه‌مه‌یان خه‌تای ئیمه‌ی تیدا نییه‌و پر به‌دل داوای لی‌بورنتان لی‌ده‌که‌ین. به‌تایبه‌تی ئیوه بێ هیچ ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌که‌ هاتوون و ئیمه‌تان دۆزیوه‌ته‌وه‌، ئیمه‌ به‌مه

خۆشحالی‌ن و پینش‌نیاز ده‌که‌ین ئاهه‌نگه‌که‌مان هه‌وت شه‌وو هه‌وت روژی دی به‌رده‌وام بی، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی یه‌که‌یتی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانیمان. ئه‌وجا هه‌ندی میوه‌و گۆل و خشلی به‌ دیاریدانی، کۆلۆمبوس که‌ چاوی به‌ خشل و زی‌په‌ر زیو که‌وت شی‌وازی قسه‌کردنی گۆپی، ئالا سپیه‌که‌ی شارده‌وه‌و گوت: ئیوه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی کی‌وی و گوم‌ران و دوورن له‌ هه‌موو دیارده‌یه‌کی شارستانی و ئازادییه‌وه‌، به‌ کورتی تا دنیا دنیا‌یه‌ ده‌بی باج و خه‌راجمان بده‌نی و خۆمان هه‌ندی که‌شیشی شاره‌زاتان بۆ داده‌نین، ئیوه ئیستا نه‌ته‌وه‌یه‌کی دۆراون و ده‌بن به‌ خۆلام و خزه‌تکاری ئیمه‌، به‌ مال و سامانی خۆمان کرپومان. کۆمبوس نامه‌یه‌کی پر له‌ درۆ ده‌له‌سه‌ی هۆنییه‌وه‌و ناردی بۆ ولاته‌که‌ی خۆی و باسی ئه‌و شه‌په‌ درۆیه‌ی تیدا کردبوو که‌ له‌ نیوان ئه‌و و خه‌لکی ئیره‌دا هه‌لگیرسابوو. له‌ کۆتایی نامه‌که‌دا گوتبووی: بێ هیچ مه‌رجی خۆیان به‌ ده‌سته‌وه‌دا، ئه‌وجا په‌رده‌ی له‌سه‌ر ئاره‌زووی خۆی هه‌لدا‌بووه‌ که‌ گوايه‌ ده‌یه‌وی خه‌لکانی وینده‌ر بکوژی تا ناچاریان بکا سه‌ری بۆشو‌پ بکه‌ن. له‌ کۆتایی‌یدا ده‌لی: "به‌مجۆره‌ بیرم له‌ دامه‌زراندنی زیندان و کورسی کاره‌بایی کرده‌وه‌ که‌ سه‌ربازانی هه‌لگری نیشانه‌ی قاره‌مانی پاسه‌وانی بکه‌ن."

هیدایهت له‌و قوناغه‌دا به‌لای سۆسیالی‌زمدا دایشکاندوه‌، له‌ چیرۆکییدا باسی که‌سه‌یک ده‌کا که‌ خۆی کردوه‌ به‌ نمونه‌ی بالاترین ره‌گه‌زو بریاری داوه‌ رژیمیکی نوێ له‌ جیهاندا دابه‌زرینی، کی‌شه‌که‌ له‌ نیوان دوو هۆزدا رووده‌داو کی‌شه‌که‌ به‌وه‌ ته‌واو ده‌بی که‌ هۆزی ده‌سته‌ چه‌پ کاروبار ده‌گریته‌ ده‌ست و هۆزی ده‌سته‌ راست به‌ ناچارى مل بۆ شارستانی‌هت و ئازادی و دادوه‌ری که‌چ ده‌کا، هیدایهت له‌ چیرۆکی "اب زندگی" دا بیروکه‌ی کی‌شه‌ی ده‌وله‌تانی دژ به‌ فاشیزمی به‌رجه‌سته‌ کردوه‌.

ئه‌مه‌ گیانی سۆسیالی‌زمه‌ له‌ زۆربه‌ی چیرۆکه‌کانی ئه‌م قوناغه‌یدا به‌دی ده‌کری له‌ چیرۆکی: "فردا" دا هی‌رش ده‌کاته‌ سه‌ر ئه‌وانه‌ی سامان له‌سه‌ر

حیسانی چهوساوان کۆدهکه نهوه، به جوانی باسی ژبانی کریکارانی ئیران دهکا، ئەو کریکارانە ی بەسکی تیرۆ به دەسک برسین، پیاخاوس و لینگ رووت له سایه ی بارودۆخیکی سهخت و دژوارا ده ژین بی به شن له خۆشی و شادی، جلهوی هیچ شتیکی له دهستی خۆیاندا نییه، مهد زانی یهکیکه له قاره مانه کانی و دهلی: "پار له قاوه خانه ی گیتیدا کارم دهکرد، موشته رییه قه له وه کان بی حساب پاره یان خه رج دهکرد، ئاره قیان پیوه نه پشته بوو پشتیان پیوه نه یه شابوو. هه موو شتیکی چاک بو ئه وانه: ئۆتۆمبیل، ئافه رته ی جوان، خوار دنه وه ی نایاب، نوینی نه رم و گه رم. هۆده و باله خانه ی پاک و خاوین، ئیمه ش گه ر رۆژی کار نه که یین ده بی به بی شیو سه ر بنیینه وه " کریکاران نایانه وی له سایه ی ئەم بارودۆخه دژواره دا بژین، مانگرتن و خۆپیشاندان ساز ده که ن، به لام به نووکی سه ره نیزه بلاوه یان پیده کری، ترسنۆک و بی باوه ره کانی ش ده ترسن و نایانه وی بن به نیشانه ی راوچییان. عباسی کریکار وه لام ده داده وه: "ئیمه هه ر ده مرین، تا یه که نه گرین هه ر ئەمه حالمان ده بی" له سایه ی ئەم بارودۆخه ئالۆزه دا پیویسته کریکارانی ئیران له پیناوی مافی خۆیاندا بجه نگن. نووسه ر ئەم جه نگه به راشکاوی باس ده کاو هه لده دا لایه نه که زه کانی ده ست نیشان بکا.

سو سیالیزمی هیدایهت لایه نی ئینسانی دیکه شی هیه، ته نیا بایه خی به کریکاران نه داوه، به لکو بایه خی به گشت چین و تویره کانی گه لداوه و خه مه ئینسانیییه کانی قۆستۆته وه. دهستی خۆینه ر ده گری و به تاکه تاکه ی گه لی ئاشنا ده کا، ده بیاته ماله کانیان، به سه ره شایی و ئاهه نگه کانی ده ی گپری، "زن که مردش را گم کرد"، گۆرانی له گه ل مناله کانیانا ده لی: "چنگال" هه ندی جار له شار دوورمان ده خاته وه و ده ستان ده گری و ده مانباته خانیکه وه و گویمان له ده رده دلی دوو ریپوار ده بی: "محلل".

گشت ئەمانه روجیه لیسکو گوته نی: "له گه شتیکی جوانی نیو ئیرانا ده چی". مرۆڤه وا هه ست ده کا که نووسه ر به خۆی له هه موو ئەو ژینگانه دا ژیاوه.

هیدایهت به هه موو توانا و ده سه لاتیکی هونه رییه وه هیرشی کردۆته سه ر ته عه سوپی مه زه بی و خواپه رستی ریاکارانه، له چیرۆکی "طلب امرزش" دا په رده له سه ر فه سادی باتنی ئینسان ده لده مانی، وینه ی زیاره تکه رانی شوینه پیروزه کان ده گری که چون گه وه ره ترین تاوانیان کردوه و پاشان ده چنه زیاره تی شوینه پیروزه کان تا خوا له گونا حیان خۆش بی! له یه کیکه له ماله کانا ژنه قاره مانی چیرۆکی نیوبرا و بو هاو پیکانی ده گپریته وه که چون به دزییه وه منداله کانی هه ویکه ی خۆی کوشتوه و پاشان هه ویکه شی کوشتوه. به مجۆره کۆتایی به قسه کانی دینی: "نازانم خوا له گونا حه کانم خۆش بووه یان نا". تاوانباره که ی دی مه شه ده رمه زانه، ئەویش باسی ئەوه ده کا که چون له سه فه را سامانی کابرایه کی ونبووی خستۆته ته نگه ی باخه لی و چون کابرایه کی دی کوشتوه و سه روه ت و سامانه که ی بردوه، مه شه ده ی ره مه زان ده لی: "ئێستا که چوومه ته ساله وه بیرم کرده وه که ئەم ماله حه رامه بویه ها تووم بو زیاره تی که ره لا تا خۆم له گونا حان پاک بکه مه وه، هه ر ئەو رۆزه ده می ناخوندیکم چه ور کردو دوو هه زار ته نه ی پی حه لال کردم" به مجۆره دوو سه عاتی پینه چوو تا هه موو ئەم ماله له شیر ی به ر دایکم حه لال ترم بوو. به مجۆره نووسه ر له نیوان قاره مانانی چیرۆکه که دا ده سوپریته وه، له توو وایه کامیرایه کی به ده سه ته وه یه وینه ی ناخیان ده گری، چ شتیکی دوور نییه، چ شتی خه یالی نییه، هیچ شتی ده ست کرد نییه.

هیدایهت له چیرۆکی: "مردی که نفسش را گشت" وینه ی که لکه له ی سو فیانه ی مامۆستایه کی چینه بوژواکه ده گری که به تاسه وه یه بگاته که شکه لانی فه له ک، یه کیکه له دۆست و هاو پیکانی ده کا به رابه رو پیری خۆی، له ئاکاما ساخته چییته رابه رو پیره که ی خۆی بو ده رده که وی و

باوه‌ری به ریگاکه‌ی خۆی نامینی و خۆی ده‌کوژی، چیرۆکی: "علویه هانم"ی که زیاتر شه‌قلی خۆمائی پیوه‌یه، به تۆماریکی گه‌ش و زیندووی خورافاتای ناینیی باوی ناو ئیران ده‌ژمیردری.

بارودۆخی ئافره‌تی ئیران پانتاییه‌کی گرینگی له‌به‌ره‌می نووسه‌ره هاوچه‌رخه‌کانی ئیران گرتۆته‌وه، دیاره هیدایه‌تیش ئه‌م لایه‌نه‌ی فه‌رامۆش نه‌کردوه، ئامانجی هه‌موو ئه‌و نووسینانه‌ی هیدایه‌ت له‌مه‌ر ئافره‌تی نووسیون بۆ چاک کردنی رژیمی کۆمه‌لایه‌تی ته‌رخان کراوه، ئه‌و رژیمه‌ی ریگا به‌ پیاو دهدا نه‌ک هه‌ر له‌ ریگای شه‌رعیه‌یه‌وه به‌لکو له‌ ریگای سیغه‌شه‌وه له‌ ژنی زیاتر بیینی، له‌ چیرۆکی: "محلل"دا تووشی دوو کابرای ده‌ست و ریش خه‌ناوی ده‌بین له‌سه‌ر سه‌کۆیه‌ک له‌به‌ر ما‌ئدا دانیشتوون و چا ده‌خۆنه‌وه. میرزا یدالله باسی ئه‌وه ده‌کا که چون لای ئاخوند دوو ژن به‌ سیغه‌ ده‌خوای و چون پاشان هه‌ردووکیان پیکه‌وه ته‌لاق دهدا و ئه‌م کچه‌ هه‌شت سالانه‌ ده‌خوای، گله‌یی له‌به‌ختی خۆی ده‌کا که گوايه له‌ چا و پیاوانی هه‌فتا سالانه‌وه منداله‌ و ئه‌وان ژنی له‌ ژنه‌که‌ی ئه‌م مندالتریان هه‌یه‌و که‌س لۆمه‌یان نا‌کا.

هه‌روه‌ها له‌ چیرۆکی نیوبراودا باسی کیژانی ناشیرین و بی سامان ده‌کا که چون به‌ زه‌حمه‌ت می‌ردیان چنگ ده‌که‌وی، نه‌زۆکی هۆیه‌کی کافیه‌ بۆ ته‌لاقدانی ژن یا ژن به‌سه‌ر هینانی به‌ زۆری نه‌زۆکه‌کان له‌ ترس و له‌رزدا ده‌ژین و ناچارن به‌وه‌ی رازی بن به‌سیغه‌ شوو بکه‌ن. له‌ چیرۆکی: "ژن که‌ مردش را گم کرد" باسی خۆشه‌ویستی یه‌ک لایه‌نه‌و ناکامه‌ خراپه‌کانی ده‌کا.

هیدایه‌ت ره‌خنه‌ له‌ په‌روه‌رده‌ی رۆژه‌لاتی ده‌گری و له‌گه‌ل په‌روه‌رده‌ی ئه‌وروپاییدا به‌راوردی ده‌کا و له‌ چیرۆکی "عروسک پشت پرده"دا گالته‌ به‌ په‌روه‌رده‌ی قاره‌مانه‌ بی ده‌نگه‌ شه‌رمه‌که‌ی ده‌کا که چون ده‌که‌ویته‌ داوی خۆشه‌ویستی بووکه‌ شووشه‌یه‌که‌وه. قاره‌مانی چیرۆکی: "شبهای ورامین" هاوار به‌سه‌ر ژنه‌که‌یا ده‌کا و ده‌لی: ده‌مه‌وی بلیم ئیمه‌ خراپ

په‌روه‌رده‌ کراوین، ئه‌وروپایی به‌منداله‌که‌ی ده‌لی: ئه‌م دنیا‌یه‌ هه‌مووی نیشتمانی خۆته‌، پیویسته‌ له‌ ژيانا سه‌رکه‌وتوو تر بی له‌ که‌سانی دی، پیویسته‌ سه‌ره‌رز بی، ریگ به‌ پیچه‌وانه‌ی ئیمه‌وه، که‌ به‌ منداله‌کانمان ده‌لیین: "ئه‌م دنیا‌یه‌ پرده‌، ئه‌و دنیا هه‌موو شتی‌که‌، ئیمه‌ هه‌ر که‌ له‌ کۆشی دایکمان به‌ر ده‌بینه‌وه بۆ ئه‌و دنیا‌مان ده‌گرین، توخوا ئه‌مه‌ ژيانه‌".

قارەمانێك لە شوێنی خۆیدا دانراوە، وێرایی ئەوەی قارەمان لەلای هیدایەت خەسلەتی تایبەتی خۆیان هەیە بەلام بەزۆری دوولایەن، لایەنێکی بە روخسارو خاسیەتی تایبەتی خودی قارەمانەکەوێهەو لایەنەکە دیكە رۆلی بالای لە بینای چیرۆکەکەو بەشداری کردن لە رووداوەکانی چیرۆکەکەدا هەیە. هیدایەت کە باسی قارەمانەکانی دەکا، گشت وردو درشت و روانەت و رەوشت و خەسلەتەکانیان رەچاو دەکا، هەموو قارەمانەکانیشی هەر سەلبی نین، بەلکو قارەمانی ئیجابی ئەوتوی هەیە کە وەکو تیشک لە تاریکی ژياندا دەررەوشینەو وەکو: (عباس لە چیرۆکی "فردا"دا، منادی الحق لە چیرۆکی: "حاجی اقا"دا. دوامو الوزارە لە چیرۆکی: "حاجی اقا"دا.

هیدایەت بەدانانی پەراویز بۆ چیرۆکەکانی، ئیستاتیکیکی تایبەتیان پێ دەبەخشیت و هەست کردن بە بابەتەکان لە لای خۆینەر قول دەکا. تەبیەت هەوینی زۆربە چیرۆکەکانین، لە چیرۆکی "لالە"دا سەیر دەکەین خداداد دەکەوێتە دواى عەشقیکی شەهوانی رەبیبەکەى خۆیەو. رەبیبەکەى هەلدى، خداداد دەکەوێتە تاقیب و سۆراخی، تەبیەت لەبەر چاوی یەکپارچە خەزان و پایزە. کەچی وەختی بۆ زنجەکەى خۆی دەگەرێتەو تەنانەت خۆشی بەدەنگی قەلەرەشیشدا دى. لەچیرۆکی: ((زنده بگور))دا نەك هەر هەست بەخەمگینی قارەمانەکە دەکەین بەلکو هەست بەخەمگینی تەبیەتەکەى دەوروبەریشى دەکەین. دنیا بارانە، ناسمان رەشە، لە تۆ وایە بۆتە چوارچێوەو وینەى ترسناکی خەمی گرتۆتەخۆ، لە چیرۆکی "زنی کە مردش را گم کرد" تەبیەت نیگەرانه، لە گۆراندایە، رێک وەکو "زین کلاه"ی ریبواری رینگای تاران بۆ مازندەران، ویلی دواى ئەو مێردەیه کە جیی هیشتوو. لە چیرۆکی "گرداب"دا بەفری نیو شەقامەکان و وشکە سەرما بە نازارەکانی ناخی قارەمانی چیرۆکەکەمان ناشنا دەکا، ئەو قارەمانەى دلى لە ژنەکەى پیس کردووو دەری کردووو بەخۆیشی سەرگەردان و ویل کەوتۆتە نیو شەقامەکان.

چیرۆکەکانی هیدایەت لە هیلیکی گشتیدا یەکدەگرەو ئەویش رەخنەى توندوتیژی ناویتە بە داشۆرینە، ئەمە جگە لەو پیچ و پەنایانەى لەرێبازی ریسالیزمی رەخنەگرانەى نووسەردا هەیە، دیارە هەموو چیرۆکەکانی بۆ خەوشەکانی کۆمەلى ئیرانى تەرخان کراون، لە چیرۆکەکانیا تووشی گەلێ قارەمان دەبین کە لە رینگایانەو پۆخلەوات و خەوشە کۆمەلایەتییهکان خراونەتە روو، هەندى لە چیرۆکەکانی دەلالەتی روون و ناشکرایان پێوێهە، بەلام ئەمە هەرگیز لە راپۆرتکاری و کرچ و کالی هونەرییان نزیک ناکاتەو، هەندى لە چیرۆکەکانی بە زمانى یەکەم کەسى قسەکەرەوێهە، لەپرووی بیناوه گەلێ سۆزو گودازو هەست و هەلچوونی جۆراوجۆر دەگرێتەو، شۆرشیکى سایکۆلۆژی سەخت و دژوار لە چیرۆکە رەشبینەکانیا خۆی دەنوینى: ((زنده بگور، بوف کور)) ئەم شۆرشە مەترسییهکانی ژيان بەرجهسته دەکا و لایەنە کریت و ناجۆرەکانی ژيانى مرۆقايەتى دەخاتە روو.

وەستایی لە چیرۆکەکانی هیدایەتدا پشت بەیەك شیوه دەبەستى: پوختەى هەلۆیستیک لە هەلۆیستەکانی چیرۆکەکە لەسەرەتادا پال بەخۆینەرەو دەنى بۆ ناوهندی رووداوەکە، ئەوجا ئەم رووداو و وەسف و روونکردنەو دى لى دەبیتهو، پاشان چیرۆکەکە بەشیوهیهکی کوتوپرو چاوهنوارنەکراو بەرەو کۆتایی دەچى و گرێکە بەجۆریکی نیمچه مەنتیقی دەکریتەو، نمونەى ئەوێهش چیرۆکی: ((لالە))، ((زنی کە مردش را گم کرد)) و ((چنگال))ە. یەکیتی ئامانج شەقلی زالی تیکرایی چیرۆکەکانی هیدایەتن. گشت قارەمانەکانی خزمەتى یەك یر دەکەن، هەر

هیدایهت له پال به کارهینانی ته بیعه تدا، هه ندی ره مزیشی به کار هیناوه، کاتی قارهمانی چیرۆکی "شبهای ورامین" ده چیته ژوری ژنه مردوو هه که یه وه. چاوی به گۆله وه نه وشه کان ده که وی، ئه و گۆلانهی ژنه که ی خۆشی ده ویستن. سهیر ده کا ئه وانیش ژاکاون و وشک بوون و هه ر که ده ستیان بۆ ده با له ژیر په نجهیدا هه لده وه، گه لای داره کانیش رژاون. ناوینه شکاوه کهش له چیرۆکی "اینه شکسته" دا ره مزو هیمایه بۆ چپرانی پیوهندی نیوان هه ردوو قاره مانه که.

ئه وهی گه شی و ناسکی به به ره مه کانی هیدایهت ده دا ئه وه یه سهیر ده که ی زۆریه ی حیواری قاره مانه کان به زمانی ره مکی و عامیانه یه. که م و زۆر سل له به کارهینانی شیوه زمانی ناوچه یی ناکاته وه، زۆر جار حیواریه کان له شیوه ی شیرازی و مازنده رانییدا به کار دین، نووسه ر هیند شاره زاو زاله به سه ر هه ئسوپراندنی حیواریه کاند، که خوینه ر به ه یچ جوړی هه ست ناکا ئه م و تانه قسه ی باوی سه ر زاری خه لکانی راسته قینه نه بن و زاده ی بیرو خه یال بن. به شیوه یه ک رسته کان ده رده بری وه ک بلایی به ته رازوویه کی تایبه تی کی شانیه یان بکا، ده بی ئه وه ش بلایی هیدایهت زه وقیکی مۆسیقی چاکی هه بوو، به تایبه تی مۆسیقای چایکوفسکی و سه مفاونیای شه شه می، مۆسیقا ده ورکی گرینگ له قوولکردنی به ره مه ی هیدایهت ده بینی وه که له چیرۆکی "شبهای ورامین" و "اینه شکسته" دا دیاره، خۆشه ویستی ده نگ و ئاواز له لای قاره مانانی زۆریه ی چیرۆکه کانییا دووپات ده بیته وه. هه لبه ته ئه مه ش ئه لها و هه زکی ئیرانییه و ره گوریشیه کی قوولی هه یه.

خه سلته تیکی دی له به ره مه ی هیدایهت ده بینی که له په خشانی کۆنی فارس ییه وه بۆی ماوه ته وه، ئه ویش تیهه لکیش کردنی شیعو په ندو قسه ی نه سته قه له نووسینه کانییدا، چیرۆکی "مردی که خودش را کشت" باشترین به لگی شاره زایی هیدایهت له شیعی سۆفیانه ی فارسیدا.

-۶-

هیدایهت له ئاخرو ئۆخری سالی ۱۹۵۰ چوو وه بۆ پاريس، سه فره که ی پتر له نه فی کردنی خودی خۆی ده چوو، به هیوا بوو له ویدا - ئه گه ر به موه قه تیش بی - ده رفه تی کار کردنی بۆ پره خسی، به لام پی ده چی له ویش تووشی گیروگرفت بووی. چونکه له ۱۹۵۱/۳/۱۰ نامه یه کی بۆ برا که ی نووسیوه ده لی: "پاش چه ره سه ریه کی زۆر، توانیم بۆ ماوه ی دوو مانگ په ساپۆرته که م تازه بکه مه وه و مۆله تی مانه وه م له پاريس ده سته به ر بکه م، به لام ره نگه بچم بۆ سوپسرا یا هه ر شوینیکی دی بی... ئیرانیان گیروگرفتی زۆریان له به رده مه". له ۱۹۵۱/۹ ده رگای قیللا که ی هیدایهت که له سه ر شه قامی سان میشیل بوو، ده که نه وه و سهیر ده که ن به غاز خۆی کوشتوو. له گۆرستانی "باوکه لاشیز" دا به خاک سپێردا.

هیدایهت به درزیایی ته مه نی هه سستی خۆکوژی له لا هه بووه له سالی ۱۹۲۸ دا کاغه زیکی بۆ برا که ی نووسیوه ده لی: "کاریکی شیتانه م کرد، به لام باش بوو به سه لامه تی تیپه ری". له ۱۹۲۸/۱۰/۱۵ نامه یه کی بۆ نووسه ری گه وره محمه د عه لی جه مالزاده ی هاوپی خۆی نووسیوه ده لی: "به کورتی هیلاکم، می شکم تیکچوو، شه وو روژ به ری ده که م، ده لیی حوکی ئیعدام به سه را دراوه، ده ستم له ئاکامی هه موو شتییک شتوو، ناتوانم جاریکی دی به تاسه وه روو له ه یچ شتی بکه م. ناتوانم خۆم هه لئه له تینم، زاتی ئه وه شم نییه خۆم بکوژم".

زۆر کەس لە هۆی خۆکوشتنەکەى هیدایهت کۆلیونهتەوه، هەندى دەى گەپنەوه بۆ هەندى هۆى شەخسى. هەندى دەلین پاش مردنى یهکیک له دۆستهکانى، له ژيان وەرس بوو، هەندىکی دیکه هۆى خۆکوشتنەکەى دەگەرینەوه بۆ کورژانى میردى خوشکەکەى "زرم ارا" لەلایەن "فیدایىانى ئىسلام" هه. هەندىکی دى دەلین خۆ کوشتنەکەى نارهزایى دەرپرینىکی عەمەلى بوو بەرانبەر بەر رژیى رامیارى و کۆمەلایەتى ئىران، چونکە بەر له خۆ کوشتنەکەى له زۆریهى بەرهمەکانیا گەرابۆوه سەر ناومیدییە کۆنەکەى. له چیرۆکی "بن بست" دا بەخەستى وینەى زالبوونى قەدەر له دەست چوونى هیواى گرتووه. ئەو جەو گشتییەى هیدایهت تییدا دەژیا. ماندووی دەکرد. بێرکردنەوه له پیر بوون وەرەسى دەکرد. هەمیشە وای دەبیى کە: "مرۆڤ نابى له ۵۰ سال پتر بژی چونکە ژيان له سەرروى ئەم تەمەنەوه دەبى بەشتیکی قۆرە".

هەمیشە دوو هیز له بوونى هیدایهتدا مەملانییان بووه. ئەو دوو هیزەى کە بناغەى ئایینی کۆنى ئىرانى پیکهاتوووه دەوریان له ژيانى هەموو ئىرانیهکدا هەبووه، هیزى چاکه و ژيان "ناهور مەزدا" و هیزى خراپه و نەمان و تاریکی "ئەهریمەن" وەختى یهکیکی وەکو هیدایهت سەیر دەکا ژيان بیهودهیه و "شایانى ئەوه نییه بژیت" دیاره بەره بەره لایەنەى روناکى و بوون روو له کزى دەکا و زۆر نابا خواى شەپ دەستى خۆى دەوشینى و لەگەل خویدا رای دەمالى و بەره و نەمانى دەبا. کى دەزانى "لەوهیه هیدایهت خۆى یارمەتى گەشەکردنى ئەو هیزەى دابى تا زووتر بگاتە کاروانى نەمران. بۆ نا، ئەدى ئەوه نییه فەیلەسوفانى سۆفیزمى فارس دەلین: "ئەوى عەشقى له دلدای بى هەرگیز نامرى" بېگومان ژيانىکی جوان لەودیهوه ئەو ژيانەوهیه هەیه کە هیدایهت رەفرى کرد. ئەگەر تقوسە ئاینیهکان نەبان ئەوا هیدایهت باوەرى قوولى بە خوا هەبوو. ئەوەتا یهکیک له قارەمانەکانى چیرۆکی: "شبهای ورامین" دەلى: "بەخیر و شەپ له مرۆڤدا چ دەخلىکیان بەسەر باوەر یا نایینهوه نییه،

هەموو فیت و ئوینەکان له ژیر سەرى ناخوندا نایه. گشت شەپه ئاینیهکان شەپى خاچ پەرستەکان له ژیر سەرى کەشیشەکاندا بووه".
توانەوه له خواداو جیهیشتنى ئەم دنیاىیه له پینانى ئەودا یهکیکە له لوتکەکانى فەیلەسوفانى ریبازى سۆفیزمى فارسى.

هەر چۆنى بى هەمیشە خۆ کوشتنەکەى هیدایهت بەوهوه گرى دەدرى کە چەشنه نارهزاییهک بووه له بارودۆخى نیشتمان ئىران له سالى خۆ کوشتنەکەى هیدایهتدا له گىژاوى ناومیدییەکی تالدا دەژیا. رۆشنییران خزانە کونى گۆشەگىرییهوه. پاژنە ئاسنیهکان شەوانه بەر دەرگایان لى دەگرتن، هیدایهت هەستى کرد لەم بابەتە ولاتەدا هەرچیهک بنوسیت بى سووده. ئەوه بوو چیرۆکی: "توپ مروارید" ی نووسى و هیرشىکی توندى تیا دا کرده سەر سەرمايه داران و داگیرکەران، بەلام کە سەیرى کرد بى سووده، کاغەزەکانى سووتاندو رۆیى.

نیوانگی جیهانی هیدایهت له و سه‌روبه‌ندهدا دهستی پیکرد که ره‌خنه‌گره فهرنساوییه‌کان که‌وتنه بایه‌خ پیدانی، یه‌که‌مجار ئه‌وان به‌رهمه‌کانیان وه‌رگی‌پرا، "روجیه لیسکو" "بوف کور" که‌ی وه‌رگی‌پرا. "جیلبر لازار" "حاجی اقا" که‌ی وه‌رگی‌پرا، بروحیم "فردا" که‌ی وه‌رگی‌پرا، فنسان مونتیه "بن بست" که‌ی وه‌رگی‌پرا. خاتوو رضوی "بوف کور" که‌ی کرده ئینگلیزی. یان رییکا "مردی که‌خودش را کشت، مرده خور، ابجی خانم" ی وه‌رگی‌پرا نه‌سه‌ر زمانی چیکی. موریس بوریکی "سگ و لگرد" که‌ی کرده چیکی، هه‌مان چیرۆک "سگ و لگرد" کرا به‌ ئه‌رمه‌نیش. کمیسرۆف و روزن فیلد کۆمه‌لێک به‌رهمه‌یان کرده روسی که‌ بریتیه له "۳۰" لاپه‌ره.

جگه له و وتارو لیکۆلینه‌وانه‌ی که: جان کامبوز، فنسان مونتیه، باستور قالیری رادو، هنری ماسیه، جان ریچارد بلوک، فیلیب سوپو، رینیه لالو، روجیه لیسکو، ریمبودی سنی، اندریه برتون، جریوزلا به‌ زمانی فه‌ره‌نسی له‌مه‌ر هیدایه‌ت‌یان نووسیوه و هه‌روه‌ها جگه له و باسه‌ی کمیسرۆف به‌ روسی له‌سه‌ری نووسیوه. ئه‌مانه‌شی له‌سه‌ر نووسراون: ئه‌ندریه رسو له به‌رگی پینجه‌می کتیبه‌که‌ گه‌وره‌که‌یدا "ئه‌ده‌بی سه‌ده‌ی بیسته‌م" به‌شیکی چاکی بۆ ته‌رخان کردوه. روجیه لیسکو پیشه‌کییه‌کی تیرو ته‌سه‌لی بۆ "بوف کور" نووسیوه. فنسان مونتیه کتیبیکی هه‌یه به‌ناوی "سادق هیدایه‌ت" خاتوو کشلاو کتیبیکی به‌ روسی نووسیوه به‌ ناوی "په‌خشانی هونه‌ری لای سادق هیدایه‌ت" حسان کمشادیش له‌ سالی ۱۹۶۶دا نامه‌یه‌کی ته‌قدیمی زانستگای کمبرج کرد به‌ناوی "په‌خشانی هونه‌ری له‌ ئه‌ده‌بیاتی هاوچه‌رخنی فارسی" دا، چهند فه‌سلیکی ئه‌و نامه‌یه‌ی بۆ هیدایه‌ت ته‌رخان کردوه. دیاره گه‌لی که‌سی دیکه‌ش ده‌رباره‌یان نووسیوه. ئیمه‌ش لی‌ره‌دا ئه‌م دوو چیرۆکه‌ی وه‌کو نمونه‌ پێشکه‌ش ده‌که‌ین:

ئه‌گه‌ر بمانه‌وی باسی ئه‌و نووسینه‌انه‌ بکه‌ین که له ئیراندا ده‌رباره‌ی هیدایه‌ت نووسراون و ده‌نوسرین ئه‌وا باسه‌که‌مان درێژه ده‌کیشیت و لی‌ره‌دا ئه‌و ده‌رفه‌ته‌مان نییه‌و ته‌نیا مشتیک له‌و خه‌رواره‌ ده‌خینه‌پوو. د. خانلری ده‌لی: "شیوازی نووسینی هیدایه‌ت بوو به‌ باوترین شیوازی چ رۆمان نووسیکی ئیران نه‌یده‌توانی رۆمانی چروپری وه‌کو هی هیدایه‌ت بینا بنی".

احسان طبری ده‌لی: "له‌ رووی هونه‌ری و قولییه‌وه‌ که‌س به‌ توژی پێیدا ناگا". دیاره گه‌لیک له‌ نووسه‌رانی ئیران که‌وتونه‌ته‌ ژیر کارتیکردنی نووسینی هیدایه‌ته‌وه‌ لی‌ره‌دا ته‌نیا نمونه‌ دینینه‌وه‌ به‌س. له‌وانه: سادق چۆک، جلال ال احمدو بگه‌ره‌ جمالزاده‌ش که‌ به‌ر له‌و ده‌ستی داوه‌ته‌ نووسین، له‌ کارتیکردنی هیدایه‌ت به‌ده‌ر نه‌بووه‌و گه‌لی له‌ ده‌سته‌واژه‌کانی هیدایه‌تی به‌گه‌ل نووسین و چیرۆکی خۆی خستوه‌و به‌لگه‌ش بۆ ئه‌م قسه‌یه‌مان چیرۆکی "مالی شیتان" ه.

هیدایه‌ت ئه‌ده‌بی فارسی له‌ کۆشک و باره‌گا‌کانه‌وه‌ گواسته‌وه‌ بۆ نیو گه‌ل. له‌ دنیای سوڤی گه‌رییه‌وه‌ گواستیه‌وه‌ بۆ سو‌سیالیزم. له‌ قاره‌مانی ئه‌فسانه‌یه‌وه‌ گواستیه‌وه‌ بۆ قاره‌مانی ریالیستی، له‌ جوانکاری و رازانه‌وه‌ی زمانه‌وه‌ گواستیه‌وه‌ بۆ قسه‌ی ساده‌و ئاسایی باوی سه‌رزازی خه‌لکی و هه‌لقولای ویردانی گه‌ل. بۆیه‌ تا‌کو له‌ ژیاندا بوو به‌ هه‌زاران چه‌رمه‌سه‌ری به‌رهمه‌یکی بلاوده‌کرده‌وه‌، به‌لام هه‌ر که‌ مرد ئیدی به‌رهمه‌کانی لی‌کدا لی‌کدا هاتنه‌ بلاوکرده‌وه‌و ئاهه‌نگی بۆ سازکرا.

و. همه کهریم عارف

خداداد پیاویکی شهست سالان بوو. پیاویکی به هیکهله و ئیسقان ئهستور بوو. بالا بهرزو چاوگهش بوو. کونجی قهناعهتی گرتیبوو، و نزیکهی بیست سالیکی بوو خه لکی دهماوند نهیان دیتیبوو. خداداد له لای "کانی عهولا" لهسه رینگای مازندهران کوخیکی له بهردو گل بۆ خو دروست کردبوو. بیست سالیکی بوو به تاقی ته نیا ده ژیا. به دستهش زبره کانی خوئی زهوی دهکیلا، ئای دها، دای دهچاندو درهوی دهکرد. هه مان کار که باوو باپیرانی دهیان کرد. جیی ههشتا ربه تۆوی به میرات پی بپا بوو که له نه هاته سالیکیا نیوهی پتری فرۆشتبوو، نووکه به بهروبوومی ئه و پارچه زهوییه بچووکهی که بۆی مابوو ژیانیکی خوشی دهقه تاند.

ئهوهی که بیوه مایهی سه رسامی هه مووان ئه مه بوو که خداداد له ۲-۳ ساله ی ئه خیردا له گوندهکان و به زۆری له باژیری دهماوند ده بیئرا که پارچهی ژنانه، قهندو چاو ورده شتی دهکپی، زۆر که سیش له کیوهکانی دهروبهری ئاوه گهرم و جابن و گیلیاردا له گهله کچۆلهیهکی قهرجدا دیتبوویان.

چوار سالیکی له وه پیش، له شهویکی ساردو تۆفدا، وهختی خداداد فووی له چراکهی کردو چوو نیو جیگاوه، گوئی له دهنگیکی غه ریب بوو: ناله و فریادی پچرپچر که مه علوم نه بوو دهنگی گیانداره یا ئاده میزاد. دهنگه که بهردهوام نزیک ده بووه وه، له پر له ده رگای کوخته کهی ئه ویاندا، خداداد که نه له گورگو نه له دیو ده ترسا، ههستا، دانیشته، ههستی کرد تنۆکه عاره قیکی سارد به گازه رای پشتیا چۆرا، هه ر چهنده پرسى کیی؟ چت دهوی؟ چ که سیکی وهلامی نه دایه وه، که چوو نیو جیگا و چاوی چوو خه دووباره له ده رگیان دایه وه. به دهستی له رزۆک چراکهی هه لکرد، ئه و سیکارته زلهی که بۆ شکاندن چل و چپو به دیواره که یه وه هه لواسی بوو. هه لگرت و له پر ده رگا کهی کرده وه. که ده رگای کرده وه و ته ماشای کرد کچۆلهیهکی قهره جی سوور پۆش له بهر ده رگادا وه ستاوه و فرمیسک به سه ر

لاله

له بهیانی زوه وه گه واله هه وران ده هاتن و ده چوون، بایه کی ساردی ناخۆشی ده هات. ژیر دره خته کان پر بوون له گه لای وه ریو، گه لا زه رده کان ناوه ناوه له دره خته کان ده وه رین و به دم نه رمه سه ماوه ده که وتنه عاردی. پۆله قه له ره شیکی به قاره قار به ره شوینیکی نادیار ده رۆی. خانووی دیهاته کان له دووره وه وه کوو قاوغه شقارته ی له سه ریه که هه لچنرا، به په نجه ره ی رهش هه لگه راوو به بی ده رگا و ده هاتنه به رچاو که به موه قهت دروست کرابن.

خوداداد به رپدین و سمیلی بۆزه وه، گورج و گول و دل و ریا ههنگاوی مکومی ده ناو ههستی ده کرد هیزو گوپیکی تازه ده رپژته ده ماره کانییه وه. به رپوالهت چاوی له جاده شیداره کهی نیو پی ده شته کهی به رده میی بوو. با گه شکهی به پیستی له شی دها، وای ده هاته به رچاو که دره خته کان ده ره قسن. قه له ره شه کان مرژده ی شادیان بۆ ده هیئاو هه موو ته بیعهت له بهر چاوی جوان و رهنگین و روو خو ش بوو. بوخچه یه کی موقه له می له بن ههنگلی نابوو و به خو یه وهی چه سپاندبوو. چاوه کانی ده بریسکانه وه، هه ر ههنگاویکی ده نا، به له که سفته کانی له ده لنگی پانتۆله ره شه ده لبه که یه وه به دیار ده که وتن.

جله کانی شینی ئاسمانی بوو، کلاویکی لبادی ئامال زه ردی له سه ر بوو.

گوژناکانییوه مهییوه دهله‌رزى، هیئندهی دی سهرسام بوو، خداداد سیکارته‌که‌ی توردایه سوچیکی ژوره‌که. دهستی کچۆله‌که‌ی گرت و بردییه ژوره‌وه. هالۆی ناگره‌که کچۆله‌که‌ی گهرم کرده‌وه. پاشان خداداد به جله کۆنه‌که‌ی خۆی جیگایه‌کی بو دروست کرد.

سبه‌ی به‌یانی ههر پرسیاریکی لیکرد، بی ئه‌نجام بوو، ده‌تگوت کچۆله‌که‌ی سویندی خواردوه چ شتیکی دهریاره‌ی خۆی نه‌لی و نه‌درکیینی، بۆیه خداداد ناوی لال یا لالۆی لی ناو به‌ره به‌ره ئه‌م ناوه بوو به لاله. ئه‌وه‌ی غه‌ریب بوو ئه‌وه‌بوو که وه‌خته‌که وه‌ختی گه‌رمیان و کوستانانی قهره‌جان نه‌بوو، خداداد نه‌یده‌زانی ئه‌م کچۆله‌یه له کوپوه هاتبوو. له کوخته‌که‌ی وه‌درکه‌وت و شوین پیی کچۆله‌که‌ی هه‌لگرت، به‌لام شوین پییه‌کانی له‌سه‌ر گه‌لاوه‌ریوه‌کان ون ده‌بوو، له ناشه‌وانه‌که‌ی کانی عه‌لای پرسى، ئه‌ویش هیچی لی نه‌ده‌زانی. ئه‌نجام بپاریدا کچۆله‌که‌ی لای خۆی راگری و ناگاداری بکا تا که‌س و کارو خاوه‌نی په‌یدا ده‌بن.

لاله کچۆله‌یه‌کی ۱۰-۱۲ ساله‌ی گه‌نم رهنگ بوو. ده‌مو چاوی ناسکو چاره‌کانی گه‌ش و له‌به‌ر دلان بوو. خالیان له‌سه‌ر ده‌ست و ته‌ختی هه‌نیه‌ی کوتابوو. له ماوه‌ی ئه‌و چوار ساله‌دا که له کن خداداد مایه‌وه، خداداد ههر چه‌ند پرسیارى که‌سوکاری ئه‌وی کرد، هیچ یه‌کیک له قهره‌جه‌کان نه‌یان ناسی، خدادادیش وای لیهاات هه‌زی نه‌ده‌کرد لاله له ده‌ست بدا! وه‌کو رۆله‌یه‌کی خۆی گلی دایه‌وه و به‌ره‌به‌ره خۆشه‌ویستییه‌کی تایبه‌تی دهره‌ق به‌وه له‌لا دروست بوو، نه‌ک خۆشه‌ویستی باوک و جگه‌رگۆشه، به‌لکو خۆشه‌ویستی نیوان ژنو می‌رد.

ههر که وه‌سوه‌سه‌ی ئه‌شق له که‌له‌یدا، په‌رده‌یه‌کی کرد به‌ناو به‌ره‌ی ژوره‌که‌ی تا شوینی نووستنیان لیکدی جودا بی. ئه‌وه‌ی له هه‌موو شت خراتر بوو ئه‌وه‌بوو لاله به خدادادی ده‌گوت بابو و ههر جاری به بابو گازی کردبا ئیدی حالی خراب ده‌بوو. رۆژیک خداداد گه‌پایه‌وه مالى سه‌یری کرد دوو مریشکی سه‌ر به کلاو له‌به‌رده‌م کوخته‌که‌یدا چینه‌ده‌کن.

دهه‌هستای سهری ده‌موچاو، سینه، مه‌مک و بازووه‌کانی ده‌کرد، پاشان وه‌کو شیت و ده‌ده‌ده‌که‌وت و ده‌دایه‌کیو به‌نده‌نان و زۆر دره‌نگ ده‌گه‌رایه‌وه، ژیان له نیوان ترس و هیوادا ده‌هات و ده‌چوو، ترس ریئی نه‌ده‌دا ئەشقی خۆی بۆ ده‌رپری. ئەگەر لاله بیگوتبایه: "ئه‌ئ تۆ پیری" ئیدی ئەو چ چاریکی نه‌ده‌ما جگه له خۆکوشتن، تاویره به‌ردیکی گه‌وره له نزیککی کوخته‌که‌ی خداداد بوو، لاله به زۆری له‌سه‌ر ئەو تاویره رۆده‌نیشت و به‌له‌که‌سه‌فت و سۆله روته‌کانی لیکدی ده‌چه‌سپاندو به سه‌عاتان به‌و ده‌قه‌وه ده‌مایه‌وه و جار جار له‌بن لیوانه‌وه سترانیکی غه‌مگینی ده‌گوته‌وه. به‌لام هه‌ر که یه‌کیکی نزیک ده‌بووه له پیر کپ ده‌بوو. خداداد به‌رپیکه‌وت ئەم سترانه‌ی لی ژنه‌وتبوو زۆری هه‌ز ده‌کرد چاریکی دیکه‌ش گویی لی بی.

ئه‌وه‌پۆ سببانی وه‌ختی خداداد ده‌یوست بچیته‌ شاری ده‌ماوه‌ند، لاله له‌سه‌ر هه‌مان تاویر رۆنیشتبوو، به‌لام له هه‌موو رۆژیک شادو به‌ده‌ماخ تر بوو، به‌ پیچه‌وانه‌ی جارانه‌وه نه‌یوست دوی خداداد بکه‌وی و بچی بۆ شاری، خداداد پیی گوت: "له‌چکیکی سوورت بۆ ده‌کرم".

بزه‌ منداڵانه‌و بیگه‌رده‌که‌ی ئۆخه‌ی خسته‌ دل و ده‌روونی خداداده‌وه، هه‌ر که گه‌ییبه‌ بازاره‌ چکۆله‌که‌ی ده‌ماوه‌ند به‌ر له هه‌موو شتیکی خۆی به‌ دوکانیکی به‌زانی داگردو له‌چکیکی سووری گول کسه‌کو زه‌ردی کپری. پاشان قه‌ندو چای کپری، هه‌ر هه‌مووی له بوخچه‌ موقه‌له‌مه‌که‌ی ناو به‌په‌له به‌ره‌و کوخته‌که‌ی خۆی که‌وته‌پری.

بۆ خداداد که‌ قالیبوی ریگاو‌بان بوو، هه‌ر چه‌نده‌ نیوان شاری کوخته‌که‌ی دوو قۆناغه‌ رییان ده‌بوو، هه‌ر به‌ ئەنده‌زه‌ی هه‌له‌تیکی ده‌هاته به‌رچاو، هه‌ر چه‌نده‌ پیرو که‌نه‌فت ببوو، به‌لام نووکه‌ ژیان جوړه‌ مانایه‌کی تی که‌وتبوو، به‌ ده‌م ریوه‌و له‌به‌ر خۆیه‌وه بیری ده‌کرده‌وه.

"ئه‌م له‌چکه‌ هه‌ر بۆ وه‌ی جوانه‌ لاله به‌شانیا بدات و له‌چکه‌کانی له‌ ژیر مه‌مه‌که‌کانییه‌وه گری بدات" پاشان وه‌ک ئەوه‌ی شه‌رمی به‌خۆیی، به‌ خۆی

ده‌گوت: "ده‌بی شانازی به‌ جوانی ئەوه‌وه بکه‌م، چونکه‌ من له‌بری بابی ویمه‌و ده‌بی می‌ردیکی چاکی بۆ په‌یدا بکه‌م" به‌لام هه‌ر چه‌نده‌ عه‌باسی شوانی بیر ده‌که‌وته‌وه که‌ لاله‌ی خۆش ده‌وی، خۆینی ده‌هاته‌ کول.

به‌ هه‌ورازو نشیواندا، به‌ قه‌راغ چۆم و دۆلاندو به‌ قه‌دیال و هه‌له‌تاندا تی‌ده‌په‌ری. له‌ ریگادا که‌سی نه‌ده‌دی، هه‌ستی به‌ چ شتیکی نه‌ده‌کرد. ته‌نانه‌ت ماندووبوونی ریگاش کاری لینه‌ده‌کرد. زۆریه‌ی کات وه‌ختی ریئی ده‌که‌وته‌ گونده‌کانی ده‌وربه‌ر. ده‌یروانییه‌ ناسمان تا بزانی باران ده‌باری یان نا. ده‌یروانییه‌ زه‌وییه‌کان تا چاو با حاسلاتی خه‌لکیدا بگی‌پری، پرسپاری نرخی جۆ، گه‌نم، لۆبیا، قه‌یسی، سیو، گیلاس، زه‌رده‌لو و شتی دی ده‌کرد، به‌لام نووکه‌ هه‌موو هۆش و گووشی له‌ کن لاله‌ بوو، به‌روبوومی ئەو سالی زه‌وییه‌که‌ی چاک نه‌بوو، بۆیه‌ ناچار بوو هه‌ندیکی له‌ پاشه‌که‌وته‌که‌ی خۆی خه‌رج بکا، به‌لام هه‌ر هه‌موو ئەمه‌ به‌لای ئەوه‌وه تالیکی له‌ قژی لاله‌ی نه‌ده‌هینا... به‌ده‌م ئەو بیرانه‌وه به‌که‌نار دره‌خته‌کاندا ره‌ت بوو، چوه‌ سه‌ر ئەو جاده‌یه‌ی که‌ کوخته‌که‌ی ئەو که‌وتبووه سه‌ر زورگه‌که‌ی به‌رانبه‌ری، کوخته‌که‌ی له‌دوره‌وه ده‌تگوت دوو قاوغه‌ شقاره‌تی شکاوی پیکه‌وه چه‌سپینراوه، پیی هه‌لگرت. پتر بوخچه‌که‌ی گوشیه‌ی خۆیه‌وه، به‌ په‌له‌ ریگای ده‌بپری، له‌ هه‌ورازیکی دی ره‌ت بوو، پیچیکی کرده‌وه له‌به‌رده‌م کوخته‌که‌ی خۆیه‌وه سه‌ری ده‌ره‌ینا، به‌لام لاله له‌وینده‌ر نه‌بوو، نه‌ له‌سه‌ر تاویره‌که‌ بوو نه‌ له‌ ژوره‌وه.

هاته‌ به‌ر ده‌رگا، ده‌ستی خسته‌ که‌نار ده‌وی، هاواری کرد: "لاله... لاله...!" که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه. چوه‌ ده‌ری و به‌ هه‌موو هی‌زکی خۆیه‌وه گازی کرد: "لاله... لاله... لاله... لاله..."

بانگه‌که‌ی ده‌نگی ده‌دایه‌وه: "لاله... لاله... لاله... ترسو واهیمه‌یه‌کی سامناکی لی نیشته‌ غاری دایه‌ سه‌ر تاویره‌که‌، روانییه‌ به‌رده‌م کوخته‌که‌ی و هه‌موو ئەو ده‌وربه‌ره. چ ئاسه‌واریکی جل سووری نه‌دی، گه‌رایه‌وه وه‌ژوو که‌وت، سه‌ندوقه‌که‌ی لاله‌ی کرده‌وه، سه‌یری کرد ئەو

جله تازانهی که ئەمسال بۆی کەری بوو نەمابوون. خەریک بوو دین بێی، سەری لەو مەسەلەیه دەرنەدەکرد، دیسان وەدەرکەوت، لەسەر کانی عەلا تووشی ئاخوندی گوندی بوو، کلاویکی شرۆلەهی لەسەر بوو، بە پانتۆلیکی رەش و کەوایهکی سی چاکییەوه لەبن درەختیکدا دانیشتبوو و سەبیلی دەکیشتا، هیئە بەرقەوه روانییە خداداد کە زاتی نەکرد چ پرسیاریکی لێ بکا، کەمیەک لەولاترەوه ژنیکی چارشێو سووری بیجامە رەشی پرچ هۆنراوەی بینی کە منداڵەکەهی لە کۆل کردبوو.

ئەویش چ هەوائیکی لالەهی پێ نەبوو، خداداد بە ناچاری زقربییەوه.

تاریکی شەو هەموو لایەکی گرتەوه، لالە نەهاتەوه، خداداد چ خەون گەلیکی ناخۆشی دی! نا. هەر خەو نەچوو چاوی، کابوس بوو. لەگەڵ بچووکتین دەنگا رادەبوو، بە خەیاڵی خۆی لالە هاتۆتەوه، زیاد لە دە جارن هەستا، پەردەکەهی لادەدا، بەلەپە کوتی جیگا ساردەکەهی لالەهی سەح دەکردەوه، دەلەرزێ و دەکەوت. ئایا بە تۆبزی رەدوویمان خستوو؟ ئایا هەلیان خەلەتاندوو یا بەخۆی رۆییوه؟

سبەهی بەیانی دنیا ساف و سارد بوو، خداداد لەچکە سوورەکەهی لەگەڵ خۆدا هەلگرت و چوو سۆراخ و تاقیبی لالە، لە ریگادا هەموو خەلکی چەشنی دیوو ئەژدیها دەهاتنە بەرچاوی، کیوانی شین باوو بۆر کە بەفر تا نیوھیان هاتبوو ترسیان دەخستە دایییەوه، بۆنی پۆنگەهی کەناری جۆگایەک هەناسەهی سوار دەکرد، لە ریگادا تووشی دوو کەسی دیهاتی بوو، بە شپرزەییەوه لێی پرسین: "ئەری لالەتان نەدیتوو؟"

هەوڵجار وایانزانی دین بووه، لێیان پرسی: "کی؟"

"کچە قەرەجیک"

یەکیکیان گوتی: "دوو رۆژە تاقمە قەرەجیک هاتوون و لە موجحدا هەلیان داوه دیارە مەبەستت وانە" خداداد ملی ریگای موجحی گرت، ئەمجارەیان بە هەنگاوی هەراوو خێراوه نزیک بۆوه سەیری کرد شینە زەلامیک لە کەنار جۆکەیهکدا خەوتبوو. تۆزی لەو لاترەوه ژنە قەرەجیک

ساواری لە بیژنگ دەدا. ژنەکە ساڵوی کردو گوتی: "فال دەگرینهوه، مێروه مارانەمان هەیه، هیڵەک، بیژنگ، گوێزو..."

خداداد شیت ئاسا گوتی: "لالە، لالو-ت نەدیتوو، نازانی لە کوێندەرە؟"

"فال دەگرینهوه، پیت دەلین"

"دەهی بلی، پارەکەت دەدم"

"هەقەکەهی بدە تا پیت بلیم"

خداداد شەکەت بوو، دەستی بە بەرکیا کرد، قرانیکی دەرھیناو دایە ژنە قەرەجەکە، ژنەکە دەستی گرت، روانییە دەموچاوی و گوتی: "عەلی پشت و پەناتە. کابرا تۆ خەمیکت لە دلدایە. چونکە شتیکت لی گوم بووه کە چوار سالی رەبەق زەحمەتت پیوه کیشاوه. نە جگەر گۆشەتەو نە لە جگەر گۆشەهی خۆت کەمترت خۆش دەوی"

خداداد بە چاوانی فرمیسکاوییهوه دەوی روانییە ژنە قەرەجەکە. لەبن لیوانەوه گوتی: "راستە، راستە"

"بەلام، بە خۆپایی خۆت خەفەتخان مەکە، چونکە ئەو کیرە لیتەوه نزیکەو لەم ناویە. ساغ و سەلامەتە. ئەویش تۆی خۆش گەرەکە. بەلام بە چ دەچی. چارەنوس کاری خۆی کردوو!"

"چۆن چۆن؟ تو خوایهکەت قسان بکە"

"خۆت خەفەتخان مەکە. ئەو بەختەوهرە. دەرکی ژوورەکەت بە بەتاکێ جیھیشتوووه شەیتان وەرژوور کەوتوووه هەلی خەلەتاندوووه"

"نیوی عەباس نییه؟"

"نە"

"تۆ کیی چۆن دەزانی؟ توبی ئەو خوایه راستییەکەم پی بلی، چیت بوی ویت دەدم"

دەستی بە بەرکیا کردو قرانیکی دی دەرھیناو نایە مستی قەرەجەکە، بەلام لەم کاتەدا سەیری کرد پەردەهی رەشمالەکەهی تەنیشتەوه لادراو لالە وەدەرکەوت. هەمان ئەو جلکە سوورە تازەیهی کە بۆی کەری بوو، لە بەریا

بوو، سیوه لاسووریهکی بهدهستهوه بوو، بهسهری قولی کراسهکهی دهی سپی و قهپی لی دها، ئهوجا به نهرمه پیکهئینهوه روی کرده ژنه فالچیهکهو گوتی: "دایکه ئهمه بابه خداداده." و بهدهست ئیشارهتی بو لای ئه و کرد.

خداداد له سهسامیدا دهمی داچهقی بوو. لیكددا لیكددا دهپروانییه لالهو دایکی، تا نووکه لالهی بهو شادی و بهدهماخییهوه نه دیتبوو، دهستی به بوچهکهی داگرد، لهچکه سوورهکهی دههیناو له بهردهمی لاله دا دیناو گوتی: "که چومه شار ئه مەم بو تو کپی".

لالو به دهنگی بهرز پیکهنی، لهچکهکهی دا به شانیاو، له ژیر مهکهکانیهوه گریدا. ئهوجا به غار خوئی گه یانده بهر رهشمالهکه، دهستی پیاویکی گهنجی گرت و رای کیشایه دهی، ناماژهی بو لای خداداد کردو شتیکی بهو پیاوه گوت. پاشان به هه مان شیوهی تایبهتی خوئی له بن لیوانهوه کهوته گورانی و به پوزه سفت و سولهکانیهوه دهستی کرده گهردنی ئه و پیاوه و به بن دار بییهکاندا رت بوون و دور کهوتنهوه. خداداد له خهفت و شادیدا دهگریا، به لهقه لهق به هه مان ریی خویدا گه پرایهوه، خوئی به کوختهکهیدا کرد، دهکهکهی لهسهه خوئی داخست و ئیدی چ کهسیک نهیدی.

گیژاو

هه مایون له بن لیوانهوه به خوئی دهگوت:

"ئایا راسته؟... دهشیته؟ بهو لاییه، لهویدا له شا عبدالعظیمدا له نیوان هه زاران مردووی دیکه دا، له ژیر خاکی ساردو شیدارا خهوت بی... کفن له بهدنی چه سپی بی! ئیدی نه هه وهلی به هار ده بیینی و نه ناخیری پایزو نه روژانی کپ و خه مگینی وهکو ئه مپرو... ئایا روژنایی چاوهکانی و ئاوازی دهنگی بهیه کجاری دامرکانهوه!... ئهوی که هه میشه دم به پیکه نین و قسه قوت و زار شیرین بوو..."

دنیا هه ور بوو، ته نکه بوخاریک نیشتبوو ه سه ر شووشه ی په نجه ره که و له پشت ته نکه بوخاره که وه سه ربانه جه مه لوئییه که ی ماله هاوسیکه دیار بوو که ته نکه به فریکی نیشتبوو ه سه ر. کلۆ به فره کان به رده وام و به ئه سپایی دههاتنه خواری و ده کهوتنه سه ر گوئسه بانه ی سه ربانه جه مه لوئییه که. دوکه لیکی رهش له دووکه ل کیشی سه ربانه که وه دههاته دهی و له ئاسمانی لیل و تاریکدا لولی ده خواردو به ره به ره ون ده بوو.

هه مایون و ژنه جه حیله که ی و هومای کچۆله یان له ژووره وه له بهر سوپا دانیشتبوون، به لام به پیچه وانه ی جارانه وه که روژانی ههینی پیکه نین و شادی له م ژووره ده باری، ئه و روژه که هه موویان خه مبار و مات و بیدهنگ بوون، ته نانهت کیژه بچووکه که شیان که هه میشه مایه ی شادی و گهرمی ماله که بوو. ئه و پڕو بوو که گهنجینه سه روچاو شکاوه که ی له ته نیشته خوئیه وه دانا بوو، مات و بیدهنگ ده پروانییه دهی ده تگوت ئه ویش په ی به وه بر دبوو له شتیکیان که مه و ئه ویش مامه بارام گیان بوو که وهکو جاری جارن نههاتبوو، هه روه ها ههستی ده کرد که خه مباری و لیو به باری

باب و داکی سه بارهت بهوه: جلی رهش، چاوانی سوور هه لنگه پراوی بی خه، دوو که ئی له هه وادا لول خواردوی جگه ره، هه موو به لنگه ی دروستی بیر کردنه وه که ی ئه و بوون.

هه مایون چاوی پری بووه ئاگری سوپاکه، به لام بیری له شوینیکی دیکه بوو، بی ئیختیار که وتبووه یادی روژانی قوتابخانه، ئه و سه ره به نده ی که وه کو ئه و پرۆکه بستیک به فر ده که وت، کاتی زهنگی پشودان لیی دها ئه وو بارام بهر له هه مووان، ده هاتنه ده ری گه مه ی ئه و ده مانه یان هه میشه یه ک جور بوو: توپه له به فر یکیان به سه ر ئه زه که دا گل ده کرده وه تا ده بوو به توپه لیکی گه وه، ئه و جا منداله کان ده بوون به دوو ده سته، توپه له به فره گه وه که یان ده کرد به سه نگره رو ئیدی شه ره توپه له ده سته پی ده کرد. بی ئه وه ی هه ست به سه رما بکه ن به ده سته رچیوی سوور هه لنگه پراوه وه توپه له به فر یان ده هاویشته یه کدی، روژی که له گه رمه ی ئه و یارییه دا بوون، ئه و چنگی به فری ئاوداری هه لگرت و له نیو ده ستیا گوشی و سه رواندی هه بارام و هه نیه ی بریندار کرد، به پریوه بهر هات و حه یزه رانیکی قایمی به نیو له پی ئه ودا کیشا، رهنگه سه ره تای دۆستایه تی ئه وو بارام بگه ریته وه بو ئه و ده مه، تا ئه م ئاخرو ئوخره ش هه ر جاری که چاوی به شوین زامه که ی سه ر هه نیه ی ئه و ده که وت، ئازاری حه یزه رانه که ی بیر ده که وته وه. له ماوه ی ئه م هه ژده سه له دا هیند روح و فیکریان لیک نزیك ببوو هه که هه ر ته نیا بیرو هه سته زور نهینی خوین لای یه کدی ده درکاند، به لکو زور بیرو بوو چوونی نهینی یه کدی یان بی چ سه کردنیک ده خوینده وه. بیرو سه لیه قو ره وشتیان زور لیکدییه وه نزیك بوو. تا نووکه که مترین ناکوکی یا دردوونگیان نه که وتبووه نیوان، تا کو پی ری به یانی که هه مایون له دایه ره بوو ته له فونیان بو کرد که بارامی میرزا خوئی کوشتوو. هه مایون ده ست به جی گالیسکه یه کی گرت و به تاو خوئی گه یانده ویئده ر، به ئه سپایی ئه و پارچه سپیه خوین مژیوه ی سه ر ده موچاوی لای برد، برژانگی خویناوی، میشکی پرژاوی سه ر سه ری نه که، په له خوینی سه ر قالیچه که.

شین و شه پوری خزمه کانی چه شنی هه وه تریشقه کاریان تی کرد، ئه و جا تا بولی ئیواری به خاکیان سپارد به دیار جه نازه که وه مایه وه، ناردی چه پکی گولیان هینا، خستییه سه ر گۆره که ی ئه وو پاش دوا مالاوایی به دلی پره وه بو مال گه رایه وه، به لام له و روژه وه تا نووکه ئوقره ی له بهر برابوو. خه و نه چوو بووه چاوانی و لاجانگه کانی داوی سپیان تی که وتبوو، پاکه تی گه ره ی له بهر ده مدا بوو و لیکدا لیکدا جگه ره ی لی ده کیشا.

یه که مین جار بوو که هه مایون به قوولی بیری له مه رگ ده کرده وه، به لام بیری به هیه کویدا نه ده گه یی، چ بیرو باوه ریک قه ناعه تی پی نه ده هینا. ته واو کاس و مه نگ ببوو، نه یده زانی ته گبیری چییه، هه ندی جار تووشی حاله تیکی شی تی ده بوو، هه رچییه کی ده کردو ده کوشا نه یده توانی فراموشی بکا، دۆستایه تیان له قوتابخانه وه ده سته پی کردبوو، ژیانیان تا راده یه کی زور ئاویتیه ی یه کدی ببوو. ببوون به شه ریکی غه م و شادی یه کدی، هه ر کاتی ده گه رایه وه ته ماشای وینه که ی بارامی ده کرد، هه موو یادگار هه کانی له لا زیندوو ده بوونه وه و ئه وی ده بیینی: سمیله زه رده که ی، چاوه ره شو لیک بلاوه کانی، ده مه چکۆله که ی، چه ناگه ی باریکی، قاقای پی که نینه که ی له بهر چاوی بوون، باوه ری نه ده کرد که مریدی، مردنیک به و ناگه هانییه ....! بارام چ زه حمه تیکی بو ئه و نه کی شابوو، له ماوه ی ئه و سی سه له دا به ماموریه ت روئی بوو و بارام سه ره ره شتی ماله که ی بو ده کرد، وه کو به دری ژنی ده ی گپریته وه "نه یه یشت عه زه ت له دلایان بمینی".

هه مایون نووکه هه سته به بار قورسی ژیان ده کردو داخی بو روژانی رابوردوو ده خوارد که چوون یه کمالی له م ژووره دا له ده وری یه کدی خر ده بوونه وه. یاری نه ردیان ده کردو چه ندين سه عاتیان به شادییه وه ده قه تاند بی وه ی هه ست به تیپه ربوونی کاته که بکه ن.

به لام ئه وه ی له هه موو شتیکی پتر ئازاری دها ئه م بیره بوو: "ویپرای ئه وه ی ئه وه نده هۆگری یه کدی بوون و چ شتیکیان له یه کدی نه ده شارده وه، چوون بوو بارام ئه وه ی له م بریاری خو کوژییه ئاگادار نه کرده وه؟ عیله ته چی

بوو؟ شیت ببوو یا نهینیهکی خانهوادهیی له ئارادابوو؟ لیكددا لیكددا ئه و پرسیاره ی له خو دهکرد. نه نجام وهك بلیی بیری له سه شتیک گیرسایه وه په نای برده بهر بهدری ژنی و لیی پرسى:

"تو چ مهندهیهك دهكهی نازانم بارام بو ئه م کاره ی کرد؟"

بهدری كه به روالهت خهریكى درومان بوو و بهسه درزی و تهقه لادان نوشتابوو، سهری هه لپری و وهكو ئه وهی چاوه نوپری ئه م پرسیاره نه بووبی به بی مهیلییه وه گوتی:

"من چ بزنام، چی به تو نهگوتبوو؟"

"ئه... بویه پرسیارم کرد... منیش له مه سه رسام... وهختی له سه فه ره كه م گه پامه وه هه ستم کرد گۆپاوه، به لام هیچی به من نهگوت، پیم وابوو له کاروباری دایه ره وه پزه... چونكه کاری دایه ره رۆحی ده ژاكاند. چه ندین جار ئه مه ی لای دركاند بووم... به لام خو ئه و چ شتیکی له من نه ده شارده وه."

"خوا عافوی بكا! چه ند زیتهل و به ده ماخ و قسه خو ش و سو عبهت چی بوو... ئه م کاره له وه نه ده وشایه وه."

"ئه، به روالهت وای ده نواند: هه ندی جار زور ده گۆپا. زور... به تایبه تی ئه و کاتانه ی به تهنی بووایه... رۆژی خو م به ژووره كهیدا کرد نه م ناسییه وه. سهری خستبووه نیو هه ردوو دهستی و بیری ده کرده وه هه ر كه چاوی به من كهوت راجله کی، بو وهی شته كه له من وه شیر ی پیکه نی و دهستی به هه مان شوخیان کرد. ته مسیلی چاکی ده کرد!"

"رهنگه شتیکی بووبی و دلی نه هاتبی به توی بلی و ملاحه زه ی کردبی نه با پیی غه مگین ببی. ناخر هه رچییه ك بی تو ژن و مندالت هه ن، ده بی له بیری ژیاندا بی. به لام ئه و..."

به مه عناوه سهری له قاند. وهك ئه وهی خو كوژی ئه و چ بایه خیکی نه بی، بیدهنگ بالی به سه رداکی شانه وه. به لام هه مایون ههستی کرد قسه كانی ژنه كه ی ساخته ن، هه مان ژن كه هه شت سال له مه و بهر ده ی په رست،

چونكه بیری یه كجار ناسکی سه بارهت به عه شق هه بوو! به لام له م ساته دا وهكو ئه وهی په رده یهك له به رچاوی لا چووبی، ئه م خه م ساردییه ی ژنه كه ی به رانه ر به یادگاره كانی بارام بیزاری کرد. له ژنه كه ی بیزار بوو چونكه نوو كه ببوو به پوله کی و هه موو هوش و گوش ی له لای ژیان و مائی دنیا بوو و نه یده ویست ری به خه م و خه فهت بدا. هه موو به لگه شی ئه مه بوو كه بارام ژن و مندالی نه بوون! چ بیریکی قیزه وه ره، چونكه ئه و خو ی له م له زه ته گشتییه مه حروم کردوه، مردنه كه شی جیی داخ نییه، ئایا بایه خی منداله كه ی ئه و له هاو پیکه ی زیاتره؟ هه رگیز! ئایا بارام شایانی داخ نه بوو؟ ئایا له دنیا دا كه سی وهكو ئه و ده بیته وه؟....

ئه و بمری و ئه م سه یید خانمه خه له فاوه نه وه د ساله یه، كه ئه و پۆكه به نیو به فرو سه رمادا له پاچناره وه به داره ته قی هاتبووو سو راخی مائی بارامی ده کرد تا بپروا حه لوای مردووان بخوا. بژی. ئه مه کاری خوا به له روانینی ژنه كه یه وه ناساییه و بهدری ژنی ئه ویش روژیک دی وهكو ئه م سه یید خانمه ده رده چی، هه ر له ئیستا وه بی میکیاج زور گۆپاوه. چاوه كانی و دهنگی گۆپاون. كه به یانی زوو ئه م ده چی بو دایه ره ئه و هیشتا له غورابی خه ودا یه، ژیر چاوانی چرچ بوون و ناسکی جارانیان نه ماوه، بیگومان ژنه كه شی هه مان ههستی به رامبه ر به و هه یه، کی ده زانی؟ ئایا ئه ویش نه گۆپاوه؟ ئایا هه مان هه مایونه میه ره بان و دلسۆزو قۆزه كه ی جارانه؟ ئایا ژنه كه ی هه لئه خه له تاندوه؟ باشه بو ئه م بیرانه ی لا دروست ببوون؟ ئایا ئه نجامی بی خو ی بوو یا زاده ی یادی پر داخی دۆسته كه ی؟ له م کاته دا ده رگا کرایه وه، كه نیزه کیکی عبا به سه ر کاغه زیکی مۆرکراوی هیئا، دایه دهستی هه مایون و رۆیی.

هه مایون خه ته پچرپچه كه ی بارامی له سه ر زه رفی کاغه زه كه ناسییه وه. به په له زه رفه كه ی هه لپچه ی، کاغه زه كه ی لی ده ره یئاو دهستی به خویندنه وه کرد:

"نووکە که سهعات و نیویکی شهو تیپه پیره. ۱۲ی مانگی مهر ۹۳۲، من بارام میرزای ارژن پور به هه وهس و رهزای خۆم هه موو سامانی خۆم به هوما خانمی مانگ ئاسا به خشی.

"بارام ارژن پور."

هه مایون به سه رسامی جاریکی دی نامه کهی خوینده وه. ئەبڵه ق و واقورماو کاغه زه کهی له دست کهوت. به دری که له ژیره وه چاوی لیلی بوو، پرسسی: "کاغه زی کسێ بوو؟"

"بارام"

"چی نووسیوه؟"

"دهزانی چ سامانیکی ههیه به هوما ی به خشیوه..."

"چهند پیاویکی چاکه"

ده برینی ئەم سه رسامییه پر لوتفه، هه مایۆنی پتر له ژنه کهی وه پزکرد، به لام بێ ئیختیار نیگای له سه ر وینه کهی بارام گیرسایه وه. پاشان گه پرایه وه و روانییه هوما. له پر شتیکی به بیرا تیپه پری که ئازای گیانی له زانده. وه بلیی پهردهیه کی دیکه له بهر چاوی لاچوو: هوما ی کیژی بێ کهم و زیاد وه کو بارام بوو، نه به می کردبوو نه به دایکی، چاوی شتاقیان رهش نه بوو، دهم بچکۆله، چه ناگه باریک، ریک هه موو که سمی دهمو چاوی وه کو بارام بوو. هه مایۆن نووکە پهی به وه برد که بۆچی بارام ئەوه نده هۆمای خۆ شو یستوه و نووکەش له پاش مه رگی سامانه کهی به و به خشیوه! نایا ئەو هه موو خۆ شه و یستییه ی ئەم منداله زاده ی پیوه ندی نه یینی بارام و ژنه کهی ئەم بووه؟ له گه ل هاورپییه کی گیانی به گیانی خۆیدا؟ ژنه کهی ساله ها دهستی له گه لیا تیکه ل بووه بێ وه ی ئەو بزانی و له هه موو ئەم ماوه یه دا هه لی خه له تاندوه. پیی رابواردوه و نووکەش ئەم وه سیهت نامه یه. ئەم جنیوی پاش مه رگی بۆ ناردوه. نا نه دیده توانی هه موو ئەم شتانه ئاسایی وه ریکری، ئەم بیرانه وه کو بروسکه به به رده میا رته بوو،

سه ری که وته ژان، گۆناکانی خاویونه وه، نیگایه کی شه پانی برییه به دری و گوتی:

"تۆ چ ده لیلی، ها، بارام بۆ ئەم کاره ی کردوه، چی خوشک و برای نه بوون؟"

"چونکه دوور له ئیستا ئەم منداله ی زۆر خۆش ده ویست، وه ختی تۆ له به نده ری گه ز بووی، هوما سیرۆژه ی گرت، ده شه وو رۆژ ئەم پیاوه به دیار ئەم منداله وه وه ستا، خوا عافوی بکا!"

هه مایۆن به تو په یی گوتی: "نه خیر به م ساده ییه ش نییه..."

"چۆن؟ خۆ هه موو که سیکی وه کو تۆ بێ ره حم نین که سی سالان ژن و منداله کهت به جی بلیی پڕۆی، وه ختی که گه پرایته وه ش ده ست له گونان شو پتر، جووته گۆره وییه کیشت بۆ نه هی نام. دیاری ده ست خاتر گرتن و قه درزانییه، که خاتری منداله کهی تۆی ویستوه یانی خاتری تۆی ویستوه دنا عاشقی هوما نه ببوو. ئەدی به خۆت نه تده بیینی ئەم منداله ی له هه ردوک چاوی پتر خۆش ده ویست..."

((نا. راستیم پی نالیی.))

((ده ته وی چ بلییم؟ تی ناگه م...))

((خۆت گیل ده که ی...))

((یانی چی...؟ یه کیکی دی خۆی کوشتوه، یه کیکی دی سامان و

سه ره وتی خۆی به خشیوه، من ده بی حیساب و کیتاب بکه م؟))

((ئه وه نده ده زانم که ده بی تۆش بزانی!))

((ده زانی چییه، من سه ر له قسه ی به تو یکل ده رناکه م، بپۆخۆت معایه نه بکه،

بیرت بلاوه، چیت له من گه ره که؟))

((لات وایه من نازانم؟))

((که ده زانی بۆ له من ده پرسیت؟))

((به سه. به سه. تانیستا پی ت رابواردوم!))

پاشان وهسیه تنامه که ی بارامی هه لنگرتیه وه. گرمۆله ی کرد و هاویشتییه سوپاکه وه، گپی گرت و بوو به خۆله میبش. به دردی نه و پارچه وه نه وشه یییه که به دهستییه وه بوو. توپدا و هستا و گوئی:

((باشه وا له من چووی به قینا، به منداله که ی خۆتشی رهوا نابینی!))

هه مایۆن ههستا، پشتی به میزه که وهدا و به تهسه وه گوئی:

((مندالی من... مندالی من. ئه دی بۆ له بارام ده چی؟!))

نانیشکی دا به و چوارچیویه دا که وینه که ی بارامی تیدا بوو، و کهوته سه ر

زه وی. منداله که تانیستا خیشی کردبوو، کهوته گریان. به دردی به پرهنگی بزراو

وسه دای پر له هه پره شه وه گوئی: ((مه به ستت چیه؟ دهته وی چ بلایی))

دهمه وی بلیم ههشت ساله ههلت خه له تاندووم، پیت رابواردووم، ههشت ساله تفی سه ره و ژورر بوویت نه ک ژن...؟

له گه له منته...؟ له گه له که که مته؟

هه مایۆن به پیکه نینیکی توپه وه چوارچیویه وینه که ی نیشاندان به هه ناسه برکیوه گوئی:

"به لئ: کچی تو... کچی تو... کاکه ببینه. دهمه وی بلیم نوکه چاوم هه له ات. بۆم ده رکه وت که بۆچی سامانه که ی پی به خشیه. بابیکی

میهره بان بووه، به لام تو به قه ولی خۆت ههشت ساله که..."

"که له مالی تو دا بووم. که هه موو جو ره ره نجیکم کیشاوه. که به کویره وه ری کردمیت به مال، که سی سالان لی ره نه بووی پارێزگاری

ماله که تم کرد، پاشانیش هه والیان بۆ هی نام که له به نده ری گه ز عاشقی ژنوکه یه کی بی سه رو به ری رووسی بوو بووی. نووکه ش ئه مه پاداشتی

چاکه که مه، چ هه نجه تیکت به دهسته وه نییه و ده لئی منداله که له بارام

ده چی. به لام من چیدی ئاماده نیم... یه که ده قیقه ی دی له م ماله به ند نابم. وه ره گیانه... وه ره برۆین."

هوما به رهنگی هه لیزراو و ترسه وه ده پروانییه ئه م کیشمانه کیشه سه یرو بی وینه یه ی نیوان بابی و داکی. به ده م گریانه وه ته نوره که ی گرت و

هه ردوویکیان به ره و ده رگا چون. به دردی له به ر ده رگا که وه ده سته یه که کلیلی له به رکی ده ره ینا و به توندی توپی دان و له به ر پیی هه مایۆندا که وته وه.

دهنگی گریانی هوما و دهنگی پی له دالانه که دوور که وته وه، دوا ی ده ده قیقه یه که دهنگی پیچکه ی عه ره بانه یه که هات که ئه وانی به نیو به فرو

سه رمادا برد. هه مایۆن مات و مه نگ له جیی خۆی وه ستابوو. ده ترسا سه ر هه لپری. نه یده ویست با وه پ به وه بکا که ئه م روودا وانه راستن. له خۆی

ده پرسی: رهنکه دین بووی یا خه ونیکی ترسناک ده بیینی، به لام ئه وه ی که به لایه وه روون و ئاشکرا بوو ئه مه بوو له مه وپاش نه یده توانی له م ماله دا

بژی و هه له بکا، ئیدی نه یده توانی هوما ی کچی که ئه وه نده ی خۆش ده ویست بدینی. نه یده توانی چیدی ماچی بکا و بیلاویینی، یادگاری

رابوردوی هاوړیکه ی له که داربوو بوو. له هه مووی خراتر ئه وه بوو ژنه که ی ههشت سالان به په نامه کی دهستی له گه له یه کانه دۆستیا تیکه له

کردبوو، ژیا نی خیزانداری له که دار کردبوو، هه موو ئه مانه ش به دزی ئه وه وه، بی ئه وه ی پی بزانی! هه ر هه موویان ئه کته ری لیها توو بوون،

ته نیا ئه و خه له تا وه و پییان رابواردووه. له هه موو ژیا نی بیزاربوو، به رانه به هه موو شتی و گشت که سی دل کرمی بوو. هه سته به ته نیایی و

نامۆییه کی گه وه کرد. چ چاریکی نه بوو جگه له وه ی خۆی نه قل بکا بۆ شاریکی دوور یا یه کی که له به نده ره کانی باشوورو باقی ژیا نی له وینده ر

بقتیینی یا خۆی بکوژیت، بچی بۆ شوینی که س نه بیینی، گوئی له دهنگی که س نه بی، له چالیکا رابکشییت و ئیدی هه لئه سیته وه. چونکه بۆ

یه که مجار هه سته کرد گیژاویکی ترسناک له نیوان ئه وو هه موو ئه و که سانه ی ده رو به ریا هه بووه و تا نووکه په ی پی نه بردبوو.

جگه ره یه کی داگیرساندو به ژوره که دا که و ته هاتوچۆ، دیسان پشتی به میزه که وه دا، کلۆ به فره کان له پشت شووشه ی په نجه ره که وه به ئەسپایی و به رده وام وهک ئەوهی له سهر نه زمی مۆسیقایه کی سیحراوی سه ما بکه ن دهاتنه خواروی و دهنیشتنه سهر گۆیسه بانه که. بی ئیختیار یادی ئەو رۆژه خوشانه ی بیرکه و ته وه که له گه ل دایک و بابیا ده چوونه وه بۆ گونه ده که ی خویان له عیراق. به رۆژه به تاقی ته نی له سهر سه وزه گیای ژیر دره خته کاندان دهنووست، له و شوینه دا که شیر عه لی سه بیله که ی تیده کردو له سهر جه نجه ره که داده نیشت و کچه که ی که عه بایه کی سووری هه بوو بۆ ماوه ی چه ندین سه عات له وی را چاوه نوپری بابی ده کرد. بالته ی جه نجه ره که به جیره جیر سواله ی زی پینی گه نمی قرچه شکین ده کرد. نووکه وه زع و حالی ئەو ریک وه کو ئەو گایانه وابوو، نووکه دهیزانی ئەم نازهلانه ههستیان به چی ده کرد. ئەویش به دریزایی ژیان به چاوی به ستراره وه به دهوری خویدا خولابووه وه، وه کو بارگیری دهوری ناعور، وه کو ئەو گایانه ی که خه رمانیان گیره ده کرد، ئەو هه مو سه عاتانه ی هینایه وه یادی خۆی که له ژوره بچوکه که ی گومرگدا دانیشتبوو و هه مان ئەو کاغه زانه ی رهش ده کرده وه، هه ندی جار ده پروانییه هاوکاره که ی و باویشکی ده دا، دووباره دهستی ده دایه وه قه له م و هه مان ئەو نیمرانه ی له ریزی خویدا دهنووسین، به راووردی ده کردن، کو ی ده کردنه وه، ده فته ره کانی ژیرو ژور ده کرد، به لام ئەوساکه تاقه دلخوشییه کی هه بوو، هه ر چه نده دهیزانی که چاوه کانی، بیری، لاوی و هیزو توانای به ره به ره ده توینه وه، به لام که شه وان ده گه رایه وه و بارام، کچه که و ژنه که ی به روو خوشییه وه ده بیینی هه موو هیلاکی له شی ده رده چوو، به لام نووکه له وانیش، له هه ر سیکیان وه رهن بوو، هه ر ئەوان بوون که ئەویان گه یانده بووه ئەم رۆژه.

وهک بلایی له پر پریاریکیدا، خۆی گه یانده پشت میزی نووسینه که ی، چه کمه جه ی میزه که ی راکیشا، هه وت تیره بچووکه که ی که هه میشه له

سه فه راندا پیی بوو، ده رهینا، جه رباندى فیشه که کان له جیی خۆبوون، ته ماشایه کی نیو لووله ساردو ره شه که ی کردو به ئەسپایی له سهر لاجانگی خۆی راگرت، به لام ده موچاوی له خوینا خلتانی بارامی بیرکه و ته وه. ئەنجام ده مانچه که ی نایه گیرفانی.

هه ستایه وه سه ری و له دالانه که دا پالتۆکه ی له بهر کرد، پیلاوه لاستیکه کانی له پیکرد، چه تره که شی هه لگرت و له مال ودهر که وت. کوچه که چۆل بوو. کلۆ به فر به ئەسپایی ده هاته خواروی. بی وه ی بزانی کیوه ده چی، که و ته ری، ته نیا ئەوه ی ده ویست له ماله که ی خۆی، له م هه موو رووداوه سامناکانه هه لی و دووریکه ویتته وه.

له شه قامیکی ساردو سپی و خه مناکه وه سه ری ده رهینا، جی پیچکه ی گالیسکان له سهر به فره که نه خش ببوو. هه مایۆن به ئەسپایی هه نکاوی هه راوی ده نا، ترومبیلیک تیژ تیپه ر به ته نیشتیا رت بوو و به فرو قوپرو چلپاوی شه قامه که ی به سه رو روویا پرژاند، وه ستا، سه ریکی جله کانی کرد، له قوپرو چلپاودا هه لکشابوون، ئەمه ی پینا خوش نه بوو، بگره به لایه وه جوړه دلنه واییه کی رۆحیش بوو، له ریگادا تووشی کوپریژگه یه کی شقارته فرۆش بوو، گازی کرد. شقارته یه کی کری، به لام که دیقه تی روخساری کوپریژگه که ی دا سهیری کرد چاوه کانی رهش، لیوی ته نگو قژی زهد بوو. بارامی بیرکه و ته وه، ته زوویه کی پیداهات و ملی ریگای گرت. له پر له بهر جامخانه ی موغازیه کا وه ستا. چوو به ره وه، هه نیه ی به شووشه سارده که وه چه سپاند. خه ریک بوو کلاره که ی به ریته وه، ئەسباب وازی دنیا له نیو جامخانه که دا ریز کرابوون. به سه ری قوولی که و ته سه ری نه وه ی بوخاری سهر شووشه ی جامخانه که، به لام ئەم کاره بیهوده بوو، بووکۆکه یه کی گه وه ی ده موچا و سووری چاوشین—ده م به بزه له بهر ده میا بوو، قهیری به ماتی تیی روانی، له بهر خۆوه بیری کرده وه ئەگه ر ئەم بووکۆکه یه هی هۆما بایه چه ندی پی خوشحال ده بوو.

موغازه چیبیه که دەرگاکی کرده وه، هه مایۆن که وته وه پری، به یهک - دوو کۆلانی دیدا تیپه پری. له ریگادامامر فرۆشیکێ بیانی که له پال سبه ته که بیا دانیشتیبوو سی مامرو که له شیریک که لاقیان پیکه وه به سترابوون، له سههر سه به ته که دانرابوون، لاقه سووره کانیان له سههرمانا ده له زرین. له ته نیشتیبه وه په له خویانی سوور رژابوو سه به فره که، نه ختی له ولاتره وه کورپزگه یه کی که چه لی قوڵ و بازوو له کراسی دپاوه وه دهرهاتوو له بن بانیزه ی مایکا دانیشتیبوو.

هه موو نه مانه سههرنجیان راکیشا، به لام نه یه ده زانی له کوپیه و بو کوی ده چی، ههستی به باریانی به فره که نه ده کرد، چه تره که ی هه به داپراوه یی به دهسته وه بوو، خوی به کۆلانیکی چۆلی دیدا کرد، له سههر سه کو ی بهر مایکا رۆنیشته. به فر توندتر ببوو، چه تره که ی هه لدا، شه که تی تیانی بو هیبابوو، سههری قورس ببوو. چاوه کانی به نه سپایی ویک هاتنه وه. دهنگی ریباریک وه ناگای هیبایه وه، ههستا، دنیا تاریک ببوو. هه موو شته کانی نه و رۆژه ی وه بیر خوی هیبانه وه. کوپه که چه له شرۆله که، لاقی سووری مامره کانی سههر سه به ته که که له سههری هه لده له زرین، نه وه په له خویبانه ی رژابوونه سههر به فره که. ههستی کرد که مۆکه کی برسییه، کیکیکی له دوکانیکی شیرینی فرۆشدا کپی، به پیره وه ده بخواردو وه کو تارماییه که بی اختیار به کۆلانه که دا ده سووپایه وه.

که خوی به مایدا کرد، سههات دووی سههر له به یانی بوو. وه کو مهیت خوی ده نیو کورسییه که خزانده. پاش سههاتی که له سههر ما خه بهری بووه، هه به جله کانییه وه چوووه نیو جیگای نووستنه وه، لیفه که ی راکیشایه سههر خوی، خهونی بیانی، له خهویا هه مان کورپزگه ی شقارته فرۆش جلیکی رهشی له بهر کردبوو و له پشت میزیکه وه که بوو کۆکه یه کی گه وه ی له سههر بوو دانیشتیبوو. بوو که که چاوشین، لیو به خه نده سی که سه دهسته و نه زهر له بهر ده میا وه ستابوون، هومای کیژی نه وه به مۆمیکه وه وه ژووور که وت. دوا ی نه و پیاویک وه ژووور که وت، ده موچاوه سپییه که ی

به روپۆشیکێ سپی خویناوی داپۆشرا بوو، چوو به پيشه وه دهستی کوپه شقارته فرۆشه که وه هومای گرت، که ویستی له سفدهری دهرکه ی بچیته دهری دوو دهست که رووی ههوت تیرکیان کردبووه نه وه له پشت په رده وه دهرکه وتن. هه مایۆن به ترس و ژانه سههریکێ ناخۆشه وه له خه و راپه ری.

دوو ههفته ی ژیا نی وی به و ته رحه تیپه پین، به رۆژه وه ده چوو ده یه ره و شهوانی دهرنگ بو خه و

ده گه راپه وه مای. هه ندی عه سران به خۆشی نه ده یزانی چۆن ری ده که وته گوزه ریکێ نزیک قوتابخانه یه کی کچانه که هومای کیژی له وینده ر بوو. که زهنگی پشوو لیی دها، له پیچیکا و له په نای دیواری قوتابخانه که دا خوی مات دها، ده ترسا له وه ی که مه شه ده ی عه لیی نۆکه ری مای خه زووری بیدینی، چاوی به یه که به یه کی منداله کانداه گپرا، به لام هومای کچی نه ده بیانی.

موافهقی نه قله که ی هاته وه و دایه ره ی گومرگی کرماشانی بو دیاری کرا. هه مایۆن رۆژیک بهر له رۆژیشته هه موو کاروباریکی خوی ریکخست. چوو به گهراج، ترومبیله که ی بیانی، بلیتی سه فه ری بپی، به لام له بهر نه وه ی جانتاکانی نه به ستبوون و خاوه ن گه راجه که ش پیی داگرت که نه و نیواریه فریانا که وی، سه فه ره که ی له بری هه مان نیواره دواخست بو سه به ی به یانی.

که وه ژووور که وت یه کسه ر چوو بو نه و ژوووریه که میزی نووسینه که ی خوی تییدا بوو. ژووور که شیواوو پیکارا و، خۆله می شیکێ سارد له بهر سوپاکه دا رژابوو. پارچه یه کی وه نه وشه یی ناو ریشم چن و نه و زه رفه ی که وه سیتمه که ی بارامی تییدا بوو. له سههر میزه که دانرابوون. زه رفه که ی هه لگرت و دراندنی، به لام پارچه کاغه ریکێ نووسراوی تییدا دیت که نه و رۆژه له بهر په له کردن بهر چاوی نه که وتبوو. پاش نه وه ی پارچه کاغه زه کانی له سههر میزه که خستنه وه پال یه که، نه مه ی خوینده وه:

"بیگومان پاش مهرگم ئەم کاغەزەمت دەگاتێ. دەزانم سەرت لەم بېیاره کوت و پېرە من سوور دەمی، چونکە چ کارێکم بەبێ راویژی تۆ نەدەکرد. بەلام بۆ ئەوەی چ رازو مەرامیک لە نیوانماندا نەبێ دان بەوەدا دەنییم کە من بەدری ژنتم خۆش دەویست. چوار دانە سال بوو لەگەڵ خۆدا دەجەنگیم، ئاقیبەت زال بووم و بۆ ئەوەی خیانەتم لە تۆ نەکردبێ دیو سەر شپێتەکی ناخی خۆم کوشت. شتیکی ناچیز پێشکەش بە هوما خانم دەکەم هیوادارم قەبوول بکری!"

دلسۆزتان بارام-

هەمایۆن قەیری بە ماتی و مەنگی روانییە ژوورەکە. نووکە خاترجەم بوو کە هوما مندالی خۆبەتی. ئایا دەیتوانی بێ ئەوەی هوما بدینی بپروا؟ کاغەزەکی دووبارە سێ بارە خویندەووە لە بەرکی ناو لە مال و دەدرکەوت. لە ریگا بێ دوودلی خۆی بە موغازە ئەسباب وازی فرۆشەکەدا کرد. بووکۆکە گەورە دەموچاو سوورە چاوشینەکی کەری و بەرەو مائی خەزووری کەوتە ری. کە گەییە ویندەر لە دەرکەیدا: کە مەشەدی عەلی نۆکەریان هەمایۆنی بینی بە چاوی گریانایییەو گوتی:

"قوربان، چ قورپێکم بەسەرا کرا؟ هوما خانم!"

"چی لێهاتوو؟"

"قوربان تۆ نازانی هوما خانم لە دووری تۆ چەند بێ قەراری دەکرد. هەموو رۆژی بەخۆم دەمبەرد بۆ قوتابخانە. رۆژی یەک شەممە بوو. یانی ئەو پینچ رۆژە کە عەسرەکی لە قوتابخانە هەلات، گوتیبوی دەچم بۆ کن بابە گیان. ئیتم زۆر شپەرزە بووین. چما محمد پێی نەگوتییەت؟ تەلەفۆنمان کرد بۆ مەرکەز، من دوو جار هاتم بۆ مالتان"

ئەو چ دەلیی؟ چی بوو؟"

هیچ قوربان، دەرنگە شەوانی بوو کە بۆیان هاوردینەو، ریی وێڵ کردبوو. لەسەرما نەخۆش کەوت. تا گیانی سپارد هەر تۆی گاز دەکرد. دوینی بردمان بۆ شا عبدالعظیم، لەپال قەبرەکی بارام میرزاو ناستمان."

و. حەمە کەریم عارف

هەمایۆن بەسەرسامی و حەپەساری دەپروانییە مەشەدی عەلی، لەم دەمەدا بووکۆکەکی لێ بەریووەو. پاشان وەکو دینان یەخە پالتۆکی هەلدایەووە بە پەلە بەرەو گەراج رۆی. چونکە لە بەستنی جانتاکانی ببۆو دەیتوانی بە ترومییلی عەسر تا زووترە لەوی بپروا.

***

حه مه کهریم عارف

- کهرکوکییبه و له سالی ۱۹۵۱ لهدایک بووه.
- له سالی ۱۹۷۵ کۆلیژی ئهدهبیاتی بهغداي تهواو کردوو.
- یهکه م بهرهمی شیعریکه بهناوی (ههلبهستیکی ههتیو کهوتوو) که له ژماره (۱۷۰) رۆژنامهی هاوکاری سالی ۱۹۷۳ بڵاوبووتهوه.
- له سالی ۱۹۷۶ هوه به بهردهوامی نووسین و بهرهمی ئهدهبی بڵاو دهکاتهوه.
- سهرنوو سه یان به پێوه بهری نووسین یان سکریتیژی نووسین یان ئهندامی دهستهی نووسه رانی ئه م گۆقار و بڵاوکراوانه بووه: گۆقاری گزنگی نووسه رانی کهرکوک، نووسه ری کوردستان، کهلتوو، نووسه ری کورد، گولانی عه ره بی، ئالای نازادی تا ژماره ۰۰۲۲۲، گۆقاری نه وشه فه ق.
- جگه له ناوی خوئی، به تایبه تی له گۆقاری گزنگی نووسه رانی کهرکوک، نووسه ری کوردستان، کهلتوو، رۆژنامه ی ئالای نازادی تا ژ: ۲۲۲ به ناوی گۆقه ند، زنا ر، سیپان، پاکزاد، محه مه دی حاجی، سیروان عه لی، دیدار هه مه وه ندی، هیژا، ح. ع بهرهمی بڵاو کردۆتهوه.
- جگه له پارتی دیموکراتی کوردستان و یه کیتی قوتابیانی کوردستان ئیدی ئه ندامی هیچ حیزب و ریکخراویکی سیاسی نه بووه، له سالی ۱۹۷۴ - ۱۹۷۵ لهدایک پێشمه رگه ی شوپرسی ئه یلوول بووه، له هه شتا کاندای بۆ ماوه ی نۆ سال، بی وابه سته گی حیزبی، پێشمه رگه بووه و وه کو به شدارییه کی مه یدان ی و یژدانی له خه باتی ره وای نه ته وه ی کوردا شانازی پێوه ده کات و منه ت به سه ر که سدا ناکات، چونکه باوه ری وایه که رۆله ی میله تی مه زلوم مه حکومه به پێشمه رگایه تی.

سه رچاوه: عبد العلی دستغیب

* قصه نویسی / رضا براهنی

چاپ چهارم نشر البرز/ تهران / ۱۳۶۸ ل ۴۸۱ - ۴۸۸

* ادبیات داستانی

قصه، رمانس، داستان کوتاه، رمان

جمال میر صادقی

تهران ۱۳۷۶ چاپ سوم

* صد سال داستان نویسی ایران

حسن میر عابدینی

چاپ اول ۱۳۷۷ ل ۵۵ - ۸۰ و ل ۱۰۱ - ۱۰۴

* خلاصه داستانی کوتاه فارسی از آغاز تا امروز

محمد باقر رضایی / چاپ اول ۱۳۷۸

* صادق هیدایت و مرگ نویسنده:

دکتر محمد علی همایون کاتوزیان

چاپ دوم ۱۳۷۴ نشر مرکز

* یوسف اسحاق پور. برمزار صادق هیدایت، ترجمه باقر پرهام

تهران، باغ آیینة ۱۳۷۳

* حه مه کهریم عارف، ئه ودیوی مه رگ، چاپی ۲۰۰۱ هه ولیر، چاپخانه ی وه زاره تی

په روه رده ل ۳۱ - ۵۶

- له ههشتاکانهوه تا ئیستا راستهوخۆ سه‌ره‌په‌رشتی و سه‌رۆکایه‌تی لقی که‌رکوک‌ی یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کوردی کردووه.
- زۆر به‌ره‌م و کتیبی چاپ و بلاو کردۆته‌وه، لى زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆریان، به‌ تایبه‌تی ئەوانه‌ له‌ چيادا چاپ بوون به‌ نوسخه‌ی هینده‌ که‌م بلاو بوونه‌ته‌وه، له‌ نرخى نه‌بوو دان و هه‌ر ئەوه‌نده‌یه‌ که‌ له‌ فه‌وتان رزگار بوون. هه‌ندیک له‌ وانه:
- ۱- تپوژ، کۆ چیرۆک، چاپی یه‌که‌م ۱۹۷۹
- ۲- کۆچی سوور، رۆمان، چاپی یه‌که‌م ۱۹۸۸
- ۳- به‌یداخ، چیرۆک، ۱۹۸۸
- ۴- داوه‌تی کۆچه‌رییان، کۆ چیرۆک چاپی دووهم ۲۰۰۵
- ۵- له‌ خو‌ بیگانه‌ بوون، کۆمه‌له‌ چیرۆک، چاپی یه‌که‌م (۱۹۹۹) ده‌زگای گولان
- ۶- کوچ سرخ، کۆ چیرۆک، به‌ فارسی، وه‌رگه‌ران چاپی یه‌که‌م ۱۹۸۷ شاخ
- ۷- نینا، رۆمان، سابت ره‌حمان، دوو چاپ، شاخ، شار ۲۰۰۲
- ۸- نامۆ، رۆمان، ئەلبیر کامۆ، دوو چاپ، شاخ، شار ۲۰۰۳ ده‌زگای ئاراس
- ۹- ریبه‌ر، رۆمان، مه‌هدی حسین، یه‌ک چاپ (شاخ)
- ۱۰- شکست، رۆمان، ئەلکسانده‌ر فه‌دایه‌ف، چاپی شاخ (راه کارگر)
- ۱۱- هاوما‌له‌کان، رۆمان، ئەحمه‌د مه‌حمود، دوو چاپ، شاخ، شار ۲۰۰۰ گولان
- ۱۲- بیناسنامه‌کان، رۆمان، عه‌زیز نه‌سین، ۳ چاپ شاخ، شار ۲۰۰۳
- ۱۳- قوربانی، رۆمان، هیرب میدۆ، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۴ ده‌زگای شه‌فه‌ق
- ۱۴- دووره‌ ولات، رۆمان ع. قاسموف، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۰ ده‌زگای گولان

- ۱۵- ئازادی یا مه‌رگ، رۆمان، کازانتزاکیس، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۳ کتیبخانه‌ی سو‌ران
- ۱۶- چیرۆکه‌کانی سه‌مه‌دی به‌هه‌نگی، دوو چاپ، شاخ، شار ۲۰۰۴ کتیبخانه‌ی سو‌ران هه‌ولیه‌ر
- ۱۷- نامانجی ئەده‌بیات. م. گو‌رکی، چاپی شاخ ۱۹۸۵
- ۱۸- دلیری خۆراگرتن، ئەشه‌رفی ده‌هفانی، چاپی شاخ
- ۱۹- مه‌سه‌له‌ی کورد له‌ عیراقدا، عزیز شه‌ریف
- ۲۰- میژووی ره‌گ و ره‌چه‌له‌کی کورد، ئیحسان نوری پاشا، یه‌ک چاپ
- ۲۱- خه‌باتی چه‌کداری هه‌م تاکتیکه‌ هه‌م ستراتیز، مه‌سه‌ودی ئەحمه‌د زاده، چاپی شاخ
- ۲۲- کورد گه‌لی له‌ خشته‌برای غه‌در لی‌کراو، د. کوینته‌ر دیشنه‌ر، چاپی شیبیه‌م ۲۰۰۴ ده‌زگای ئاراس
- ۲۳- له‌ مه‌هابادی خو‌یناوییه‌وه‌ بۆ که‌نارین ئاراس، نه‌جه‌ف قولى پسییان
- ۲۴- گو‌زارشتی مۆسیقا، د. فؤاد زه‌که‌ریا.
- ۲۵- ده‌رباره‌ی شیع‌ر و شاعیری، ره‌زا به‌راهه‌نی.
- ۲۶- قنسنه‌ت قان گو‌گ، شانۆنامه، باول ئایز له‌ر
- ۲۷- به‌ دو‌عا شاعیره‌کان، شانۆنامه، جه‌لیل قه‌یسی (گزنه‌گ: ۱۲)
- ۲۸- جو‌له‌که‌که‌ی مالتا، شانۆنامه، مالرۆ.
- ۲۹- دادپه‌روه‌ران، شانۆنامه، ئەلبیر کامۆ.
- ۳۰- به‌د حا‌لی بوون، شانۆنامه، ئەلبیر کامۆ.
- ۳۱- چاو به‌ چاو، شانۆنامه، گه‌وه‌ه‌ر مراد (غو‌لام حه‌سه‌ینی ساعیدی)
- ۳۲- ریچاردی سییه‌م، شانۆنامه، شه‌کسپیر.
- ۳۳- گه‌مه‌ی پاشا و وه‌زیر، شانۆنامه، عه‌بدو‌للا‌نه‌لبوسیه‌ری.
- ۳۴- کورد له‌ ئەنسکلۆپیدیای ئیسلام دا، چاپی یه‌که‌م ۱۹۹۸ وه‌زاره‌تی رۆشنییری.

- ۳۵- هونەر و ژيانی کۆمه‌لایه‌تی، پلخانۆڤ، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۵ دهن‌گای موکریان
- ۳۶- بیکه‌ته‌ی به‌ده‌نی و چاره‌نووسی ئافره‌ت، ئیقلین ریید.
- ۳۷- لیكدانه‌وه‌یه‌ك له مه‌ر نامۆ، لويس ریی.
- ۳۸- منداله دارینه، چیرۆکی درێژ بۆ مندالان.
- ۳۹- فاشیزم چیی؟ کۆمه‌له‌ چیرۆك بۆ مندالان، یه‌لماز گونای
- ۴۰- شوانه بچکۆله‌که، چیرۆکی درێژی چینی یه‌ بۆ مندالان
- ۴۱- زارۆکستان (چوار شانۆنامه بۆ منالان)
- ۴۲- له گه‌نجینه‌ی حیکایه‌تی تورکمانییه‌وه.
- ۴۳- کۆمه‌لیك ئەفسانه‌ی جیهانی (۲۳ ئەفسانه)
- ۴۴- زنده‌ خه‌ون، کۆمه‌له‌ چیرۆکی چبخوف، چاپی یه‌که‌م (۲۰۰۱) دهن‌گای موکریان
- ۴۵- ئەفسانه‌ین گریکی و رۆمانی، چاپی یه‌که‌م (۲۰۰۴) کتیبخانه‌ی سووران، هه‌ولیر
- ۴۶- جی پێ، کۆمه‌لیك چیرۆکی فارسی چیرۆکنووسان: (سادقی هیدایه‌ت، جه‌لال ئال ئەحمه‌د، بوزرگی عه‌له‌وی، سادقی چوبه‌ك، مه‌نسوری یاقوتی)
- ۴۷- چیرۆکستان، کۆمه‌لیك ده‌ق و ره‌خنه، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۵ نووسه‌رانی که‌رکوک
- ۴۸- چۆنیه‌تی فی‌ر بوونی زمانی فارسی، چاپی یه‌که‌م (۲۰۰۰) حه‌مه‌ که‌ریم عارف
- ۴۹- گۆڤه‌ند و زنا‌ر (فه‌ره‌نگی فارسی - کوردی) حه‌مه‌ که‌ریم عارف
- ۵۰- په‌لکه‌ ره‌نگینه، حه‌مه‌ که‌ریم عارف، چاپی یه‌که‌م (۲۰۰۴) وه‌زاره‌تی رۆشنییری
- ۵۱- کۆمه‌لیك چیرۆکی بیگانه
- ۵۲- چزیشفسکی، فه‌یله‌سوف و زانای گه‌وره‌ی میلیه‌تی روس
- ۵۳- چایکۆ فسکی، ژیان و به‌ره‌مه‌ی.

- ۵۴- ئیدگار ئالین پۆ، ژیان و به‌ره‌مه‌ی.
- ۵۵- جاک له‌نده‌ن، ژیان و به‌ره‌مه‌ی
- ۵۶- گوگول، نووسه‌ری ریالیست
- ۵۷- یه‌لماز گونای، ژیان و به‌ره‌مه‌ی
- ۵۸- سادقی هیدایه‌ت، ژیان و به‌ره‌مه‌ی
- ۵۹- خافروغ له‌ شیعر ده‌دوی، ژیان و به‌ره‌مه‌ی
- ۶۰- ریبازه‌ هونه‌رییه‌کانی جیهان
- ۶۱- ریالیزم و دژه‌ ریالیزم له‌ ئەده‌بیات دا، چاپی یه‌که‌م (۲۰۰۴) دهن‌گای سپرێز
- ۶۲- راگه‌یاندن له‌ په‌راویزی ده‌سه‌لاتدا (به‌ شه‌ریکی) چاپی یه‌که‌م (۲۰۰۱) دهن‌گای گولان
- ۶۳- راگه‌یاندن له‌ نیوان حه‌قیقه‌ت بیژنی و عه‌وام خه‌له‌تیینی دا، حه‌مه‌ که‌ریم عارف
- ۶۴- دیدار و ده‌ق و ره‌خنه.
- ۶۵- دیداری چیرۆکفانی.
- ۶۶- قوتابخانه‌ ئەده‌بییه‌کان، ره‌زا سه‌ید حه‌سینی.
- ۶۷- ناودارانی ئەده‌ب، حه‌مه‌ که‌ریم عارف
- ۶۸- هه‌زار تۆپی شیعی‌ری نوێخوازی و چه‌ند باسیکی دی، حه‌مه‌ که‌ریم عارف.
- ۶۹- کورد له‌ سه‌ده‌ی نۆژده‌ و بیست دا، کریس کۆچرا، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۳ کتیبخانه‌ی سووران
- * له‌ رایه‌په‌نه‌وه‌ تا نه‌وه‌ چالاکانه‌ به‌شداری بزافی ئەده‌بی و رۆشنییری کوردی ده‌کات و به‌ره‌مه‌ی هه‌مه‌ جو‌ر (نووسین و ئاماده‌ کردن و وه‌رگێران) بلۆ ده‌کاته‌وه‌..
- * ئەو به‌ره‌مانه‌ و زۆری دیکه‌ی ئاماده‌ن بۆ چاپ و چاپکردنه‌وه‌ و هه‌ر که‌س و گروپ و لایه‌ن و ده‌زگایه‌ک ته‌ماحی بلۆ کردنه‌وه‌ی هه‌بن، ئاماده‌یه‌ به‌ خۆرای پێشکه‌شیان بکات

له چاپکراوهکانی پرۆژە کتیبی یانە قەڵەم

ناوی کتیب	نوسینی	وەرگیرانی
۱- فریوو خۆحەشاردان	عەتا محەمەد	
۲- ئایین (هزر سیاسەت)	چەند نوسەرێک	یاسین عومەر
۳- بەیە کداکیشانی شارستانی تیبەکان	ساموێل هانتینگتۆن	ئاوات ئەحمەد
۴- سوەیل	شارام قەوامی	
۵- رۆژی هاتنەگە عودە	ئاوات عەبدوڵلا	
۶- سیماکانی عەقڵانیەت و	فالح عەبدولجەبار	ئاوات ئەحمەد
۷- وەنەوشەگە چوارشەممان	شیرین.ک	
۸- نەبەهەشت لەسەر زەویدایە و		ئومێد عوسمان
۹- فیمینیزم	عەبدوڵلا تاهیر بەرزنجی	
۱۰- لە روانگە خۆرئاواوە		ئومێد عوسمان
۱۱- مندالباز	فەرهاد پیرباز	
۱۲- کیمیاگەرانە وشە چەند نوسەرێک	یاسین عومەر	
۱۳- گوزارشتی موسیقاد. فوناد زەکەریا	حەمە کەریم عارف	
۱۴- خەمەکانی رۆشنگەری	هاشم سالح	ئاوات ئەحمەد
۱۵- یەلماز گۆنە		حەمە کەریم عارف
۱۶- هەناسە پێخەفە داخراوە ئەبەدیەکان	چنوور سەعیدی	

نرخ (۲۰۰۰) دینار